

[offline podoba **ušáčkova deníčku**. online verzi najdete na webu <http://usacek.eu/denik/>]

Palubni denik zaznam prvni 🤪 8.10. 2002 12:34:51

Drobnou radosti zivota by urcite bylo nekoho mit, teda byla by to velka vec.... Denicku.. nevim proc si myslim ze nez se tak stane uplyne moc vody a pritom tam nekde nekdo je.... jenom nevim kde...

Palubni denik zaznam druhy 😊 8.10. 2002 13:51:59

Mily denicku pisi ti veci ktere si jen myslim a ktere se snad jednou splni. Jsem hodny a obycejny kluk a hledam si kluka. Chci s nim byt stastny a milovat ho celym srdcem. Zit jeden pro druhého. Denicku, vim asi chci hodne, ale jedno vim zcela jiste ze to chci.

Palubni denik zaznam treti jen pro ty co hledaji lásku 😍 9.10. 2002 14:29:13

Kluci,,kluciska.. vite moc dobre jek je obtizne se s nekym seznamat, sejít prostě nekoho najít. Ja se už sesel s nekolika kluky ale nic z toho nebylo.... chci tím říct, že kluci mužou spolu kamaradit, hezky a romanticky a nemusí spolu spát, to je partnerství. Než asi nekoho najdeme jako partnera je důležité hledat i kamarady.

Palubni denik zaznam ctvrtý 😞 9.10. 2002 17:41:13

Mily denicku je mi hrozne. Zacinam si uvedomovat ze najít kluka, co by me mel skutecne rad je moc tezke. Nechci udelat nejakou blbost a tak radsí budu sam. Pujdu se jen tak projít večerním Zlinem... a bude mi smutno ještě víc. Proč je člověku smutno a necítí žádnou radost ze života i když je veselý, skotačivý a dovadivý jako malý kluk, jako ja..... nevím. Snad se to zlepší, jednou až přijde ten pravý kluk.

Palubni denik zaznam patý 😊 11.10. 2002 11:04:51

Asi to bude osud nebo tak nějak, možná jsem to přehnal s tou smutnou naladou, už se zas směju na svět. Doufám že už brzo potkam toho s kým budu šťastný a on se mnou. Už se pomalíčku začínají ozyvat první odpovědi. Teď nastane to tezi období se prostě jen sejít poklábosit...

Palubni denik zaznam sestý 🎩 11.10. 2002 15:53:16

I když dnes prší tak mi připadá že začlo svítit sluníčko, možná že ne venku ale tam někde uvnitř mě. Zacinam si uvedomovat, že nalezt i super kamosy je vlastně něco úžasného... doufám že najdu.

Palubni denik zaznam sedmý 😊 14.10. 2002 9:24:58

včera jsem potkal zajímavého kluka, je starý jako ja a je to vlastně obyčejný kluk. říká hezky věci a působí celkem příjemně. Vzhledem k tomu, že tady z tohoto rande asi nedostanu od nikoho rozumnou odpověď, hiihihi, no ale to není můj problém, protože o to seznámit se super klukem nepřicházím ja, tak nevím. Poslali jsme si moc hezky smsky na večer hiihi. Uvidíme co z toho bude. No byl to jen pokus o seznámení. Ne že bych byl tak moc vybiravý ale prostě to nějak nefungovalo. Byli jsme dvakrát jen tak si poklabosit v hospudce a u toho to i skončilo.

Palubni denik zaznam osmý 😊 14.10. 2002 15:31:00

Milý denicku, píšu že se chci seznámit s klukem co by me mel rad, teď když se tak možná stalo nevím jestli dělám správnou věc a začínám se bát i seznamovat... jak poznávat trošičku více lidí tak mi připadá že svět, ve kterém žijí je nějaký jiný..... Nevím proč se bojím,,možná proto že jsem s klukem nikdy předtím nechodil....možná i trochu zkušenosti z nichž všechny newbyli OK....

Dneska mam rande 🤪 31.10. 2002 5:30:56

Tak dneska mam rande a je zvláštní že to není nikdo ze zlína ani okolí je přes 300 km daleko, je mu 18, vysoký blondáček. Přes net jsme si rekli mooooc hezky věci a taky to že už dopředu jeden druhého milujeme... Dnes se tu zjeví a ja se moc těším na to až si nadherne povykládáme a pak se pomazlíme.

Tak jsem se zamiloval 😍 4.11. 2002 9:16:21

Zní to možná až neuvěřitelně ale opravdu se to stalo. V pondělí 28.10 na státní svátek jsem se dal do reci s tím klukem co jsem s ním mel to rande na xchatu.cz. Jen jsem si povídali sami o sobě a po hodince si padli do oka. Problém pro nějaké setkání byla asi dálka. Ono 300km je trosku z ruky. No nic měne jsme si byli tak sympaticti a po te co videl moji fotku tak že pry jsem moc hezky kluk a že se musíme potkat. Je o hodně mladší než ja a tak jsem si rekli že se někdy sejdem. Začli jsme si smskovat a druhý den si rekli že se navštívíme ma prázdniny a přijede za mnou domů. Třetí den už jsme si esemeskovali že se milujeme.. a pak nam to vyslo cele 4 dny jsme strávili u nás doma. Je to ten pravý a ten na koho teď myslím a on na me.

[Jsem zamilovaný až po uši](#) 😊 11.11. 2002 18:34:22

možná to zní neuvěřitelně ale je to tak jsem až po uši zamilovaný Ted o víkendu jsme byli spolu u nás doma. Moc se měmu misáckovi u nás doma líbí. Přijede až za 14 dní ač je jen ta dálka je mezi námi. to uběhne jako voda a zas budeme spolu. Budeme si věrní navzájem a jednou se vezmeme.

[Moje medvídatko](#) 😊 9.1. 2003 17:35:20

Je to super někoho mít a myslet na něj. Vědet že on je ten pravý a i když je na opačném konci republiky tak je to stále moje medvídatko. Miluju ho moc a moc. Je nadherne jak jsme si navzájem slibili věrnost. Nechceme jeden druhému ublížit. Jijda ztráta jedu k němu domu seznámit se s jeho rodinou. Pry se už na mě těší a že se jim líbím.... hihi to asi mají v rodině se do mě zakoukat jen podle fotky jako moje medvídatko.... jsem rád že jsme se jakousi náhodou potkali na xchatu..... juuu a nesmím zapomenout na vánocce.. trávil je skoro celé u nás doma a byli jsme spolu moc dlouho..... medvídatko, můj miláčku miluju tě.

[Ach jo proč nemůže být vše trochu jednodušší](#) 😊 17.1. 2003 13:26:16

A co že by to mělo být. Věřte nevěřte ale ještě to není ono. Rodiče mého medvídatka jej nechteji moc pouštět za mnou. Naše láska je asi mnohem silnější a když se nevidíme teď tak příště. Lasko miluju te moc a moc, jsi moje štěstíčko.

[Když se dva mají rádi](#) 😊 20.1. 2003 6:11:45

Laska je úžasná věc. Je o to úžasnější, že jsem se zamiloval, poprvé ve svém životě až po uši. Laska mezi kluky má mnoho úskalí. Chcete chytit svého miláčka na veřejnosti za packu a ono to ještě dost dobře nejde. Ale to neva, doma si to vynahradíme, dostaneme mnoho pusinek a hned je vše daleko krásnější. Celý svět je hned veselější, když z velké dálky přijede můj medvídek a je vedle mě. To jsem pak šťastný a vnímám jako kotátko. Lasko, moc te miluju a jsem tvůj ušáček.

[Laska a zarlivost](#) 😊 28.1. 2003 7:50:31

Nikdy jsem si neuvedomil, že by se kvůli mě dokázal někdo bát takovým způsobem, že začne na mě žárlit. Milujeme se a každý se bojíme jeden o druhého.. můj miláček se o mě bojí moc, až někdy bych řekl že se o mě bojí, že by mě mohl ztratit, že bych si našel někoho jinšího... já nikoho jinšího nechci a nehledám Sex s ním je tak úžasný a skvělý.... Já jsem jen tady ve zline sam přes pracovní týden a je mi šilene smutno... a proto občas zajdu s některým svým dobrým kamarádem si jen tak pokecat o životě a kdyby chtěl po mě víc, tak ne... Já vím přesně co chci, je to čistá láska bez nevěry, chci své medvídatko a nikoho jinšího..... lasko já te miluji z celého srdce

[Laska](#) 😊 17.2. 2003 16:43:46

je moc KRÁSNA A KŘEHKÁ VĚC... JE TAK NADHERNA A ZAROVEN I TROŠIČKU KRUTÁ VZHLEDEM K TOMU JAK TO MÁME K SOBE DALEKO. TĚŠÍM SE NA KAŽDÝ VÍKEND S TEBOU MŮJ MEDVÍDKU. JSI ÚŽASNÝ A JÁ TE MILUJU JEN DOUFAM ŽE NAM OKOLI BUDE PŘÁT VÍCE ŠTĚSTÍ A BUDE VÍCE VSTRČNEJŠÍ TVUJ BLAZINEK

[Laska je zapeklitá věc](#) 😊 24.4. 2003 12:58:18

Milý deníčku, nevím proč se mi zdá že vše co je krásné je zároveň tak pomíjivé. Byl jsem nadherne zamilován nebo stále ještě jsem ale nevím už jistě jestli mě stále miluje ten druhý a jestli mě kdy miloval. Určitě mě vždy měl moc rád a možná nevím Je mi z toho smutno a nevím co s tím Ztratit takového super kluka by bylo skutečně špatné i když budeme jen kamarádi...

[Laska a dálka - to nejde dohromady](#) 😊 5.5. 2003 8:11:47

Ach jo přišlo asi to čeho jsem se bál asi nejvíce a sice to že vám miláček řekne že neví jistě jestli vás miluje..... Já vím měl bych s ním být ale nějak ta dálka a tak celkově mi to nevychází.... ač je 300 km je fakt hodné a já to neumím teď změnit... zůstaneme moc super kamarády...

[Být smutný že přicházím o přítele nebo být šťastný za super kamoše ?](#) 😊 6.5. 2003 15:28:35

Přišlo to co snad nikdo nemá rád Rozchod sice ne dramaticky ale tichý a já jej ani nepostřehnu Škoda ale život jde dál.... bude pro mě a můj kámoš a to navždy v mém srdci ať už spolu chodit budeme První láska je snad na věky a je tak krásná že ji nejde vymést ze srdce.... lze si na něj vzpomenout při nějaké pomalé písničce Vzpomínka co vrací úsměv na mou tvář a zároveň i trochu toho smutku.....

[Tak jsme se rozešli...](#) 😊 9.5. 2003

ach jo bolí to ale neudělám s tím nic ... budeme kamarády ale že pryč je konec

Mit supr kamarada je jako byt zamilovan a možna ještě vic 😊 16.5. 2003 10:50:59

Když už člověk myslí že svět zčernal najednou se objeví paprsek, který rozzáří slunce v duši. Neuvěřitelné, včera přijel a povídali jsme si, zatancovali jsme si spolu i ploužaček.... Usmyvali se na sebe..... Zůstali jsme sice jen kamarad... ale to jen je zdanlive Jsem moc rad že mam takoveho super kamarada a mam jej rad a to moc.... a jsem ted šťastny kluk, sice sám..... bez partnera ale šťastny že jsme kamaradi Dekuji ti za to jakou mas skvelou povahu.....

Mit nekoho v srdci ? 🙄 11.6. 2003 8:12:35

nevím jak začít, stále te miluji měďo, myslím na tebe a ikdyž jsem se začal seznamovat tak to nikam nevedlo. Miluju te a to moc..... dneska mam narozeniny a budou to asi ty nejsmutnější narozeniny v mem životě Jediný darek co bych si přál je abys přijel, anyjsme mohli zajít si třeba do zoo udelat grilovani s přáteli, zajít s zaplavat, divat se jen z očka do očka si povídat... Nevím ale bez tebe už svět není vůbec takový jako před mnoha týdny..... Každý říká že je konec at na tebe nemyslim, ale copak oni vidí do srdci jiných lidí, jiných kluku,, zažili kdy vůbec lasku když jeden miloval toho druhého víc než sám sebe...jen tím že to byla první laska a zkonil jsem co se dalo tak už není druhá šance,,asi ne já vím..... možná je lepší byt sám....možná ne...miluju te ušáčku tvoje koťe

NAROZENINOVÉ MEDVÍDÁTKO ??? 🙄 12.6. 2003 11:26:03

Přál jsem si aby me narozeniny nebyli ty nejsmutnější v mem životě a přesto byli.. moji přátele me večer hodně překvypili, dostal jsem medvídka sice plyšoveho, ale pry aspon tento meda me neopusti.... doufam.. jinak jsem zjistil že v mem srdci není momentálně místečka pro nikoho jinšeho... a radši budu sám.... přátele mi říkají že je to blbost ale vím co dělám,, prožít takovou lasku jako já na to se neda za pár dní zapomenout.... chystám se do Irska na rok na dva trochu se dát dopořadku.....

Jak muž autobusove nadraži vyvolat užasne a jindy skličující pocity ? 🙄 13.6. 2003 16:29:28

Jednoduše, když jsem čekal nasveho medu tak jsem byl šťastny, moc šťastny že přijel, a dnes jsem čekal a přál si aby přijel ale nebyl, tam

Když se srdce úplně zmrazí a plamen lasky v něm uhasina 🙄 15.6. 2003 9:15:56

Ano jeste jsem to zkousel a poslal nekolik smsek a taky zkoušel volat, ale když vám kluk neodpoví a ještě si vypne mobil je to asi dost jasné. Jedno vím zcela jisté, nechci teď anebo ani nevím co chci neho na vztah a lasku, moc bych si přál najít takového človíčka ale mam z toho obavy že to bude opět bolet.... Jsem opět sám a není mi to jedno ale respektuju to,,, nevím kdyby ten kluk chtel, aby to bylo jako dřív tak už bych asi nechtel ja,, ukázal mi sve ja které jsem neznal a které mi ublížilo,,,

SLUŽEBNI CESTA 🙄 23.6. 2003 6:03:50

Je to k neuvěření ale když se člověk vyhrabe ze všeho toho trápení co způsobila zapenutá laska od kluka jež jsem miloval celým srdcem tak me vyšlou do jižních čech na služební cestu na dva dny. První den jsme se venovali práci a ten druhý při odjezdu jsem potklal zajímavého klučinu. Pokukovali jsme po sobě a když jsem odjížděl poslal jsem mu svou vizitku s tím že je to asi někdo z rodiny..... K memu překvapení se ozval a o víkendu jsme si hezky pošesemeskovali, už máme každý napsány i dopisy a čekám co v něm bude,,, poprvé v životě jsem někoho jen tak nepřímě oslovil, žádná známost z netu nebo tak, prostě me ten kluk zaujal a já si řekl že bych s ním rad chodil..... a zase ta dalka to je mi snad souzeno ale snad těch 300 něco km zvládneme.. já hledám lasku, čistou a romantickou a i když mi není dodnes jasné proč me ta moje první opustila,ale asi to bylo i o penezích,,, nedovedl jsem se o něj postarat a on asi hledal někoho jinšeho,,,,,

Zlomene srdce a prazdne ??? NE uz ne 🙄 24.6. 2003 14:48:01

Ten můj bývalý kluk me v poslední době teda dost potrápil a dnes obzvlášť, psal mi smsku že je nemocný a že je rad že někoho mám. Na několikátý pokus se mi na něj podařilo dovolat a vytáhnout z něj, že už přes měsíc někoho má z prahy a že je to super, že za hodinku je u něj.... hmmm s laskou se takto nežertuje..... jiným slovy během dvou minut mi úplně změnil zase další život .... trápit se ?? proč já nebyl ten kdo zradil lasku.. já byl laskou zrazen ale nevě a asi ve stejnou chvíli mi došel dopis od toho kluka ze strakonice, je mu 20 a je mi jedno jak je daleko jestli na severním pólu,, já chci lasku čistou jak bílý sníh a ne někoho vyměnit když se mi to nehodí..... už teď tuším že s ním chci chodit..... Můj deníček ty se mnou musíš teda zažívat věci ae díky že ti to mužů říct,,,,, laska je velká věc a já si jí vážím a mám k ní respekt....

Muj kluk ?? 🙄 26.6. 2003 10:14:39

Co to znamená už ani nevím ale jak si začínám víc psát s tím klukem od strakonice tak mam čím dál tím víc pocit že k sobě najdeme cestičku i když je dost dlouhá.... asi příští týden přijede k nám domu už se moc těším na něj,, protože jsem si jej vybral když jsem tam někdy byl na služebce a on me vzájemně jsem se líbili jeden druhému....

Dopis 😊 3.7. 2003

Nevěřili by jste co dokáže zdržení českých pošt.. dopis nekde bloudil 3 dny a ja už si myslel že ten kluk ze strakonice bud na me zapomel nebo to nemyslel vážne Zda se to opravdu myslí vážne koncem mesice července se asi uvidime na vlastní oči a doufam že si budeme rozumet....

Zamilovane hříbatka ??? a dalka ? zas nam to niči 😊 21.8. 2003

Koněčne se nam dvěma klukum podařilo setkat. Jelikož tomu klukovi onemocnela maminka a my měli naplanovany cely vikend jen sami pro sebe a on pak nemohl, tak to vypadalo že se vubec nepotkame. Nakonec jsem se potkali pozdě v noci u rybníčka, svítili měsíček a naše očka.. kapřiči poskakovali nad hladinu aby se podivali na dvě hříbata... Moc hezky jsme si povídali a začli hezky libat asi hodinu jsme se libali tak něžne a sladce... Pak jsem se i trošku pomazlili... rano jsme se loučili s něžnym polibkem a on odchazel s medvidkem plyšáčkem ode mě..... Nejak jsme se do sebe zamilovali, ale dalka jako vždy už chysta pykle a začina se ji to dařit.. on nemuže nema čas musi se starat o dum a mamu, jeho rodiče to nevedi o nem..... Napsal mi srcervouci dopis že me moc miluje ale proste nam to asi nevyjde že chce abych byl šťastnej, možna s nekym jinym.... Vypada to že spíš budeme moc blizci kamaradi ale asi manžele ne.... Je to trapani s temi laskama pořad přitom myslim na svou prvni lasku a vim že on už na mě ne.... no co život jde dal uvidime...

Hříbatka ? a přátelství ? A láska ? 😊 4.3. 2003

Myslím si že, kluci co jsou hodni a milý jsou jako hříbatka... no myslím si že ještě i ja jsem takove hříbatko a stejně i takove hříbatko miluju. Je sice stovky kilometrů daleko ale snad nam to nějak vyjde. To je láska ale hříbatka dokáže nabídnout i neco speciálního... opravdové přátelství.... měl jsem to veliké štěstí, že jsem potkal skvěleho kluka, je mu 18 a je nadmíru milý a hodný. obdaroval mě super dárkem, kterým byla malá knížečka nazvaná Díky za tvé přátelství.... jenomže ten nejkrásnější dárek co vám kdy kdo může dát nebyla ta knížečka ale to kamarádství, čisté a upřímné přátelství.... On ví jaké mám trápení s těmi vztahy na dálku a proste jsme jeden pro druhého úžasným přítel a to spolu nemáme nic víc... když opomenu přátelskou pusu a něžně pohlazení po tváři, které mě i jemu chybí.... Muj milý příteli, Díky za tvé přátelství, které vychází z tvého srdce, které je tak něžně roztomilé a milé....

Můj méďa 😊 17.09. 2003

Je to zvláštní a i když nás dva dělí dost velká vzdálenost které ještě pomáhá to, že muj manžilek má ted hodně starostí se vším hlavně doma a nemuže přijet nějak častěji tak mi čím dal tím víc chybí. Víím, že kolem je hodně kluku ,,,, ale umí nebo můžou nabídnout to co tenhle muj myšáček.... nevím, je mi jedno že se dva měsíce nevidíme, ale vííme že jeden druhého nosíme v srdíčku... je to mé hříbatko a miluju jej.... Doufam že mu vyjde aby přijel do 2 nebo 3 tydnu.. k nam domu.... Chybíš mi láska a chci s tebou žít a být tvůj manžilek.... PS: byvalý manžilek na mě zapoměl úplně šileným a hnusným způsobem, který jsem si nezasloužil ale to je asi život.

Zamilovana hribatka... 😊 30.9. 2003 10:28:16

Manžilek muj milovany přijede až 17 října je to dlouha doba na cokoliv, videt kluka po 3 mesich.. proste mu to vubec nevychazi aby přijel nebo abych ja mohl přijet k nemu. Je sice daleko stovky kilometru,ale me srdicko bije jen pro nej... Miluj te myšačku muj nejbaječnejši.... Taky mě mrzí že některé vztahy mezi kluky nevydrží dyl než par tydnu... nedaří se mi taky moc nachazet dvojice kluku co jsou spolu dele... Mam sve medvidatko a jsem moc rad ze jsme spolu Rovnez mam i par kamaradu jak na netu tak ve zline, je jich malo... ale kamaradime suprovnim způsobem, pišeme si o živote... což je oproti lasce partnerske laska přátelska a je taky super..samo že bez .... Zatím tlapku Usacek

Den D a láska se meni v kamaradství 😊 21.10.2003

Prožil jsem s mym klukem nezapomenutelný vikend, byli jsem si hodne blizci. Neco tomu stale chybelo a pak jsme se v pelišku hezky popovídali z očička do očička. Dival se na mě těmi svými upřímnými očičkami a ptal se mě jak to bude dál... neuměl jsem mu na to odpovědět, ale vidat se jen jednou za měsíc nebo za dva neni vztah... nejak jsme si slibili že budeme kamaradi. Mam jej hodne rad a vim že mam velke štěstí že zůstaneme kamaradi Takove štěstí jsme se svym prvnim klukem neměl. Nevim boli mě hodně že si se mnou nechce ani psat ani kraticky majlik či sms. No sd jsem mu tolik neublížil tím že jsem jej hluboce miloval. Rad bych věděl jak je šťastny a poznal i jeho kluka ale to štěstí asi nikdy neprožiju aby byl jen mym kamradem.....

Láska 😊 3.11. 2003 10:15:14

opravdu je láska cit, který hledá každý človíček na této planetě ? Každý z nas si přejeme lásku prožívat,hlavně doma v rodině, ale ne vždy to náš život nebo spíš řízení osudu dovolí. Kolik kluků jako já vyrůstalo bez otce. Kolikrat jsem si přál lásku mít a namísto toho jsem se jí začal bát. Našel jsem později lásku skvělého a úžasného kluka, který byl mým vysněným princem a já jeho snem. Děliho nás ovšem moře kilometrů. Naše láska se opravdu dotýkala hvězd a snad i proto se začínala vzdalovat. Znáím jen jeden pár kluků, co spolu ziji radu let a stále se milují. bydli asi 80 km ode mě. Je to jediný pár pod sluncem, který znám. prožívají skutečnou lásku co spolu dva

kluci dokaží jen prožít..... Je to právě rok co jsme se seznámili s mým manžilkem. Tak jsme si říkali a planovali si že se vezmeme. Za dalšího půl roku bylo vše úplně jinak. Přestali chodit smsky, dopisy...ano ty psane na papíře jak romantické... a majlíky.... Vytratilo se slůvko miluji tě a pak přišel konec. Byla to rána přímo do mého srdce, kde jsem jej nosil. Vím že to byla i moje vina. nedokázal jsem se o něj postarat a při mém normálním výdělku se mnou zřejmě neviděl žádnou budoucnost. Přišel tedy konec a asi 3 měsíce úplného bloudění myšlenek mimo mé tělo. Zajímavé bylo, že si za poměrně krátkou dobu našel za mě náhradu. Nicméně jsem nedostal druhou šanci a ocitl jsem se v koši plném odpadků. Těd chápu co je to dostat košem nebo se v něm ocitnout... Nicméně jej miluji a mrzí mě, že se vůbec neozývá. Rád bych poznal jeho kluka a věděl, že je šťastný. To bych chtěl asi od života zázraky. Nevím všichni kolem mě mi říkají, že jsem debil, když na něj stále myslím a mají pravdu. Jsem naivní a věřím na první lásku a to na celý život. Druhý pokus se zamilovat dopadl otřesně a taky mým srdcem otřásl. Stalo se co bych nečekal. V mém srdci není prázdno. Je tam stále můj manžilek a neumím žít bez něj žít. Nedokážu se znova zamilovat a vím, že se ani zamilovat nechci. Dokonce vím, že kdybych těd umřel, tak můžu umřít s nádherným vědomím, že jsem prožil nejúžasnější a nejčistší cit na světě, kterým je láska mezi dvěma zamilovanými kluky. Vím, že kdyby skončil můj život tak měl určitě smysl žít i pro těch pár měsíců..... Vím, že ted budu dlouhou dobu sám. Mám par suprovních přátel, kteří mi v poslední době pomáhají hledat sílu a další existenci... říkají mi že nemá smysl se utápět se v opuštěné lásce. Kdyby byli tak zamiovaní jako já a muj manžilek vzájemně, možná by mě chápali a pomáhali mi hledat cestu, kterou si stále přeji nalézt, ale ta cesta neexistuje..... Rovněž už přestávám věřit na lásku, na lásku čistou jako čerstvý sníh spadáný z nebe..dokonale jej dokážou ušpinit peníze, na kterých stojí a padá tento svět... Jednou z představ, které nosil muj exmanžilek (fnuk) v hlavě bylo mít byt sami pro sebe. Je to úžasná představa ale byt prostě nemám,,máme velký dům a myslím že by se nám tam žilo super...Vzpomínám si, když mi říkával, že je rád, že může ukázat svou lásku ke mně předostatními...když jsme se doma líbali nebo jen tak hladili nebo se krmili a jedli si navzajem z talířů..... Ted má byt, který mu přenechali rodiče, přítele který je rozhodně lepší než já.... Zůstává jen hluboká brázda v srdci, která se nehojí....nevěřím na lásku a nedokážu se zamilovat ušáček

Necham to konovy má větší hlavu 😊 5.11. 2003 13:21:00

Dnes byl slunečný den. Šel jsem rano prosluněným zlímem a bylo mi fantasticky. Díky muj deničku že jsem si přečetl že jsem debil. Jsem a nechapu že jsem se tak trapil když mě někdo nechal. At už ke mě citi cokoliv pouštím to k vodě. Takovy hezky a štíhly a vysoky kluk jako ja nema zapotřebi se trapit. Nejsm to ja kdo se za každou cenu chce seznámit. jsem asi prima kluk a nebudu se tím trapit. chci prostě kluka, manzilka ale nespecham na to. hledam lasku a taky ji najdu a nikdo už me nebude v mych vzpominkach tyrat měli šanci a druhou už nedostanu. jsem roztomily a hodny ušáček a tak si takoveho ušačka najdu.

Muj mily deničku 🇧🇪 26.11. 2003 7:10:09

jak tak koukám ta stručný přehled mých záznamů, je tu láska, rozchod a zase..... dokonce si čtu že z me první lasky je supr kamarád..hmm akorát on o tom asi neví... škoda bolí mě to na srdíčku ale ..je to jeho volba Deničku ale ušáček se nechtěl utápět v nějakých lítostech... dnes ti chce napsat, že se začíná sbližovat roztomiloučkým způsobem a s jedním bezva kloučkem a to přímo od nás ze Zlína. je skvělý a chytrý ale je s ním i hodně práce a někdy zlobí on a někdy zas já hihi Naše srdíčka se den ode dne začínají více přibližovat.... No snad z nás budou zamilovaní ušáčki.....

Laska ????? 😊 29.11. 2003 9:14:34

Děláme malé krůžky což je dost zajímavé Včera jsme byli spolu a jeho kamarádkou na filmu Laska nebeská. je to supur filmeček a pokud jste tam se super človíčkem oslovi vás dvakrát. Pak jsme si šli zatancovat ploužaček do klubu a občas se nádherně něžnoulince líbali. pak jsem jej doprovodil domu. Je to neco užasného, začina neco co by nemelo hned končit v pelišku.....

Bliži se vánoce 🇺🇸 10.12. 2003 8:33:12

Rok se sešel s rokem a začíná období nejkrásnější,ale ne pro všechny. Myslim si že láska dokáže prozářit srdíčka více než jakykoliv stromeček. A přesto před rokem v mem srdíčku svítilo jasne svetylko lasky, ktere pak nekdo uhasil.... A je to rok co se v mem srdíčku opet začina rosvecovat nadherne svetylko lasky... Zase prochazi do chladiveho obdodi podzimu a zimi.. je to presne rok ce jsem miloval a ted opet. Byl jsem milovan a ted jsem opet. Tesim se na vanoce a tesim se na cokoliv, mám svého medvídku a on má mne. Miluji jej z celeho srdicka a jsem jeho ušáček z králičkova.

Sluníčkový den? i když sněží ??? 🇺🇸 8.1. 2004 17:23:44

Dnes tak jako včera byl slunickovy den.. i kdyz venku bylo desne a hrozne zima a snezinkali vlocky zoblacku na nebi.... Pred tim to bylo trosku jine.. Verte neverte ze mi nekteri cloveci dokazou zavidet lasku a nekteri se ji snazi narusit... Ale.... díky jednomu narusiteli, který si dal s mym medvídkem rande, si myslel, že jej dostane do postele, hluboce se pritom zmylil.. naopak dokazal timto a i tim ze me pomlouval anebo nehovoril v tom nejlepsim svetle,,, dokazal posilit nasi lasku, dokazal nas posunout na dalsi metu... tu onu zazracnou, kdy ten druhy rekne miluji te a

vi ze jej miluje,, i kdyz napise ve skole je nuda, pise to me protoze na me myslí a ja na nej.. Lasko jsi nejbajecnejsi plysacek s ruzkami pod slunickem a ja jsem tvuj zamilovanoucky usacek

Valentýn 😊 18.2. 2004 8:40:29

Mnoho lidi neuznává svátek svatého Valentýna.. nevím proč je to škoda. Je to nadherná příležitost, jak někomu koho miluju dát květinu, roztomilého plyšáčka s červným srdíčkem a přáníčko... být obdarován sladkými polibky... My dva zamilovaní ušáči jsme oslavili náš svátek v klubu pro kluky ve Zlíně Bylo to úžasné, byli jsme nádherně nervozní jako by to byla první schůzka... Hezky jsme si zatancovali a s přáteli se super zabavili. Jsme prostě zamilovaní ušáči

Zamilovaní kluci ušatí 😊 25.2. 2004 11:09:55

Za chvíli už bude pátek- moc se těším pujdeme s manžilkem do divadla Hezky se oblečme, tak aby nam to hezky slušelo. Memu medvidkovi to slusi kdykoliv jej vidim, slusi mu i nic. Nadherne se mame radi a krasne milujeme jeden druhého. To je asi tak vse pro dnešek Tesim se az jej uvidim i kdyz jeho maminka kdyz nas spolecne videla kracet mestem z toho nebyla nadsena. Je to škoda ze stale odmíta nasi lasku. tesim se na pátek a na každou chvíli s mym kozomedvidatkem.

Včera jsem se zamiloval... 9.3.2004

Zní to neskutecne, ale vcerjsi den byl nesmirne bohaty na udalosti. Rano jsem na netu potkat svého byvaleho kluka a věřte nevěřte dal se mnou do reci. Dozvedel jsme se, ze jsem mu hodne ublizil. No v jedne vete jsem na chatu poslal jeho kamarady nekam. Nevedel jsme ze to bude tak velka ujma. No nicmene jsem byl timto klukem před rokem zanechan svemu osudu – opuštěn. Byl jsem smutny z toho, ze nekomu muzu ublizit tim, ze jsem se snazil zachranit lasku, ale vic jsem byl smutny z toho, ze ten koho jsem miloval a snad byl od nej milovan, vas nechce ani poradne videt. Byl jsem z toho tak smutny, ze to na me bylo hodne poznat. Potkal jsem jednoho kluka primo od nas a jen sem se k nemu pritulil. Nemluvili jsme, jen jsem obcas se snazil naznacit, proc jsem smutny a moc mi to neslo. Ten kluk byl tak uzasny, ze se na me nezlobil, proc jsem smutny, hladil me ve vlaskach a usmival se na me tak hezky a sladce. Libal me a stále jsme byli navzajem v naruci. Byl jsem jako maly medvidek u maminky, citil jsme se stastne a skvele... Zamiloval jsem se Opravdu a nadherne a myslim na nej každou minutu svého zivota. Je to opravdu clovek, ktereho jsme si pral. Miluju te medvidku..... uz 4 mesice ale včera jsme se navzajem zamilovali.... Tvuj ušáček

Výlet zamilovaných ušáčků 15.3.2004

V neděli jsme se vydali na výlet....ještě jsme oba pradne nevedili, jestli nam jeho rodice umozni jet. Pral jsme si aby jej pustili a me prosby byly vyslyseny... vyrazili jsme do kopřivnice do muzea podivat se na tatrovky,,ja mam auticka tuze rad a milackovi se to taky libi teda asi nejvic to že jsme tam byli spolecne. Vzali jsme na vyle samozrejme i nase plysoveho kluka radulku. Ma detska dusicka byla zcela unesena, když tam prodavali modeli auticek Tatry v meritku 1:87. Koupil jsem si nakladni tatrovku a pozarni tatrovku avyklapeci tatrovku. Mel jsme z niche velkou radost. Pohled na me musel byt taky uzasny když se me rozzarene oci ztraceji mezi mnozstvím auticek a jen si vybrat..... Krasne opravdu suprovni odpoledne jsme prozili v muzeu Pak jsme se jeli podivat k mym suprovnim kamaradum, kteří jsou spolu vic jak 7 let.. stále se mají radi a miluji coz je nadherne Hezky jsme si s nimi popovidali u ohne,který plal neznymi zato hrejivymi plaminky..... musime jet pomalu domu, loucimes e a za hodinku jsme ve zline..cesta nam ubehla spolecnym povidanim o nasich trapenich,,, jsme zamilovani medvidci a to je moc super..jsme prostě ušáči zamilovani jeden do druhého....

Dnes je dnes a nikdy jindy se toto dnes již nemusí stát 23.4.2004

Prozili jsme další krásné období a ja nevím kde začít. Přestehoval jsme se na lepší podnajem, kde to mame s myšáčkem blíž Ted se můžeme vzájemně doprovázet domů, bydlíme od sebe 500m což je fantastické.... Tak tedy minuly vikend byl senza Rodiče od meho kozokloučka dovolili strávit u nás na vesnici, ktereou jse si pojmenovali Králíčkov, důvěrněji též Klálíčkov, jsme mohli spolu strávit skutečně první společný vikend jako opravdový manžílci. Myslim že se mu u nas libilo, ale neměl to jednoduche Hned v sobotu raono dostal monterky a cely den jsme pracovali venku na zahradě, miláček natíral stojánky na květiny a šlo mu to ja jsme natíral rýny a oba jsme byli celý od barvy, jen s tim rozdílem že on byl zeleny a ja hnědy.... Miluji jej, mého manžilka. V poledne přišla zpráva od rodičů, že se má vrátit domu.. Společne jsme napsali, že přijedem v neděli po obědě a společně... Večer ubíhal krasne a my jsme se cela rodinka ještě dlouho do večera povalovala a poposedaval v altánku na zahradě... Bylo na mém manžilkovi milovaném videt jak je šťastný, jak si hrál s naším velkým psem, jak mu hazel míčky a pak mu je musel brát z tlamy, protože je nechtel pustit, ten pes hihi..Manžilek byl šťastný, usmíval se a dovádel na zahrade se psem.. tak spontaně šťastneho jsem jej videl malokrat a jsme rad že právě v králíčkově mohl byl šťastny, prožívat manžilkovství se mnou a naší rodinou... v neděli ráno jsme jeli procvičovat jízdu autem, protože manžilek delá autoškolu.. šlo mu to znamenitě, učil jej muj výborný přítel a vysvětloval mu vše důkladně Potom jsme jeli do zlina a hned k manžilkovým rodičum... Maminka, vidějic me prvně, stala v úžasua nachystána vyhubovat manžilkovi tak nevěděla co říct..... myslim že ta navšteva byla super, konečne me poznala cela jeho rodina.. jsme na nej hrdy a doufam že naše manžilkovství bude trvat dále a dále, že ted už neumime jeden bez druhého žít,, ale

jeho maminka mi vzkazuje, pry mi chybi ženská, mel jsem limeček složený pod mikinou,, ale ja mam přeci protějšek a ten nejkrasnější a nejsenzačnější co jsme si kdy mohl přát, mám svého milovaného manželka...

Prázdniny 3.9. 2004

Vím,ale co naplat, muj deničku, byl jsem tak šťastnoulinky, že jsem zapomínal zapisot jak moc jsme šťastný. Volno, slunce a vše co s sebou prázdniny přinášejí jsme si užívali jen částečně a okrajově. Bylo to pro nás hledáním nás samých v sobě samých. Vzájemnými neshodami a neschopností vyřešit jakýkoliv problém jinak než hádkou, místo rozumného popovídání si, vedlo k několik rozchodům..... konkrétně třem.... I když o tom třetím jsem nevěděl ani já ani kozolůžek. Slíbil jsme mému milovanému kamarádovi (i když se nadále chováme jako ti nejzamilovanější manželci, ale kamarádství nas tolik nesvazuje a sluší nám daleko více), že si budu v něm hledat všechny ty vlastnosti, které má..... nejen úžasný a perfektní je ten druhý, ale taky dokáže být hádavý a nevstřícný, i když si to sám nepřeje. Našel jsme a objevil ty temné stránky kozomanžilkovi, řekl mu o nich. Bylo to bolestivé období poznání. Rozešli jsme se, abychom vzápětí zjistili, že si chybíme. Našel jsme vše to záporné. Které ten druhý nechce vidět, ale po určitém čase by to vedlo k rozchodu..... našel jsme to zlé a nešťastné, to co není vidět přes vše to úžasné..... Miluju te kozokloučku jako svého manželka, kamarada.... Cítím, že mě miluješ taky, že jsi hledal kamarada, kterého jsi doufám ve mně našel. Prožili jsme spolu hodně krásných chvil, hodně bolesti a slz, které jsme si navzájem nahrnuly do našich očíšek... nekdy vědomně, nechtě, nevědomně.... Stalo se, ublížili jsme si a ted víme že se máme rádi. Ani jeden den, hodinu, okamžik bych nechtěl vrátit zpět, stálo to za to....

Našli jsme si společného kamarada, kterého máme rádi.... Trávil u nás kousek z času svých prázdnin..... trošku se zakoukal do miláčka což trošku ztěžovalo situaci... byl a měl zůstat naším kamarádem... nemám mu za zlé, že se zakoukal, ale zakoukal se do nekohe, kdo už nekohe v oku má a proto je to složitější..... je to náš kamarád a zůstane,,ale on sám musí pochopit, že se s nami seznámil v okamžiku, kdy jsme byli zamilovani jeden do druhého, jen jsme byli v období menší krize... Oba zapomínali na mne a já se nechtěl připomínat..

To vše dáme do jednoho pulitru prázdnin, přimícháme trochu starostí a nejasných pocitů, zatřepeme a krizi máme hned... no myslím že něco tak nepovedeného nebudeme vařit,, pryč s tím,,, vezmeme trošku volného času + miláčka do náručí + starostí hodíme za hlavu a přidáme špetičku sexu + dvě kila úsměvu, celé srdce - to musí být čisté a upřímné + kotel lásky..... vše zamícháme a dostaneme dobrůtku, která chutná, voní a je příjemná,,

Našli jsme jeden druhého, máme se děsně moc rádi. Nechodíme spolu jako manželci, i když se tak chováme. Jsme Ti nejzamilovanější kamarádi. Přátelství nám oběma sluší nejvíc. Nevíme, kde bude každý z nás za rok, ale jedno víme, že at budeme kdekoliv, tak budeme kamaradi... ne jako můj první kluk, který mi sliboval alespon kamarádství nesplnil svůj slib... proč dávat sliby které nechceme plnit ?? to je jedno,,, sice jej stále miluji, taktéž svého druhé kluka mám rád, ale opravdu nejvíc lásky mi dává můj meda z Ušáčkova a já jsem jeho oslík z Kláličkova

Zvláštní záznam

Je září rok 2004 a narazil jsme na stránky dvou kluku, které vyzařují radost z nalezení jeden druhého, radost z toho, že našli co hledali, radost že mají toho, koho si přály, radost radost a radost... co mi to jen připomíná..... už si vzpomínám.... Já byl takhle zamilovaný, dávno tomu..... ((deniček by mohl vyprávět)) Zakousl jsme se do tech stránek a nevědomky začal prožívat jejich štěstí.... Snad mi to připomnělo to krásné co jsme zažili...snad,, jen jsem prožíval jejich okamžiky života, kdy popisovali jeden druhého a jak jej mají moc rádi a milují a jak jsou šťastní,, zase mi to něco připomíná,,, možná tu hromádku dopisu co mi zbyla.... Začeti jsme se a byl rád, že alespon nekomu to vyšlo.....až než jsme přišel na konec zápisu, na konec.... Konec jako každý konec by mohl být veselý... no nebyl..... čist o bolestivem loučení,,čist jak se ten druhý vzdaluje v dáli a už se neobjeví... chvíli koukam nikam a říkám si, že tohle je naše cesta ? tohle je pro co chci žít ? Najít kamarada, který mi po určitý čas dokáže být muj partner pro život ,,,, a když toto období pomine, tak už nemuže být muj kamarad ? to mě tolik nenavide nebo miluje, že mně už nechce znát ? tohle je co hledam v životě ? Najít lásku a ztratit ji ? Nevím, ale rozhodne je to něco co se mi nelíbí i když to vidím jen z dálky, vykreslené v několik řádcích na stránkách.... Možná že byla doba kdy jsem to videl tak hodne zblízka, že nyní každý pohled tímto směrem mně vede k přemýšlení..... Co jsou kluci kteří chodí s kluky ? co je drží po hromadě ? Láska ? Ze začátku ale co potom.... Vydrží víc než pár okamžiků našeho času, který máme vyměřený pro náš život, a který už delší nedostaneme.... Nevím, ale láska je cit, který se nedá jen tak hodit do koše... protože v tom koši skončí ti na té druhé straně... Ti jež byli tak hluboce milováni, obdivováni jsou nyní nenáviděni a zatracováni.... Je to špatná cesta, protože jsme ji měl možnost poznat z té druhé strany, z té strany kdy kromě všedních starostí na vás doléhají ty desivé pocity, kterým nerozumíte... prostě se staly..... staly se věci a události... tomu nedokáže nikdy z nás zabránit.. ale proč když se stanou člověk zůstane úplně sám ? Vždyt ten co na mně koukal těma jeho zamilovanýma očkama se na mně kouka jako na nepřítele...copak prodelal nějakou oční operaci, že se jeho oči změnili ? A co paměť, možná můžeme tiše závidět slonům jejich paměť. Slon by určitě nezapomněl moje číslo mobilu,aby mohl napsat sms...nezapomněl by moje číslo pevné, aby jen zavola jak se maš ?... nezapomněl by moji adresu aby poslal pohled nezapomněl by majlik aby poslal alespon vzkaz... ne slon by to určitě nezapomněl ale člověk ano... Můžeme slonům jen závidět... Moje motto z prvního vztahu bylo: zažil jsme neco, co bylo krásné a dotýkalo se hvezd, trvalo to jen pár mesiců..... jsme šťastny, že techto par mesicu bylo věnováno mně a že se to přihodilo..... a stát opět na tom začátku, neváhal bych se zamilovat znovu..... tech par mesicu stálo za vše,co má smysl, stálo i za trápení.

Žádná ze stran si nepřeje aby to vypadalo jak že se brání či nejak zhaduje toho druhého to ne jen se to stalo a duvody jsou uplne zanedbatelne, ale duležite co se stalo potom,,, jak se ti dva dokážou či nedokážou společne

alespon navštívit, ukázat nekoho jiného a říct toto je kluk,,nyní muj kluk.... Copak by mu někdo utrhl hlavu ?? tak si našel nekoho jineho ...to je život a zcela přirozene ale proč úplně přestřihnout provázek přátelství???

ROZCHOD 21.9.2004

Nadešlo ono definitivní rozloučení tech nejkrásnějších citů.... už nejsme manžílci, jen kamaradi, už nemilujeme jeden druhého, jen se máme krásně rádi..... Čeká nás společný víkend, který si nedokážu představit, jak vůbec budeme trávit..... Včera jsme na sobě ležinkovali tři hodinky,oblečení, a povíдали jsme si... krasn ehězky z očka do očka,,občas ukápla slzička... Máme se rádi,máme.... ten zbytek asi je za námi a před námi život... je mi z toho smutno ale i veselo... Za chvíli přijde a pujdem si sednout na kafičko, vůbec netuším jak se budeme k sobě chovat... snad to zvládneme,, jsme dva ušáčci, dva kluci, co byli do sebe desně zamilovani a ted... ted se máme rádi.... mám tě mocinky rád médo.... tvuj oslík

Snídaně a ráno, na které se nedá zapomenout... 25.9.2004

Sobotní zářiové ráno, kterým začalo prosvítávat sluníčko začlo až moc nadherně. Probudil jsem se a ospalyma očičkama na mě koukalo neskutečné stovořeníčko, plyšové a přenádherné... Byl to Honziček, sice jsme spaly každý zvlášť, ale probouzeli se společně... Dali jsme se trochu dohromady a vyrazili na snídani... Na náměstí otevřeli novou cukrárnu u Koláře. Hezky design uvnitř, nádherné ručně vyrobené lampy, které znázorňují květy a mnoho sladěných doplňků dodávali tomuto místu v tuto chvíli jedinečnou atmosféru.. sedli jsme ke stolku, dali si kafičko a měďa zelený čaj, štrúdl... koukali jsem ven a nechal se unášet ojedinělým zážitkem,, lide venku chodili a já mohl ztrávit toto výjmečné ráno s výjmečným človíčkem Uvedomuji si jak moc jej mám rad a jak moc jsme byli šťastni jako manžílci (i když byli chvíle smutku) tak nas snad čekaji hezke chvíle jako kamarády...

Autobus 14. 10. 2004

Cestoval jsem domů ze Zlína. Kde jsem měl už všeho až nad hlavu, jednak práce a taky velkoměsta, ve kterém jsem se v tuto chvíli cítil tak sám. V zaestnání jsme končili hodne pozdě, ale ne dostatečně brzy nato, aby mi jel hned autobus. Mel jsem čas a tak před chladným počasím jsem se uchýlil do čekárny. Přečetl jsme si zde pár poznámek...mých poznámek....několik mesiců starých. Někdo se mne pta proč si to píšu,,nevím, asi nasnadě je že takhle poznávám sám sebe, jaký jsem..jaké jsou mé myšlenky, když pozoruji okolí, druhé lidičky..... Bylo mi tak zvláště, odjíždím sám a nikdo mne nevyprovází... usedám do autobusu a pomaloučku se začíná zaplňovat... na nastupišti čeká taky jeden kluk..je hezky mladý.. říkam si jen at si sedne vedle mě... a vida tašku hodil za sedak a přisednul....ostatní cstující se vmáčkli do autobusu a my se rozjeli.... Byl to pro mne zcela zvláštní pocit.. seděl vedle mne kluk..představoval jsem si, že je to muj kluk a že cestujeme společně,,zcela zvláštní a jedinečný pocit....vnímal jsem prostor společně s tímto klukem...bylo mi nadherně....nic jsem nedbal, že jsem unavený, že nikoho nemám...nevadilo mi to, ne v tuto chvíli...prožíval jsem asi ten svůj svět.... Můj svět..kde je místo pro lásku,,kde mám svého kluka a on má mne..... v Luhačovicích se tento příjemný sen rozplynul a ten kluk vystoupil...já ale snil dál..jaké to je mít kluka co mně miluje?? Jaké to bude až jej najdu a najdu jej vůbec ?

LÁSKA 19. 10. 2004

tento záznam je z mých poznámek, zcela jsem na něj zapomenul, ale to by byla škoda...

Opravdu je láska cit, který hledá každý človíček na této planetě? Každý si přejeme lásku prožívat, hlavně doma, v rodině, ale ne vždy to náš život nebo spíš řízení osudu dovolí. Kolik kluků jako já vyrůstalo bez otce? Kolikrát jsme si přál lásku mít a na místo toho jsme se jí začal bát. Našel jsem později lásku skvělého a úžasného kluka, který byl mým vysněným princem a já jeho..... Dětilo nás ovšem moře kilometrů. Naše láska se opravdu dotýkala hvězd a snad i proto se začínala vzdalovat. Znáám jen jeden pár kluků, co spolu žijí řadu let a stále se milují. Je to jediný pár pod sluncem, který znám..Prožívají skutečnou lásku co spolu dva kluci snad můžou jen prožít.(tech.pozn. nedávno se rozešli, což mně hodně poznamenalo) Je to právě rok, co jsme se s mým prvním manžilkem seznámili. Tak jsme si říkali..manžílci..chtěli jsme se vzít. Za dalšího půl roku bylo všechno úplně jinak. Přestali chodit smsky, majličky, vytratilo se slůvko miluju tě a pak přišel konec. Byla to rána přímo do mého srdce, kde jsme jej nosil. Uvedomuji si, že to byla zčásti i moje vina.....nedokázal jsem se o něj postarat a při mém průměrném výdělku se mnou asi nějaká další budoucnost není...Přišel tedy konec a asi za tři měsíce úplného bloudění myšlenek mimé tělo a smysly.....Nicméně jej miluji a mrzí mně že se neozývá..rád bych poznal jeho kluka a věděl, že je šťastný. Nevím, všichni kolem mě mi říkají, že jsem malý kluk, věřím na lásku a mají pravdu..jsem naivní a věřím na první lásku, tu na celý život. .... Druhý pokus se zamilovat dopadl jak dopadl..... V mém srdíčku není prázdno...je tam stále muj manžilek a neumím jej dostat pryč. Mí přátelé mi obas pomáhají z těch mých stavů, za což jim moc děkuji..ale nevím jestli byli ve svém životě tak blázínkově zamilovani, možná by mne víc cháпали a spatřili cestu kterou se snažím hledat, kterou si přeji nálezt a která zřejmě neexistuje. .... Rovněž tak nějak přestávám věřit na lásku, na lásku čistou jako čerstvý spadený bílý sníh spadený z oblohy.. Jedním z posledních snů, které muj první manžilek měl v hlavě (byli úžasné všechny jako on sám), bylo bydlet v bytě...má to něco do sebe nepochybně, ale jen ten samotný byt by ke štěstí nestačil..... ti dva človíčci by se tam zanedlouho ukousali..myslim, že když je rodina jako ta naše (u nás je to prostě super, mamce neva,že k nam jezdi kluci) Vzpomínám si, když říkával, že je rád, když může svou lásku ke mně projevit a ukázat před ostatními.... ted má byt, který mu přenechali rodiče, přítele. Který je určitě lepší než já...

Poslední dobou více méně přemýšlým o podstatě vztahů mezi kluky. Nemyslím tím jen vztah, ale i kamarádství. Vztahy jsou takové nestálé..jen málo kluků spolu vydrží delší čas. Ted zrovna sedím v klubu (pro kluky), dívám se

jak dva co se mají rádi tancují plouzáček...občas si dají pusy.. Trošku přivřu očička a začnu snít..o tom až budu se svým miláčkem, budu s ním..budu jej objímat, budu mu dávat sladké pusy a rozplývat se v jeho očích.... Sedím a koukám se na společnou fotku s mym druhým exmanžilkem... schází mi moc a moc astýská se mi po něm..miluji jej..nekdy předtím bych si nepomyslel, že když mně opustí kluk..myslel jsem že svět se zastavil.. teď je mi líto zmařené lásky.. zažil jsme s ním nádherné věci a nelze zapomenout..nezlobím se na něj, jen mně mrzí, že se neozývá

přidám ještě záznam co jsem psal včera 17. října 2004 do diskuze

Asi něco na tom je... Nedávno mi Honzik řekl zajímavou věc, o které jsem musel zapřemýšlet. Byla řečena trošičku i v nevhodné situaci, která byla vyvolána menším nedorozumnění, špatný čas - špatné místo. Řekl mi, že něco na tom co psal ten kluk tady dole, že něco na tom je.... Je možné, že jsme se dostali do krásné vztahu díky tomu, že se máme děsně rádi... ale za určitý čas jsme zjistili, že nám to nevyhovuje,,, zkusili jsme rozchod....a vyšel.... Máme se stále rádi, ale já hlupáček, blázínek (nebudu se zlobit když mně budete nazývat i debil, zasloužím si to) jsem prostě nechtěl jen kamaráda... možná jsem udělal i někdy něco, co jemu ublížilo,,, určitě to bylo nevědomky...je pravda že s rozchodem se těžce vyrovnává, hlavně ta strana, která si už i tak trošičku zvykla mít někoho, koho miluje,,s kým se drží za tlapku, na koho se zamilovaně kouká.... Možná jsem pokazil fúru věcí, které pak měli za následek to, že druhá strana nechtěla pokračovat ve vztahu.... Nevím, snažil jsem se vždycky o to, aby muj kluk byl šťastný... někdy mi to šlo a někdy zase ne.... Vím, že jsme svou velkou láskou a představou toho, že se vrátí a bude ještě krásnější než kdy předtím otrávil toho druhého a možná i dokonce obtěžoval.... Jen doufám, že mi odpustí...můj první manžilek a Honzik... zklamal jsem je, ale nevěděl jsem o tom....možná jsem někomu ublížil, ale nevěděl jsem o tom...ale byl jsem to já, kdo to způsobil...

TÁBOR 😊 22. 11. 2004

Když jsme tábor začli plánovat s Honzikiem byli jsme ještě manžílci, dva zamilovaní kluci, nyní jsme tu byli jen dva kamarádi, co se mají děsně rádi hned první den začal divně „ze začátku jsme tam byli jako dva kamarádi, drželi se za ruce, sledovali filmeček SHREK 2, což je náš zamilovaný..seděli jsme a drželi se za tlapky a najednou Honzik už lehce ovlivněn trochou vina se začal projevovat větší sympatie k našemu společnému kamarádovi,no ja si šel raději lehnout,,, druhý den jsem jej hledal, kde spal a spal úplně jinde než měl původně se mnou,, jak jsme ho tam viděl bez trička, tak jsem šel ven si pobřečet,,,,, když jsem se vrátil a všichni se začli probouzet tak se na mne díval nějak divně,,, pak jsme se celé 4 dny na sebe ani nepodívali,,, ale to je jedno až při odjezdu se mi v aute rozbřečel, že jsem se mu nevěnoval,,, řekl jsem mu co a jak se seběhlo,,no říkal, že to nebylo úplně tak ze chtěl být se mnou ale pak se to pokazilo,,,,, každý den mi bylo čím dal tím hůř, musel jsem všechny bavit a vymýšlet nějaký program, zvláště po tom, co vám, někdo, říká jak je to všecko trapné...v sobotu to jsem zabalit a utéct odtamtud.....naštěstí tam byl jeden kluk co se snažil pomáhat, vytvářet lepší atmosféru a taky nám uvařil bezva jídla...tábor sám o sobě byl skvělý,ale byl poznamenán našimi osobními neshodami, vytvořili skupinky a všecko to šlo jinším směrem....když jsme všechny vyprovodili a ja + Honzík jsme uklidili chatu,,bylo to zvláštní jako když někomu ublížíš a on tobě a nevíte jak si to říct ,, Před odjezdem domu jsme si dali pusy a mlčeli,,,,, jeli jsme přímo k nim domu,, kde si vybalil věci,, jejich maminka mi uvařila presu s mlékem a udělala nám zmrzlinu se šlehačkou..... bylo to zvláštní dnes je tomu přesně rok na chlup co jsme se fyzicky poznali,,,,,+6mesicu jen majliky to je celkem rok a pul....pak Honzik sundal z našich stránek ten tábo,r aby tam nebyla stará informace,,, jeho mladší sestře jsme společně vysvětlovali jak funguje počítač, protože v informatice plave,, kdo by nás neznal tak si řekne že jsme manžele se všim všudy,,,,, teda až na to jedno že on už se mnou chodit nechce,,jsme bezva kamarádi a myslím že tak jak naše láska byla jedinečná tak naše přátelství je moc super.... při odchodu jsme se políbili v kuchyni a je odešel domu...

Další období ? 😊 22. 11. 2004

Jaké je,bylo je a nebude ? Asi už nebude to, že jsme zamilovaní a musím tedy přiznat, že jsem to dlouhou dobu nebyl schopný přijmout a stále jsem doufal v nějaké to usmíření,,,,, omlouvám se za to, ale prostě to asi v mém případě nešlo jinak. Máme se rádi a když jsme spolu je nám celkem fajn,ale ale ale Za poslední dobu se vídáme celkem selkem často, někdy mi připadne že častěji než kdy předtím.... Je asi pravda, že jsem stále doufal a koukal na něj zamilovaně..... Podařilo se mi jej unést k nam domů na státní svátek, ale chovali jsme se k sobě jako kamarádi, což bylo na jednu stranu supr a na druhou mi to tak trochu působilo smutně...večer jsme se koukali na moulin rouge...drželi se přitom za ruce....a pak usnuly vedle sebe.... Já bych si to představoval úplně jinak... náš pes si navíc lehnul mezi nás a chrápal....na druhý den uvařili jsme společně oběd, který se dokonce dal jíst...byl to moc hezký svátek a prožil jsem jej se svým báječným kamarádem...

Je pravdou, že mi to zvykání dává hodně zabrat a vím, že jsem tím i trochu obtěžoval. No přiznám, že jsem si to hned nepřipouštěl a myslel, že je to jen nějaká krize ze které vybruslíme a náš vztah bude hezčí a krásnější...

Oba jsme si teda začli hledat přitele,,,,, povídáme si kdo kdy má rande, ale stejně mi přijde, že to prostě je fakt těžké--- teď v sobotu za ním přijel sympatický kluk z Brna. Jako vždy jsme se spolu 3 hodinky nebavili, byli jsme si sednout v tom našem zlínském klubu, já seděl u baru a oni si sedli ke stolu.... Nějak to na mně vše dolehlo, problémy doma, v práci a teď je tu kluk co mně miloval a ani se mnou moc nebaví, jen pár zdvořilostních frází.... Byl jsem smutný,,koukal jsme se z okna a prostě se mi nic nechtělo,,vůbec nic ani žít..občas jsem se podíval za sebe , abych zjistil, že skutečně nikomu nechybím...po delší době jsme se tedy dali do řeči,,tak nějak jsme si dokázali po pouhých třech hodinách vysvětlit proč nesedíme u jednoho stolu a nebavíme se všichni společně,,,,,

tedy stalo se další dvě hodinky jsme si povídali už společně i s jeho snad novým přítelem.. bylo mi tak nějak jinak, už jsem nebyl smutný, protože ten kluk co býval mým klukem se mnou bavil a i jeho přítel.. byl jsem tak nějak vnitřně šťastný a i trochu záviděl...ale vím, že jestli bude šťastný,,tak to bude moc dobře, protože ja jej mam rád, skutečně a od srdce a když bude mít jinšího kluka, tak budu opravdu rád... taky když se s nima můžu vídat a popovídat si,,možná skoro jako v tom seriálu přátelé,,proste být se svým bývalým klukem nejlepší kamarád a vědět, že když se naše cesty jednou spojily neměly by se tak rychle oddělit...záleží mi na něm a i když si i já najdu někoho budu rád, když se můžu setkávat s Honzou, jeho přítelem...

Nikdy nelituju ani jediný den, jedinou hodinu co mi přinesl život s Honzíkem..shodli jsme se nedávno na tom, že naše společné chvílky byly hodně poznamenány smutnými obdobími, které jsme mezi sebou tak nějak vyvolali společně..... teď vím že láska je super, že milovat znamená žít pro někoho a že žít pro někoho znamená mít jej rád jako svého kamaráda...

Milovat nebo nemilovat a co pak s tím ? 25. 11. 2004

Děsný jedním slovem bych teď vystihnul svoji situaci. Včera přijel opět ten kluk za Honzulou. Je vážně supr.. akorát jsem si neuvědomil jednu věc, že se Honza k němu bude chovat jako se choval kdysi ke mně... Jeho pohladí usměje se na něj a pro mě zbyvají už jen odměřené pohledy.... Píšu mu teď dopis, že by jsme se určitou dobu neměli vídat ani si psát. Prostě jsem to nerozchodil ten rozchod. Máj jej rád teda spíš miluju stále a je to pro mě opravdu utrpení vidět jak jej libá jiný kluk a ja se můžu jen koukat. Je to pro mě těžké, ale musí to být asi takhle.. teď možná chápu, proč ten můj první kluk úplně se mnou přerušil veškerou komunikaci,,věděl jak moc jej miluju a co by to se mnou dělalo.... Myslel jsme si, že to zvládnou ale ne, nezvládám to už ani pořádně v práci a doma vůbec ne. Chci aby byl šťastný a netušil jsem, že to nedokážu unést, ne dnes ne zítra ne za týden,,možná za měsíc a dyl,, třeba až potkám někoho, na koho budu muset myslet víc a víc. Proto ať to bude pro mne sebe víc těžší tak se s ním prostě nějakou dobu fakt nemůžu vídat,, taky některé jeho poznámky a postřehy byt nemíněny špatně mi někdy hodně ubližují...

Rande 8. 12. 2004

Temné období, které mi po určitý čas dělalo dobrou společnost je pryč.....Začli jsme si smskovat s Honzulkou, že se už můžeme vídat. Napřed jsme se potkali na chvílku a pak nám už asi nebude nic bránit tomu, být skvělými kamarády, přáteli, tak jak jsme si to slíbili. Pravdou je, ž toho kluka mam děsně rád a jsem fakt šťastný, že našel někoho, s kým je mu fajn. Takže jeho maminka ještě moc ani nevěděla o našem rozchodu ani moc o tom, co se děje. Měli jít v pondělí s Honzíkem do kina a nějak to nevyšlo. Včera jsem šel z pošty a napadlo mně stavit se u jeho máti v práci a navrhnout jí, jestli nechci jít na Brigit Jonesovou se mnou. Věřte mi, že sem byl děsně nervózní....a proč to dělám se neptejte...pokud máte někoho skutečně rádi a záleží vám na něm, tak to pochopíte. Víam, že teď má problémy a skluz ve škole.....prostě potřebuje podporu... Takže, abych se dostal dál, maminka mě překvapila tím, že se mnou půjde a i přesto, že sem jí řekl, že s Honzulou už nechodíme. Řeklii jsme si že uděláme společně rande.Dali jsme si sraz u kina a hádejte, co se nestalo... na rande přišel ještě jeden človíček.....Honzik..prostě chtěl jít taky do kina,,,,, film byl super..možná ne natolik jako první díl, ale ve skvělé společnosti těchto dvou lidiček to bylo bezva..... při cestě zpět jsme ještě potkali jejich tatíka a pak jsme skončili u nich doma a povídali si dlouho do noci... Byl to moc hezký večer.... Snad se i mně brzo podaří někoho najít..... Dneska přijde Honziček a budem si povídat o všem možném.....Neviděli jsme se dost dlouhou dobu a budem si jistě mít co říct...

Ušáček tropí zmatky, ale nadmíru myšleny upřímně 13. 12. 2004

Ach jo. Ti z vás kdo mi teď budou říkat jaký jsem to debil a proč to všechno dělám, tak vám odpovědět nedokážu... Ti z vás, kteří mi řeknou, že obdivují mé jednání tak určitě vědí, co je někoho mít upřímně rád. Nevím proč připadá divné, že se prostě vídám s klukem, který byl můj kamarád, později manželík a nyní kamarád. Naše kamarádství je zcela specifické, je jiné a úžasné..... Byli jsme s jeho novým klukem společně na oběd, na druhý den na chvílku popovídat si nad kofolou. Byli spolu dva dny a vůbec mi to neva..taky proč by mělo. Než odjížděl tak jsme si byli opět sednout.. je to divné že jsme se viděli takhle často. Mne osobně to přineslo hodně trapných a ne moc hezkých poznámek od mých přátel a tak..ti kdo mne znají víc vědí jak to je,ale proste bylo to pro mne šíleně složité to řešit takhle, ale nemohl jsem jinak,,,Honzik je můj super kamarád a vídáme se často, zajde za mnou do práce, něco pořešíme na stránkách....zajdem na kafe.... Teď byl opravdu šťastný a já taky.. ten kluk se k němu chová fantastickým způsobem a mnohému bych se mohl od něj učit.... končí to jako krásná pohádka,,,, téměř.... Život je divný a ne vždy vám nabídne to nejlepší co umí..přišla mi ráno smska, že jeho mamka shledala to, že spaly tam kde bydlím, protože já sem nebyl doma, jako šílený nápad a jeho nového přítele odmítá,,odmítá všechno... vedlo to k hádce..... Teď nevím proč se tohle děje normálním klukům... budu se snažit mu pomáhat,,, má svého přítele a taktéž svého kamaráda, ušatého ušáčka....

Vánoce 2004 3. 1. 2005

Jaké jsou je asi zbytečné se ptát,,,,, těšil jsem se na ně ? ano ale jak se začali přibližovat tak jsem si víc uvědomoval, že jsem stále sám a představa nemít manželka, kluka co mně miluje a já jej, na mne začla trochu víc doléhat. Začal jsem se tím i trochu trápit a ač vánoce miluju, začal jsem se na ně netěšit. Doufal jsem, že naleznu

milujícího kluka, ale nestalo se tak.....rovněž den před vánocemi jsme měli doma zajímavou rozmluvu, no ohledně mých lásek, nebylo to nic příjemného a vyvolalo to dost smutnou situaci doma..... rozhodl jsem se jet do Zlína na film, který jsem si přál vidět hodně dlouho, těšil jsem se že se na něj budu koukat se svým manžilkem Honzuláčkem,,,,,, no ale manželka již nemám, ale mám nejlepšího přítele a zželelo se mu ubohého ušáčka...věděl, jak moc toužím ten film vidět.... Jel jsem tedy čerstvě napadaným sněhem,,cesta byla ošklivá a trvala dvakrát déle než obvykle. Přijel jsme o něco dřív a ještě šli na výborné kafičko..podávalo se v tom nejlepším podniku, jaký si vůbec dovedu představit..... a na který mám vzpomínky, které mne nikdy neopustí..... Barman byl skvělý a úžasný,,slušelo mu to..... krásně se na mne usmál .....společnost mi dělal náš plyšový synáček Radulaček.....tak se ke mne tisknul a objímal mne..oba jsme se rádi viděli..... Ten barman byl jeho tatínek Honzik a ten podnik byl jeho domov.....a ten nejsenzačnější přítel byl taky Honzik..... Popřál jsem u nich doma šťastné a veselé svátky....a vyrazili jsme do kina.... Polární expres....k tomu není co dodávat a kdo mne trochu zná, tak ví, že film, kde se 80 % odehrává ve vlaku je pro mne jako dělaný,,,,, byl úžasný.....pak jsme zašli do klubu na kafe..já se rozloučil a odejel zapadanou silnicí čerstvým sněžkem do Králičkova.....dnes jsou vánoce a opravdu jsem sám..... můj známý, u kterých jsme byli na návštěvě, mi vyložil karty, a že se v tom vyzná není pochyb..... vyšlo mi něco co jsem nechtěl, ale potřeboval slyšet... prázdná karta uprostřed znamená,,no prostě nic, nikoho..... mé nároky jsou jiné a dost obtížně chápající...hledám někoho koho bych částečně vlastnil, ale ne jako majetek, jen pocit vědomí, že ten kluk je můj,,můj kluk, můj manžel..nechci jej nikomu brát nebo mu upírat cokoliv ...a na druhou stranu po něm chci, aby byl mou oporou, pomáhal mně a já jemu,,navzájem se dokázali podržet....takže prý tom, co hledám je až nereálné..nevím ale uklidnilo mne to natolik, že mi bylo tak nějak jedno že jsem sám,, jsem sice smutný,ale neprožívám nic, co by se dalo přirovnat k horlivému hledání kluka...

Ted' byl skvělý film,,,,, ve snu si určitý člověk uvědomoval, co ztratil, když se neoženil s hezkou slečnou,,mohl mít děti,,rodinu a domov,,takhle mel jen hromadu peněz a jinak vůbec nic, byl sám.... Krásné na tom příběhu byl ten jejich vztah..byli spolu 13let a stále se milovali, byli k sobě pozorní a měli se děsně rádi....začal jsem si uvědomovat, že toužím po vztahu který bude trvat až do konce našich dnů, sice jsem po takovém vždy toužil, ale až na těchto dvou lidech jsem konkrétně viděl, jak moc si jej přeju..co na tom že se dva lidé, v mém případě kluci poznávají, a trvá jim to třeba i dýl ,,třeba jsou oba odjinud, dělí je dálka,,copak to období poznávání jeden druhého ať už jakkoliv dlouhé a i bolestivě vzhledem na dálku může vest k tomu, že se ti dva poznávají a rozhodnou se žít společně,,,,a pak to změní,, přestěhují se najdou nějaké řešení,,ale to není možné po několika měsících... jednu stranu to pak omrzí a hledá jinde,,ale může najít pak někoho kdo je tak miloval ?? krátkodobě třeba ano ale co z hlediska vztahu na celý život ?? nevím mně mrzí jen jedna věc, že kluk nechá kluka a neozývá se.... Je to dost bolestivé a jen jedna smska by rozhodně nikoho nedostala do nepříjemné situace. Rovněž je dost těžké nedozvědět se, co pro toho druhého znamenal vztah,,co jsem pro něj znamenal já,,,, co pro něj znamenaly společné chvíle, jestli si někdy vzpomene že byl šťastný?? Je to fakt těžké nedozvědět se, co s vámi ten druhý prožíval...

Včera byl můj oblíbený filmeček s Bredem Pitem....kde hrál smrt..byl tam tak roztomilý celou dobu.... Nikdy jsem si neuvědomil hlubší smysl toho skvělého filmečku.... O lásce....ano té oné krásné, romantické a dotýkající se hvězd...co je špatného na tom starat se o svou lásku, o toho druhého a on se stará o nás.....vědět o sobě úplně všechno i ty nejtemnější stránky našeho života a brát toho druhého se vším, co k němu patří...vím, taková láska asi neexistuje a prostě se snažím hledat něco co není,,vím jak dopadnu ale je mi to jedno....hledám krásný a ušlechtilý cit ale nevím kde přesně hledat...

Je pondělí 27. prosince a kupodivu mi přišla od mého prvního manžílka smska..po více jak roce...udělalo mi to trochu radost, že si na mne vzpomněl...kdoví jak se má ? Jestli má kluka nebo ne ? to se asi nedozvím, ale jsem rád, že mi alespoň popřál...

Nový rok.....přinesl mi něco jako ukončení veškerého trápení... Abych to vysvětlil, celý rok jsem se těšil na vánoce, žil jsem jen pro tu chvíli..hodně volna a hlavně je budu z části trápit s tím, koho nadevše miluju... jenomže se tak nestalo a mé představy se rozešly se skutečností...byl jsem sám a proto jsem tesknil.... Vysnil jsem si vánoce s úžasným klukem, těšil jsem se na každý vánoční den co strávíme spolu..ale nestalo se tak.... Oficiálně vánoce skončili 31.12.2004 proto jsem se těšil na konec roku více než kdy jindy,,skončilo období na které jsem se těšil a které se pak odehrávalo úplně jinak,, od nového roku ze mne spadla veškerá trápení...

Nový rok co přinesl co vzal... je teď docela úplně jedno, důležité je jaký bude a co mi přinese...

Zatím nic 9. 1. 2005 😊

V králičkově začíná sněžinkovat...přemýšlím, co napsat do deníčku. Mnoho událostí se v životě Ušáčka nepříhodilo. Musím přiznat, že jsem na jednu stranu manželka hledal a na tu druhou jsem tak moc nechtěl se s nikým tak nějak zblížit více, zamilovat se by mělo být na dýl, poznávat vlastnosti toho druhého...moc nvěřím, že bych našel někoho, s kým bych byl šťastný. Našel jsem v poslední době i pár supr přátel. Došlo i k nedorozumnění mezi mnou a Honzou..ale asi to bylo spíš vzájemné nepochopení nás samotných. Měl jsem dojem, že se mi vyhýbá,což bylo asi 10 dnů, kdy nepřišel a ani moc nepsal smsky. Musel jsem si samo postěžovat jeho mamce, taky to s ním nemá jednoduché...a pak přišel a šli jsme na kafičko a dostalo se mi vysvětlení, že neměl čas a že není normální, aby se tak často vídal se svým exklukem))) Když ovšem chtějí přespat u me v podnájmu tak to normální je ?))) Ani jedno ani druhé...a komu to vadí ?? Mně ne a snažím se mu pomáhat, protože jsem to slíbil Froťáčkovi – plyšovému méďovi, kterého dostal ode mne, když jsme se kdysi nepohodli. Čekal jsem více podpory a porozumnění, ale prý se z toho mám vyhrabat sám. Zkusím to. Ted' mne čeká jarní tábor a doufám, že už tam

budu se svým manžilkem, kterého snad již brzo naleznou. Uvidíme a těším se na vše, co mně, ušatému klukovi život přinese, ať již dobré či zlé...

Báječný víkend s mým kamarádem 17. 1. 2005 😊

Píše se půlka ledna a v práci je bláznec... odešel mi kolega a všechno se na mne valí. Blíží se pátek a já se začínám těšit...na pátek ? spíše na to, že za mnou přijede hezký 19 letý kluk od Hradce. Přijel vláčkem a já si trochu popletl příjezd vlaku a šel jsme pomaloučku na nádraží..když jsem viděl, jak vlak přijel, tak jsem výrazně zrychlil..Stihl jsem to a ten můj bezva kamarád opravdu dorazil....Prošli jsme se večerním Zlínem a jelikož byla zima, odjeli jsme k nám domů, do Králičkova. Tady jsme si s naší normální rodinkou zahráli karty – kanastu – dlouho do noci, šli spinkat a usnuli vzájemně v náručí. Na druhý den jsme se chystali do zlínskeho klubu pro kluky - Gammy. Byla zde nádražácká párty čili diskotéka. Já jsem si dal železničářskou uniformu a večer jsme vyrazili do Zlína. Zábava byla skvělá, byli tam s námi někteří naši přátelé a přijelo i pár kluků z Přerova a byli nadšeni, co všechno tam ten Ušák prováděl. Vyblbli jsme se a muj super kamoš, který tvrdil, že netancuje, tak se mi jej podařilo trochu roztancovat. Můj kamarád z HK a já jsme zapomněli na vše, co nás tíží a chovali jsme se k sobě jako zamilovaní kluci, za což mu moc děkuju. Drželi jsme se za tlapky, hladili se jen tak a koukali na sebe zamilovaně, při ploužácích jsme se líbali... každý se nás ptal, jak dlouho spolu chodíme hihi, ale my jen kamarádíme a dlouho jsme si slibovali, že si uděláme super víkend a vyšlo to. Návrat v ranních hodinách naznačoval, že se v neděli nebude vstávat tak brzy. Nespěchali jsme z pelíšku, kdo by taky opouštěl tak hezkého kluka. Ale museli jsme jednou vstát. Koukali jsme se společně na film Agent v sukni, což je jedinečná komedie. Potom ovšem nastává ta chvíle loučení a krásný víkend se rozplývá v času, který uběhl tak nepozorovaně. Odjíždíme do Luhačovic a stejným autobusem, jako jezdíval můj první kluk mi ujížděl někam do dálky ...To byl překrásný víkend s kamarádem, který mi věnoval tyto dny a přivedl mne na jinší myšlenky. Děkuju moc Ušáčku.

Karty 24. 1. 2005 😊

Leden se chýlí pomaloučku ke svému konci. Žádný manžilek se zatím nikde nezjevil, ale neva. O sobotním večeru jsem si zašel do naší hospůdky v naší malé vesničce. Byl jsem domluvený, že si zahrajeme karty, konkrétně sedmu. Společnost mi dělali dva 17 letí kluci a jeden o něco starší, ale všichni jsou na holky)) Byla legrace při hraní, znáte to, jednou to zahrajete dobře a chlubíte se jak šla karta dobře a podruhé co všechno jste zpackali. Můj spoluhráč byl senzační....krásný usměvavý kluk. Všechno jsme řešili s úsměvem a to buď prohry nebo výhry. Tak nějak bych si představoval svého manžilka a vzájemné chování. Chovali jsme se k sobě s tak velkým pochopením a nedělal jsme ze sebe frajery nebo tak.. když si s někým takhle rozumíte, je to děsně příjemné. O půlnoci nám hospůdku zavřeli a my šli dohrát karty k nám domů. Nespím opomenout, že jsem měl domů přinést 5 lahváču, ale v zápalu hry jsme je 4 vypily. Kopec srandy nenechal na sebe dlouho čekat. Komentovali jsme u karet všechno možné, ale nejvíc asi samotnou hru. O půl třetí jsme karty dohráli a všichni se rozprchli domů. Byl jsem rád, že jsem mohl být usměvavý a veselý kluk, protože jsme v pátek vyvolal mezi mnou a mým exHonzikem nedorozumění ....Byl jsem v smsce požádán, zda by jeho kluk mohl přespát u mne na podnájmu, když já budu doma a on ve Zlíně. Trochu mne to našťvalo...teda víc než trochu a to z toho důvodu, že mne o to nepožádal osobně. Předtím jsme si byli popovídat si o životě nad šálkem výborné čokolády v potrefené huse. Honza si objednal čoko s mandlemi a já z 8 druhů kakaa. Když ji pak ochutnal, tak mu moc nechutnala a tak jsme si je vyměnili. Mrzelo mne, že mi to neřekl, nepožádal mne hned. Když jsem napsal takový trošičku nazlobený majlík, tak jsem se dozvěděl, že já jsem si měl všimnout, že Honzulka stále sleduje mobil, kdy mu ten jeho napíše jestli jo nebo ne.. tohle jsem skutečně nemohl tušit, že čeká právě tuhle smsku, protože mi ani neřekl na jak dlouho ten jeho kluk přijede. Jen se zmínil, že asi v sobotu přijede. Prostě jsem to měl vytušit, vyzozorovat nebo já nevím...Mohl mi říct Rád'ulko, ten můj asi přijede na dyl, ale nevím to určitě. Kdyby se zdržel, mohl by u tebe přespát ?.....Pak by mi to jen buď potvrdil nebo ne..... no příště asi musím sledovat víc Honzu, jeho mobil a ptát se jej případně, proč sleduje mobil, aby mi něco neuteklo)) Tedy ještě k tomu majlu, co jsme napsal poté, co jsem byl požádán tou sms....přiznávám, že jsem se v něm dožadoval a i vyžadoval jejich, tedy Honzulky a jeho kluka, pozornost, jejich pomoc a podporu než si někoho najdu. Uvědomuji si, že jsem v něm žádal, aby se mi oba víc věnovali..kdo mne zná, tak prostě ví, že Ušáček některé věci potřebuje slyšet, třeba že jej má někdo rád, i vícekrát. Myslím, že vztah dvou lidí je svým způsobem i odpovědnost za toho druhého. Pokud někoho milujeme a pak najednou ne, to necháme toho druhého ať se trápí a ta druhá strana je šťastná.?? Bavili jsme se kdysi s Honzuláčkem o vztazích. Třeba pro někoho první vztah a první rozchod můžou znamenat i vážné poškození duševního zdraví, v extrémních případech i sebevraždě, pokud narazili na někoho, kdo jej nechal ze dne na den a vykašle se na něj úplně. To se mi našťstí nepříhodovalo u Honzuláčka a jsem mu za to vděčný. Odpovědnost ve vztahu ji i postarat se o toho druhého, když je nešťastný a tak. To ono miluju tě po určité době nemá žádnou váhu ? Znamenalo by to, že to co teď říká se svým novým klukem nemá žádnou trvalejší hodnotu ? Tím končím úvahy vedoucí zase ke mně samotnému a přiznávám na ušáčkou tlapku, že mám Honzu mocilinko rád, všichni to vědí. Jsem rád, že zůstal alespoň mým kamarádem a já můžu být alespoň jeho Ušáček a pomáhat mu s jeho klučíčí láskou.

PS: docela mne udivuje, že Honzuláčkova máti mne začíná brát tak trošku normálně...ona se trápí tím, jak se Honza chová doma a tak celkově. Že vznikají u nich doma různé hlučné nedorozumění a hádky..... Možná jsem pro ni jediný člověk, kterému může říct, co se děje....tak nějak si říkáme všechno a snažím se Honzičkovi přiblížit, co ji trápí a zase naopak.. moc se mi to nedaří, ale je to teprve čerstvá cesta a snad povede k jejich lepšímu

vzájemnému porozumění jejich životních postojů a toho co prožívají. Asi si už na mne u nich doma zvykli a musím přiznat, že i já na jejich rodinu.

O životě 7. 2. 2005 😊

Dnes začnu zamyšlením. Právě skončil film, který se odehrával v dětském domově někde v Americe začátkem 20. stol. Vede mne to k zamyšlení nejen nad vztahy, nechtěnými dětmi a těmi, které se ocitly bez rodičů né vlastní vinou. Bylo to skutečně přátelské prostředí, které vedl jak se říká člověk na svém místě. Napadá mne jestli vůbec existuje určitá studie, která by shrnula kolik dětí vyrůstá bez rodičů, kolik těch manželství se rozejde a kolik zůstane takových dětí a tím i lidských osudů. Proč vládá nezaujme jasné stanovisko k soužití dvou kluků. Byli jsme v sobotu s Honzuláčkem (pro ty, které to unavuje že stále o něm píšu – je součástí mého a já jeho života snad už navždy, ale trochu jinak) v zámeckém sklípku, kouknout se jaké je to tu. Povídali jsme si tak o všem možném. Narazili jsme i na to, že jemu vadí, že nikdo jednoznačně neřekne svůj postoj. Buďto mi to vadí nebo ne. Vláda by měla zaujmout zcela jasné stanovisko. Pomohlo by to určitě v lepším chápání vztahů. Nemusely by být tolik anonymní. Určitě by váha veřejného mínění nevedla k tomu, že se jednoduše rozejdou dva kluci z hodiny na hodinu. Veřejně prožívaný vztah by mohl vést k adopci dětí. Samozřejmě že třeba po určitém čase stráveném společně a pod určitou kontrolou úřadů. Stát se ohrazuje tím, že klesá porodnost a přitom v domovech je moc dětí, které by mohli vyrůstat i v hetero. vztahu, ale cesta k adopci i pro tyto páry je složitá a obtížná. Pokud chce stát šetřit a nemít odpovědnost za tyto děti, ze kterých v mnoha případech vyrostou lidé ovlivnění prostředím.....vláda.....no jedna velká diskuse vedoucí nikam.... Ted budu trochu hrubší ve smyslu představ a snů nás, co jsme na kluky... co je první po pár dnech té údajné zamilovanosti ?? Plánování společného života, svatby a tech úžasných věcí...dokonce i to ono „ miláčku až budeme spolu dýl, bylo by fajn adoptovat si nějaké děti a žít jako rodina“ jenom to slovíčko až budeme spolu dýl u kluků moc neznamená. Ten druhý mi nevyhovuje a proto se raději rozejdeme, sice jsme se milovali ale najdu si někoho jinšího.... Případne vám to povědomé..mně taky.. a jestli v tom postrádáte určitou hloubku vztahu tak jste opravdu bystří ušáčky. V životě každého človíčka asi záleží na tom koho potká a jak to ovlivní jeho život. Jak bude žít a jak se k němu chová okolí. Je tu ještě jeden háček. Ne každý dokáže opětovat okolí to co mu dává..... Sedli jste si někdy a zapřemýšleli jste nad tím, kam vede vztah dvou kluků..... Máte někoho a bojíte se že Vás opustí..... jste sami a víte, že i když si někoho najdete tak vás bud opustí, nebo se stanou různé události vedoucí k rozchodu.. přistihnete se nad myšlenkou že jste sice na kluky,ale nenávidíte se za to ? Ne tím že v pelíšku ležíte s klukem, ale nad tím, že lásku kterou prožíváte, již nemusíte potkat... Nemít se rád jen za to, že někteří lidé tvrdí že je to proti přírodě ? To ne, to nikdy. Naopak příroda sama nabídla lidstvu za jeho neskutečně nehorázné ničení planety schůdnější cestu k omezení populace než jakou jsou nemoci, různé zákeřné viry. Sama příroda nabídla člověku podmínky k normálnímu životu. A jak se zachoval člověk...zničil přírodu anebo se o to usilovně snaží dalším rozšiřováním staveb a své činnosti. Příroda, Bůh...že by ten si nepřál život s klukem ? To asi ne. Ten si přeje aby se lidi měli rádi, skutečně a od srdce. Mnoho tech, co jsou údajně vychýlením od skutečných hodnot dokážou prožít nesobeckou a plnohodnotnou lásku, kterou nedovede ten údajně normální člověk ani předstírat. Jak tedy pak budeme u toho soudu souzeni údajně za všechny naše skutky, ale i myšlenky ? Myslím, že gay dokáže někdy líp obstát než ten údajný křesťánek. Já tvrdím, že láska prožívaná ke komukoliv je tím o co jde. Víím, že kdybych dnes umřel, tak jsem prožil lásku a to ne jednu a skvělý život, který nikdy nebyl veselý, ale naučil mne být veselým, abych dal trochu své radosti jiným. Už bych se nikdy nedokázal cítit špatně za to, že jsem na kluky. Vždyť je to dar. Dar, který s sebou nese prokletí daleko obtížnějšího života. Vybral jsem si tuhle cestu a to co k tomu vede kluka nebýt na holky, ale na kluky vám nedovedu vysvětlit a ani po tom nehodlám pátrat. Prostě se to stalo, vyskytlo se to v mém životě, tak jako náš měďa, Ušáček Raduláček. Zrodil se z klučičí lásky a je to naše dítě, sice plyšové. Je to pro mne a mnoho lidí symbol ušáčkova světa, světa zamilovaných kluků.....ale ne teď v tuto chvíli, ale v minulosti, přítomnosti a všech těch, na které ještě ty zamilovaná očička kluka ještě čekají. Byli časy, kdy jsem se na sebe ani nemohl podívat do zrcadla. Věděl jsme, že chci být s klukem, ale neuměl jsem to vysvětlit. Ted vím, že to vysvětlit nejde a do zrcadla se kouknu rád...né že by tam byla nějaká příšerka, zlobřík..to ne ale v mých očích je láska, kterou jsem prožíval. Láska ke klukovi a s klukem. Dívají se a usmějí se při vzpomínce na krásně prožitý čas, trochu zesmutní při vzpomínce na rozchody a jsou rozpačitá očička ušáčkova, když zapřemýšlí nad tím, jestli a kde potká další lásku, kluka se kterým dokáže být déle, déle až nejdéle...

Valentýn 25. 2. 2005 😞

Asi každý kdo je, byl nebo bude zamilovaný tak zapřemýšlí, co dá své milované osobě za dáreček, čím ji překvapí a čím sám bude překvapen.....Jelikož jsem sám tak jsme se netěšil. Je hrozné být sám na valentýna a vidět, jak lidi kolem Vás kupují květiny, přáníčka a dárečky... shodou okolností jsem byl v Brně na služebce na veletrhu KABO. Měli jsme pauzu na oběd tak jsme zajeli do IKEI se najíst. Asi jsem tam nemel chodit. Jsme trochu nemocný, nachlazení doprovázené silnou rýmou a úplně celkovou slabostí organismu, ne jen tělesně ale i duševně. V IKEI jsou hezké věci pro bydlení ale zarazil jsme se a úplně mi vyrazila dech zařízená ložnice s hezkou postýlkou a příkrývkou velkou pro oba. Koukal jsem na ten pelíšek a představoval jsem si jak společně pod tou jednou peřinou usínám se svým klukem. Jak na sebe před spaním se zamilovaně podíváme, políbíme a zavrtáme se jeden do druhého a usneme. Úplně mne ta představa vzala dech...uvědomil jsem si že jsem zoufale sám a hned tak se mi můj sen nesplní.....pak jsme se ještě jeli podívat do Olympie. Tam jsme už nevydržel a musel utéct před všemi těmi valentýnskými lákadly do auta a počkat na zbytek. Valentýna o samotě bych nikomu nepřál, zvláště když jste ještě navíc nemocní a nikdo na Vás nemyslí....už jsem nemocný dost dlouho a celkem nemoc

začíná ustupovat .. Dostal jsem od Honzuláčka vitamíny a napsal mi dopis na papíře po dlouhé době. Udělal mi radost v poslední době se moc nevidáme, teda skoro vůbec. Má moc školy a .....jiných věcí a lidí, na které myslí. Uvidíme, jestli se najde někdo, s kým si budu rozumět a mít se děsně rádi. Všichni mí přátelé říkají, že určitě budu mít bezva manželka, ale já sám tomu přestávám věřit))

Pro koho žít...?? 7. 3. 2005 😊

U nás na valašsku nasněžilo kupy sněhu, máme metrové závěje a vločky se snášejí stále pomaloučku z nebe. Proč to dělají není zcela jasné. Třeba nám chtějí udělat radost. Uběhl týden, ve kterém se mi vrací zpět chuť do života. Ty předešlé dva týdny poznamenané silným nachlazením byly pro mne skutečným utrpením. Ztratil jsem veškerý zájem o život, žít... neměl jsem pro koho. To sice nemám i teď...ale koukali jsme na komedii, ve které starší manželé zažijí něco jako krizi. Děti odrostou a oni se ocitnou najednou sami ve velkém domě. Jen jeden těžký den, kdy byli okradeni, potkala je řada nesnází vedlo k tomu, že si uvědomili, jak moc se milují. Znova se do sebe zamilovali. Někdy si říkám, že kdyby takhle dokázaly všechny krize ve vztahu obstát, život by byl zcela jiný a úžasnější. Uvědomil jsem si, že život je i o tom pro někoho žít..... a i když jsem sám a to již delší dobu, věřím, že potkám bezva člobrdu..... moji přátelé a známí mne stále uklidňují, že zcela jistě najdu bezva kluka. Věřím tomu, věřím, že se budu probouzet a myslet ve dne v noci na milovanou osůbku. Není úžasnějšího pocitu, než se zadívat klukovi do rozzářených očíček a aniž cokoliv říct, něžně jej políbit, být obejmout a objímat..... vím, že na tohle si Ušáček ještě nějakou chvilku počká, ale určitě se dočká. Jsem rád za všechny přátele, které jsme potkal, za všechny lásky, které jsem prožil....a věci, které jsem asi hodně pokazil a příště bych je neměl kazit.... Přestávám tak nějak aktivně hledat, ale napomáhat seznámení různými inzeráty všude možné neuškodí. Poznal jsem řadu zajímavých kluků, ale buď dálka anebo cokoliv jinšího prostě nevedlo k přeskočení zamilované jiskřičky Asi hledám supr manželka, ale chci přeci supr vztah. A jestli tyto řádky čte někdo, kdo se chce jen tak seznámit, jen jako kámoš budu děsně rád, když napíše...napíšeš... nejde najít hned vztah ale jde najít pár supr lidiček, kteří budou vždy součástí ušáčkova světa, protože ten je pro všechny kluky, co dokážou milovat, mít rádi a být skvělymi a úžasnými přáteli. Pokud si myslíš, že hledáš přátelství, buď součástí ušatého světa. Je jedno odkud jsi. Stačí jen otevřít stránky a plyšový ušáček z titulní strany je s tebou. Zrodil se z klučíčí lásky a jeho plyšové srdíčko je plné lásky.

Jak dál ...? 15. 3. 2005 😊

Láska je úžasná věc, ale má mnoho podob a různých kliček. Když se do někoho zamilujete, tak na něj nemůžete hned zapomenout. Poslední zážitky a vše co sleduju ve svém okolí mne vedlo k zamyšlení teda co dál. Dost závažná otázka a rozhodnout se není jednoduché..... Hledat někoho na vztah je stejně složité a mít za sebou tři hlubší lásky tak už se do další nechcete jen tak pustit. Honzulka mi říkal, at nehledám nikoho hned. Má pravdu, stejně jej mám děsně rád. Nejde zapomenout na všechny ty krásné zážitky. Nejde zapomenout za pár měsíců na někoho, koho nosíte ve svém srdíčku. Ted jsme nejlepší kamarádi. Včera mi psal, že je trošku nachlazený....a že má spousty starostí se školou a doma a celkově. Zastavil jsem se večer za ním a přinesl mu nějaký citrón, banány a velkou studentskou pečeť. Samo, že hořkou, tu má Honzulka rád. Popovídali jsme si o všem možném. Uvědomil jsem si zcela jasně, že nemá cenu hledat další vztah. Nejde to znova se zamilovávat, když někoho milujete, a to i svého prvního kluka, který je stovky kilometrů kdoví kde. Uvědomil jsme si, že když vše dopadlo jak dopadlo, tak je Honzulka pro mne úžasným přítelem. Nikoliv partnerem. Toho má a je to skvělý kluk. Moc jim to spolu sluší. Ne, prý to vše vypadá jako že nikdy s nikým nechci chodit)) to ne. Jen ne v tuto chvíli. Rád poznávám nové přátele a možná z nich se třeba vyklube můj manželík.

Velikonoce 30. 3. 2005 😊

Pár kluků, co mne znají a sledují ušatý svět se rozhodlo strávit příjemný víkendík s bezva lidičkama na již druhém ušákovském táboře. Původně jsem tam měl být se svým novým manželkem. Nestalo se tak z mnoha důvodů. Přiznávám se že k Honzíkovi cítím ještě úžasného co láska bezesporu je a každý kdo mne zná vám to jen potvrdí včetně jeho mamky. Bylo pro mne dost obtížné přeměnit tuto mou zamilovanost do úžasného kamarádského vztahu. Myslím, že i pro něj byla moje situace dost složitá a zachoval se ke mně fantasticky. Zůstal mým kamarádem i když můj pohled do jeho kozoočiček je zvláštní, krásný a plný lásky. Skončil tábor a sluníčko svými paprsky lechtalo nejen naše tváře ale i naše myšlenky. Mocinko jsme v tu chvíli zatoužil být s ním a povídat si u nich doma s celou rodinkou. Po příjezdu do Zlína jsem měl jasno, dám se trochu do pořádku po táboře, vezmu víno a zajdu k nim na návštěvu U zvonku mám trošilinku trému skoro dost, co tomu asi řeknou, že se u nich objevím na velikonoce. Neřekli nic, vůbec nic, nebyli totiž doma. Pokračoval jsme ke kolegyni z práce, kde jsme dostal vajíčko a moc dobrý oběd. Napsal jsem Honzuláčkovi, jestli má chvilku zajít někam si popovídat. Odepsal ano. Sešli jsme se u kašny na náměstí a už tam trošilinku nervózně pokukoval po okolí. Sedli jsme si v čajovně proti sobě a koukali si přímo do očíček. Zvykám si na to být jeho kamarád, jeho nejlepší kamarád. Několikrát jsme narazili na to, že jsme si jasně řekli, že jsme a budeme kamarádi. Přiznávám, že donedávna jsme tuto myšlenku nebyl schopný úplně realizovat tak, jak bych si přál. Ale tábor a velikonoce mi přinesly mnohem víc, než jsem čekal. Obdarovali mne úžasným dárkem. Krásným přátelstvím. Mrzí mne, že jsem k tomu potřeboval tolik času, více jak půl roku.

Ušáček poznal zajímavého kluka - že by nový manželík ??? 4. 4. 2005 😊

Tábor skončil krásným počasíčkem se sluníčkem, které tak nádherně posílalo své paprsky na nás. Tak nějak jsem dospěl k tomu, že asi fakt nemá cenu někoho tak nějak násilně hledat nebo tak nějak. Ve středu ráno jsem se

chystal odstranit z úvodní stránky aktualitu, která tam byla několik měsíců. Ta zněla v tom smyslu, že Ušáček hledá hodného manžílka..... takže jsem dal pryč tu větičku. Odpoledne jsme si zašel pokecat na xchat.cz jen tak bez nějakého zájmu. Po nějaké delší době se tam objevil jeden kluk ze Zlínska. Dal jsem se s ním do řeči. Vyšlo z něj, že ještě pořádně s nikým nechodil. Je mu 18 let, vysoký blondáček s modrýma očima od Valašských Klobouk, což je 16 km od nás. To už jsem trochu víc zbystřil, ale stejně jsem si říkal, že z toho nemůže nic být. Ale ten kluk mne chtěl poznat. Bylo to zvláštní, ale že za mnou přijede. Tak tedy jsme se domluvili na určitou hodinu. Chudaček musel být se mnou v práci, kde přišlo ještě shodou náhod mých pár dobrých kamarádů. Koukali jsme se po sobě tak nějak víc než hezky. Musel odjet zpátky a tak jsme si dali par polibků.... V pátek jsme se viděli opět a tak jsme se na sebe stále jen koukali jako dva zamilovaní. V sobotu přijel k nám domů na venkov. Moc se mu u nás líbilo. Večer jsme trochu strávili prozkoumáváním našich tělíček a nebyli shledány žádné závady. Pusinkovali jsme se a přitom jen koukali navzájem do našich očíček. Pak musel opět odjet. Stará se o koníky a vůbec má rád zvířátka a možná teď i mne. Myslíme na sebe, písme si.

Veselost střídá smutek 4. 4. 2005 😞

Dnes se ještě stalo něco čemu nerozumím, doteď ještě dost dobře nechápu. Někdo nám otrávil našeho pejsáčka - zlatého boxera, který byl 5 let v naší rodinně považován za člena naší rodiny. Je mi děsne smutno. Ještě ráno se mnou ležel v pelišku. Bylo na něm vidět, že je desně smutný. On to věděl, že umírá. Po obědě mi přišla z domova zpráva, že umřel. Rozbrečel jsem se a musel na chvíli utéct z práce. Bude mi dost chybět.....a všem kdo jej měli rádi.

Lidská bestie 7. 4. 2005 😡

Je zvláštní, ale už se trochu začínají vyjasňovat okolnosti, proč náš pes zemřel, nebo spíše musel být otráven? Tento hanebný čin má na svědomí bývalý přítel od mého bráchy D.H. z Malenovic (brácha je taky na kluky) Ten nějak nemohl přenést, že se s ním brácha rozešel a i když mohl přijet na víkend a být s naší rodinou jako jeho kamarád, tak jediné co dokázal bylo otrávit - zabít pejska, zdemolovat určité věci a některých rozbitých věcí jsme si všimli později. Nicméně se ke všemu přiznal v dost opilé náladě a dokonce projevoval radost, že mu vyšlo usmrtit toho našeho psiho člena rodiny. Nicméně ve své otupělé mysli měl tento čin za následek, že nový kluk, se kterým teď brácha chodí má teď v naší rodině absolutní důvěru a to i přes počáteční dost velkou nedůvěru. Takže nevím co tím ta lidská bestie dokázala, jen to že alkoholikovi se nedá věřit a už nikdy v životě tohoto vraha u nás doma nechceme vidět. Nicméně se včera u nás objevil nádherně roztomilý vlčáček zlaté barvy, který vypadá jako plyšový medvídek. Je úžasný a má jméno Ben. Byl to dárek pro naši maminku k jejímu svátku.

Zajímavý den 7. 4. 2005 😊

V úterý hezky svítilo sluníčko. Ještě jsem netušil, že se z toho vyklube hezký den plný zážitků. Dopoledne mi můj exkluk Honzulka psal, že přijede Michal a jestli s nima nechci jít na kus řeči. Tak jsme šli na oběd. Trochu jsme si popovídali o všem možném, i když některým částem jejich odborného hovoru o bakteriích a jiných potvůrkách jsem moc dobře nerozuměl. Odpoledne přijel Alešáček a dostal ode mne plyšového soba, který určitě udělal radost a teď s ním spinká v pelišku. Pak přišli za mnou do práce opět Honzik a jeho kluk - společné rande. Přišel ještě Martásek z valašského webíku a celkem jsme si fajn pokecali. Kolem 18 hodiny se na mne upřely modré očička mého miláčka s velkou prosbou být chvíli o samotě. Rozloučili jsme se s těmito skvělými přáteli a odjeli na chvíli do bytečku něco vyřídit. Bylo to opravdu příjemná záležitost. Pak mi odjel zpátky na intr. Při cestě zpět mne jeden 19 letý hezký kamarád vytáhl na večeři a vínko. Přemlouval mne at společně trávíme noc. Omluvil jsem se, že již svého miláčka mám. Spinkal jsem v pelišku sám, ale myslel na své milované hříbátko.

Miláček 14. 4. 2005 😊

Nevím kde začít. Zřejmě u toho kluka, co jsme se tak nějak zvláštně našli. Teď z něj vypadlo, že je mu čerstvě 17 let a prý jestli mi to vadit nebude.... zakoukal jsme se do něj a on do mne..takže tyto otázky jsou zbytečné. Byl jsme i u nich doma mu s něčím pomoci. Dali jsme si jen velice málo polibků..pak mi udělal hranolky v troubě a byli skvělé. Je fakt úžasný a máme se rádi čím dál tím víc... zítra přijede a budeme ve Zlíně spolu. možná ještě uděláme společné rande na kafe s exHonzikem a jeho klukem. Je to už 14 dní od doby co jsme se poznali. Nikdy nelituju toho okamžiku, kdy jsme se viděli. Medvidku, jsi úžasný kluk a já tvůj ušáček)) Ve středu jsem navštívil vernisáž našeho kresleného kamaráda [Stana](#) v Praze. Malá kavárnička připravila hezkou atmosféru. Reportáž se připravuje.

Co napsat 3. 5. 2005 😞

Život připravuje všem určitá nepříjemná překvapení. V poslední době jsem hodně zapřemýšlel o virtuálních přátelích, se kterými si člověk občas píše a podobně. Musel jsem a to dost nechtěně přehodnotit pár takových přátelství s výsledkem, že pokud se neznáme osobně tak to může daleko více ublížit mnoha lidem. Stala se dost nepříjemná situace, která měla za následek ukončení pár přátelství. Taky bych všem doporučil, pokud si s někým neznáte osobně, nepřikládejte takovým lidem velkou váhu. Dneska přijede můj králíček roztomiloučký. Vidáme se zatím jen málo, ale rozhodně mezi námi začíná úžasný vztah. Problém je, že je z malé vesnice a musí se věnovat pracím doma a taktéž to o něm není známo. To znamená, že omezím taktéž ušákovské výlety. U nás doma se o něco zhoršila situace, kdy můj brácha začíná vyvádět divné věci a chce se osamostatnit. To znamená, že musím

být častěji doma a více pomáhat s chodem celého našeho domu a zahrady. Taktéž se nám dost zvýšilo finanční zatížení, takže na to ani teď pořádně nemám. Jinými slovy nás potkali doma dost velké trable a trápení. Ještě, že mi život dal možnost se seznámit s mým klukem. Moc za něj děkuji a doufám, že mezi námi vznikne úžasná láska, vztah plný lásky...

Můj králíček 17. 5. 2005 😊

Je květen a tak nějak si musím utřídit myšlenky...hotovo...nemám co třídit..svého kluka, mého králíčka miluju,to vím jistě. Bránil jsem se tomu, abych se zamiloval. Jenomže ten můj ušáček mi to nedovolil, ca což Ti dekuju můj miláčku. Víam, že je o mnoho let mladší a že právě věk a jeho postavení kluka z malé vesnice, o kterém nikdo neví, jak je to s ním, nám přinášejí řadu překážek. Vídáme se zatím málo, v minulý pátek se tu staval na půlhodinku, dal mi pusu a odjel. Bylo to úžasné. Ten polibek byl za stovky jinších, něžný, plná lásky, bolesti a strachu, kdy se zas uvidíme. Život je složitý a složitě vztahy asi patří ke mně.

Jedna tlapka netleská 17. 5. 2005 😊

Tak nějak jsem přemýšlel, jací lidé čtou tyto řádky. Došlo mi, že většinou jsou to kluci z města nebo z rodin, kde se po nich moc nevyžaduje, aby se starali o domov, dům či zahradu. Proto, když jeli Valaši na výlet a přišla mi od nich sms, že jsou na cestě a já nepřistupuju... V té chvíli mně došlo, že žiju v úplně jiném světě. Život na vesnici je docela rozdílný a pojem volný čas je jako něco v dáli, co se možná dostaví, ale neradno s tím počítat. Navíc můj králíček o víkendu řešil divné věci. Vůbec jsme se neviděli a psal, že je děsný, že je na kluky a proč to tak musí být... Měl jsem pocit, že se chce rozejít... Ale v noci mi napsal jako moc mne miluje... Tak nevím co bude dál, jedno vím, že z bráchy se teď stává alkoholik na slovo poslouchající někoho, kdo si za lásku nechá platit jídlem a chlastem. Mrzí mne, že tomu nedovedeme zabránit.

O jednoho kamaráda navíc 19. 5. 2005 😊

Svoboda...když tohle prohlásí otrok svázaný řetězy, jistě je to něco, za co celý život bojoval...Když to prohlásí uvězněný tesně po propuštění, je to odměna za trest...ale když to řekne Ušáček.... je to spíše trest za odměnu...?? Včera mi ten muj králíček napsal, že je mu to děsně líto, ale prostě si bude muset najít holku a zapomenout na kluky. Prostě jeho strach z možných následků a to, že nemůže ukazat toho koho miluje....prostě zůstaneme kamaradi..je mi to moc líto, ale plně jej chápu a spíše mu vyjdu vstříc, abych mu to ulehčil...svoboda, ale k čemu mi je .

Až příliš mnoho svobody 20. 5. 2005 😊

....jsem celkem veselý i když nemám žádného důvodu k radsti. Můj králíček bude jen mým kamaradem,,,,,přestávám věřit na lásku a už nechci poznávat někoho jinšiho...

Snad to bude dobrý 26. 5. 2005 😊

Nevím ale začíná to vypadat že by se vše mohlo vrátit tam kde to bylo předtím. Doufám že se s králíčkem co nejdřív uvidím a popovídáme si a doufám že zas budeme manželci.

Včera svítilo sluníčko 31. 5. 2005 😊

moc jsem se těšil na pondělní ohňostroje, ale byl jsem odvolán kvůli jedné drobné záležitosti, která se ovšem musela dotáhnout do úplného konce. Naštěstí se tak stalo a život je teď o mnoho veselejší. Některé naše části domu se teď konečně dočkají úplně nového kabátu. Prostě když se daří tak se daří. Tlapišku Ušáček

Králíček 2. 6. 2005 😊

At je to jak chce tak jsem do něj bezhlavě zamilovaný. Víam, že až překoná momentální tmavé období, které mu přinesl život, tak dokáže vnímat život jako předtím. Já si na tu chvíli počkám...víam že budu čekat asi dlouho ale nic mi v tom nebrání na něj čekat, protože láska je na dýl než na pár týdnů.

Tak přeci jen konec 9. 6. 2005 😊

Dlouho jsme se bránil myšlence, že mně králíček přeci jen opustí. Zřejmě se tak již stalo před týdnem či dvěma týdny netuším. Důvodů z jeho strany je asi více, ale pochopitelný ani jeden. Poprosil mne at mu najdu nějakého mladého kluka.... ale já mu slibil kamaradství a udělám to pro něj....chtel jsem tento záznam napsat už dřív ale stále jsem doufal.. dnes za mnou přijede kluk z čech, věkově jako já.. hodny vypadající k světu tak uvidíme jak to dopadne....

Narozky 15. 6. 2005 😊

Tento víkend se v ušáčkově slavili narozky ušatého kluka. sjelo se pár významných přátel, kamarádů a nechyběl ani můj ex Honzik se svým klukem (jsme rád že přijeli spolu, moc jim to sluší) Oslavy to byly velkolepé, plno různých dobrůtek, sladkostí, velký dort s ořechy, dost dobrého pití. Dostal jsem se do dost nezáviděhodné situace. Můj rozchod s králíčkem hodně lidí potvrdilo, ale já ve své hlavě nikoliv. To že jsme se měsíc neviděli neznamená, že jsme se definitivně rozešli. došlo k situaci, že jsme podlehl tomu, že bych si měl najít kluka, ale dopadlo to z mé

strany zcela katastrofálně. Myslel jsme si, že když si někoho začnu hledat tak se tím vše vyřeší, ale bylo to ještě daleko horší. Ta druhá strana byla srozumitelná s tím, že na někoho neustále myslím, ale asi to bylo pochopeno, že prostě to nebude takový zásadní problém. Jenomže někteří kluci se do mě zakoukali do Ušáčka, ale ten stále myslel na někoho jinšího. Nemělo se to stát takhle a ta druhá strana měla plně respektovat, že někoho miluju a myslím na něj. Nevím přesně jak to se mnou a skrálíčkem dopadne, ale teď na něj myslím a vůbec byl dost špatný nápad hledat někoho jinšího. Oslavy probíhali nadto zdařile abych přešel k trošičku veselejšímu tématu. Slavilo se několik dnů a nocí. Zvláště příjemné bylo grilování, kdy jsme si dali kolem krbu křesla a povídali si za záři uhlíků a vůně opékajícího se masíčka. Lapmióny příjemně dokreslili atmosféru zahradní párty. Bylo to supr pár dní... Králíček se tu dnes zastavil při cestě ze školy a popovídali jsme si jako supr kamarádi. Nevím jak to mezi náma dopadne, ale mám v tom jasno a miluju jej.....třeba se už naše láska nikdy nenaplní a budeme opravdu kamarádi jako s Honzíkem... to teď nedovedu posoudit...

Ušisko za ušiska 16. 6. 2005 😊

Ja vím že by Ušák zasloužil pořádně na holou)) ale prostě vše se seběhlo tak nějak v rozmezí, kdy máme s králíčkem dost hlubokou krizi, která jasně směřuje ke konci něčeho krásného ale zároveň začátkem něčeho jiného. Včera tu byl na chvíli a poseděli jsme u coly a povídali si. Stále se usmíval tím svým neodolatelným a roztomilým úsměvem. Odjel domů a věděl jsem že budeme jen kamarádi...zřejmě budu čekat až bude chtít se mnou něco více))) večer mne vytáhnul jeden fajn 16 letý klouček do kina...zakoukal se do mně a musel jsme mu definitivně vysvětlit, že to tak dal nejde. Akceptoval tuhle skutečnost po svém. Možná mají všichni pravdu, že čekat na někoho je blbost a to by pak znamenalo, že když jsme se do něj zamiloval a on do mne zřejmě taky ano a potkalo jej pár životních krizí jej mám odkopnout ? Budu čekat jak to dopadne..dnes se možná na chvilku zastaví a uvidím jej....jo moc mi chybi a mám jej děsně rád. Je mi líto, že jsme se nechal přesvědčit, že moje láska k němu skončila...prostě neskončila a to zjišťování bylo dost nepříjemné i pro víc lidí...těším se na tebe králíčku..tvůj ušáček

Králíček a já??? 20. 6. 2005 😊

Nevím kde začít, ale v pátek tu na chvilku opět byl králíček. Chovali jsme se jako kamarádi, ale mně to moc nešlo. Jsem do něj stále hluboce zamilovaný. V neděli mi od něj přišly dost zmatené smsky ve stylu, že neví co chce, že kdesy cosi, prostě dost vážný comingout, ale moc těžký. Nevím jestli budu mít nervy to s ním vše snášet, protože on za to nemůže, ale svým způsobem mně nevědomky dost trápí. Miluju jej a budu se snažit mu být na blízku. Může to trvat dlouho a netuším kolik sil budu mít, abych to dokázal zvládnout.

Srdce to vidí jinak 11. 7. 2005 😊

Nevím kde začít...snad že jsem stále zamilovaný do teď už mého kamaráda králíčka...nevím rozhodně když jsme doma prováděli rozsáhlou rekonstrukci a přenašeli a odváželi a přiváželi nové věci, tak jsem tak nějak neměl čas věnovat všechny mé myšlenky mé lásce. Vždy navečer, když jsem si tak nějak uvědomoval, že nemám pro koho žít a že každá myšlenka je věnována jemu, tak nebe nakreslilo na oblohu nádherné obláčky rozmanitých barev a tvarů. Seděl jsem v křesle venku a na oblohu začala pomaloučku padat noční obloha. Příroda mi jasně dávala najevo, jakoby tu všechnu krásu vytvořila jen pro mne. Jako bych dál měl věřit na lásku. Neztrácet sílu žít. Cítil jsme tu krásu neznámé lásky a zároveň vzpomínek na králíčka, které se přelévaly v úžasný pocit. Nevím jak z toho ven, ale bylo mi fantasticky. Věděl jsem že tam v dáli možná na mne nekdo myslí možná ne...má láska je taková zvláštní a plyšová a nejde jen tak vyblednout...ještě stále doufám v něco co se zřejmě nestane,,ale je to krásné a úžasné doufání

Esemeška 11. 7. 2005 😊

Můj kamarád mne požádal, zda jej někam neodvezu, zaplatil si benzín.....jeli jsme kousíček ke Hradci Králové....napadlo, že bych mohl napsat smsku svému prvnímu klukovi...mé první lásce, zda by nešel pokecat, protože jsem byl nedaleko. Odpověděl mi hned, což mi udělalo radost. Sice psal, že je v Klatovech a letí v půlce července na dovču do Egypta....tak nějak sem si zase uvědomil, že prostě ten kluk ma už svůj a jiný život a já v tom životě už moc místa nemám...trochu jsem si uvědomil tu nestálost a né moc velkou výdrž lásky mezi kluky a radši jsem jel domů. Večer jsme napsal králíčkovi na dobrou noc a šel jsem hajat. V sobotu jsme s králíčkem psali dost vzrušo smsky, ale stejně nemohl nebo nechtěl přijet. Ale i tak jsem rad, že jsem zažil jako lásku a že jsme mu dal a snad ještě dám kousek svého plyšového srdíčka...

VÝLET 26.7. 2005 😊

Za tu dobu co mne můj králíček tak nějak nechal a celou tou nešťastným obdobím, které bylo někdy dost zmatené a dost divné, smutné jsem už tak nějak přestal hledat někoho. V pátek 15. 7. 2005 jsme byli v ZOO, reportáž se připravuje. Tak se stalo, že o dva týdny později přijelo mé nevlastní dítě na prázdniny Petřík alias tygřík. Přijel už ve čtvrtek. Šli jsme se ještě s Honzíkem na kus řeči, ve městě jsme potkali mé spolubydlící a zašli na kávičko. Večer jsme se nečekaně rozhodli zajít do kina na Batman začíná. Bylo to supr a ja netušil jakou radost udělám svému (adoptovanému jako že mě přijalo za ušatého tátu) dítěti a vlastně sobě taky. Filmeček se nám moc líbil. Na druhý den byl se mnou v práci a něco si vyřizoval na netu, zašli jsme na oběd a odpoledne jeli k nám do

králíčková, kde se mu náramně líbilo. Večer jsme se koukali na film Špatná výchova a šli jsme do pelíšku o půlnoci. Leželi jsme vedle sebe a kecali snad ještě hodně dlouho. Ani jsme se nedotkli. Ráno nás probudil budík a jeli jsme na výlet do Jeseníků. Více o výletě bude v reportu. Je pravda že až se nás sešla skupinka 10 kluků a ve vlaku jsme trošičku víc dělali legraci to byl suprovní výletík. Přijel tam i jeden 21 letý klouček od Rožnova. Tak nějak jsme se po sobe začli koukat a pak jsme občas prohodili nějaké to slovíčko. Pak už se nám chtělo povídat víc a když jsme vystoupili z vlaku tak jsme se v přírodě drželi za ruce, šli vedle sebe a povídali si. Začli jsme se na sebe usmívat tak hezky a až skoro zamilovaně. Stále jsme byli spolu a prostě jako bychom už nechтели jeden druhého opustit. Na zpáteční cestě jsme seděli naproti sebe a hladili se na naoze a koukali na sebe. Přemluvil jsem jej ať jede k nám domů. Byl tam už Honzik s přítelem a těšili se taky že uvidí dítě....Tak tedy jel a pak jsme si ještě povídali a šli jsme spinkat. Leželi jsme vedle sebe a začli se pusinkovat a hladit))bylo to takové příjemné...no možná ušákovi nezbedné tlapky zlobily trochu víc a tak jsme se pak začli objímat a pusinkovat)))) a tulit se k sobě)))) Ráno musel jet do práce a tak jsme si začli psát smsky a majlíky Brzy se uvidíme a vypadá to že nás oba něco táhne k tomu druhému..... Nevím jestli jsem se zamiloval ale rozhodne to nejde jak by se zdálo ale asi postupně poznávání je rozumné.....že by to byl můj mišáček Michaláček Celou neděli jsme pak ztrávili u nás na zahradě, grilovali jsme a pojídali nejrůznější dobrůdky....Byl to nezapomenutelný víkend a přinesl hodně krásných zážitků. Dítě pak ještě zůstalo do pondělka a tak jsme se pustili do zvelebení garáže, kde jsme pečlivě srovnali nařadí.

[Vše voní tak čerstvě](#) 29.7. 2005 😊

Když jsme už u toho, že proběhla u nás doma kolaudace a bylo u nás už mnoho návštěv a dělali jsme velká grilování, tak toto vše by nebylo úplně bez uzavření zbrusu nových smluv o dodávkách veškerých energií. dnes nám přijedou udělat tlakovou zkoušku na plyn a v pondělí přivezou zbrusu nový plynoměr, prý už na nás netrpělivě čeká ve skladu. Začíná léto trošku více pálit, ale od toho je to asi léto... a taky už tam bude občas se vyskytovat můj nový manžileček....tlapišky všem Ušáček

[Prázdniny](#) 8.8. 2005 😊

Jsou prázdniny teď v plném proudu a být sám v létě a asi po zbytek roku není příliš dobrý nápad. Je sice ještě dost brzy na to se zamilovat, ale ne na sbližování se s někým. Tedy tím klukem z toho výletu z Jeseníků. Byl teď u nás na víkend...bylo sice venku zima, ale nám to moc nevadilo. Ten myšáček se do mně už asi zakoukal, ale mně to nejde tak jako kdysi. Zřejmě chci aby mně poznal trochu víc, aby to nedopadlo jako vždy (u mně) jakmile ten druhý trochu více pozná toho druhého, nějak si uvědomí, že chce někoho víc úžasnějšího. Ale to necháme času jak se to vyvine. V sobotu jsme ještě vyzvedli Honzika, který je kousek od nás u babičky a pořádně se vyblbli v Akva parku v Uherském Brodě. Byla tam i moje mamka a děti od bráchy...celkem sranda. Jestli se ptáte teda jestli jsem zamilovaný tak sám nevím. Nechci hned a možná "zase" ztratit hlavu a pak až si to ta druhá strana rozmyslí..... jak říkám, nechávám tomu volný průběh.....

[A máme po prázdninách](#) 5.9. 2005 😊

utekly tak rychle a ani si člověk neuvědomí co vše mohlo být lepší či horší. Je pravdou, že jsem prostě chtěl najít kluka a snažil se o to. Seznámil jsem se nedávno na našem výletě s jedním fajn 21letým kloučkem. Prostě jsem se nějak nezamiloval a stále asi moc či přes příliš myslím na ty své bývalé kluky a tak nějak doufám, že se třeba s mým prvním nebo posledním klukem mužem ještě dá dokupy. Uvědomil jsme si že hledám absolutní lásku, kdy jeden kluk se kouká na toho svého milovaného, jediného a zbožňovaného. Chce s ním být a občas má možnost trávit s ním více času než jen pár...

[Nemocnej ušák](#) 21.9. 2005 😊

jinak v poslední době jsem byl takový nemocný a moc zápisků jsem nedal... pišeme si už delší dobu s moc hezkým 17 letým klukem z Přerova....máme se rádi ale bojíme se zamilovat...uvidíme jak to dopadne

[Krásné slunečné ráno](#) 2.10. 2005 😊

Dnešní neděle je opravdu hezká. Sluníčko se hezky směje a tak si vychutnáme snídali venku v altánku. Včera jsem posekl travičku a tak to nádherně voní. Zahrada vypadá opravdu moc fajn. Ještě najít nějakého fajn kluka, se kterým si budu rozumět, budem se mít rádi a bude moci jezdit k nám domů....nebude to mít chybu.....už aby se nějaký supr manžilek objevil...

[Jak to tak bývá](#) 7.10. 2005 😊

Nevím kde začít, ale asi u toho kluka .... je to moc fajn kluk a tak nějak se stále bojíme jeden do druhého zamilovat..i když se tak již možná stalo dávno a jen to oddalujeme..navzajem se jeden druhému líbíme a minulé pondělí jsem byl za ním,,prošli jsme se podél řeky, drželi se za tlapky a pozorovali hvězdičky... pak jsme si všimli že jsme čím dál tím blíží a pak jsm ese nádherně začli libat))) krásně a něžně líbá.... škoda že bylo tak chladno a já musel jet domů.....mám jej moc rád a on mne..

[Krásný víkend, vůně jablíček, podzimu.....](#) 10.10. 2005 😊

Je to složité, když už najdete někoho, s kým bych mohl být častěji, trávit víc času. Je to asi dost záluďná podmínka vztahu. Někteří ji uvítají rádi a jiným činí značné potíže. .... V sobotu bylo úžasné počasí...svítilo sluníčko a

podzim svými barevnými paletami barev nás připravuje na konec něčeho..... obíral jsem jablíčka na zahradě a byl jsem tam sám... trhal jsem plody naší skvělé zahrádky a větve stromů mně příjemně hladily, někdy ne zas tak příjemně. Vůně čerstvých jablíček byla tak úžasná.....k našim sousedům přijel moc hezký kluk a tak jsem si u toho trháni začal snít.. sluníčko mi posílalo úžasné hřejivé paprsky...snil jsem o tom, že prostě můj manžilek tam bude se mnou, bude mi pomáhat...přinese košík...usmějeme se navzájem,,pohladíme se pohledem....bylo to krásné snění a proto jsem si dost jasně uvědomil, že můj kluk může být odkudkoliv a kromě vzájemných sympatií a porozumění prostě musí mít čas jezdit k nám domů....Je mi jedno odkud bude ale prostě vztahy, které jsou už kvůli nemožnosti se vidat musím dát k ledu,,, stanou se z nich bezva kamarádství se spousty dobrodružství...bude to láska...jiná než jakou bych dal svému klukovi.....Dnes ráno v pondělí jsem jel do práce mým fordíkem..z rádia mi hrála dost rytmická hudba a příroda mně vítala brzkými paprsky od sluníčka, které jako by chtělo, ať si důkladně všimnu proměny podzimní krajiny....moc mně to potěšilo a vskutku cesta našimi valašskými kopci je na podzim úchvatná...

[Další nádherný podzimní den...](#) 13.10. 2005

Další nádherný den .....To teda byl, středa byla fajn. Jeli jsme s mamkou do Zlína na větší nákupy. Blíží se svátky všech zemřelých a tak jsme nakoupili hafo umělých květin do věnců, které doma vyrábíme, je to fakt zábava...jste celý popíchaní od jehličí, ale výsledek potěší.... Z OBI jsme se přesunuli do Terna a udělali větší nákup...taky jsme koupili kupu zelí na krouhání...to se bude v zimě dělat vepřo-knedlo-zelo a hlavně kyselice...maminka to vaří znamenitě...samo, že u toho asistuju. Odpoledne přijel technik a nainstaloval nám satelit. Už delší dobu nás zlobily antény poškozené zřejmě bleskem. Vše se zdařilo na výbornou a až napadnou tuny sněhy tak se budeme jen koukat. Já si můžu vytvářet projekty na svém novém počítači a máti sledovat se mnou TV. Mám teď super vyřešenou pracovnu... Až technik odjel, ještě jsme schovali domů trubače neboli durmany. Jsou to rostliny krásného vzhledu a neuvěřitelných květů. Bylo potřeba je vyřít a uložit ve sklepě. Nízké teploty jim škodí a chceme, aby naše úžasná zahrádka byla i v další sezóně tak úžasná, možná ještě víc....Odměnou večer bylo koukání na bednu...a jelikož jsme měli ještě půjčených pár DVDiček tak to bylo fajn...

[Úžasné ráno](#) 18.10. 2005

Bylo a hlavně tím, že jsem vstával moc brzy abych se mohl vidět se svým králíčkem. Jel do školy a měl pulhodinku čas na přestup. Moc mu to slušelo a ty jeho úžasná modrá očka a roztomilý úsměv... stále se nemůže rozhodnout, možná by se mnou chodil, možná ne..je to na něm... sice doufám, že se rozhodne, aby jsme byli manžílci...

[Krásný podzim](#) 1.11. 2005

Už nějak to tak ani moc neřeším, že jsem sám. Najít supr kluka na vztah je opravdu dost složité a připadne mi i dost nemožné. Tento víkendík bylo moc krásné počasí a tak jsme dodělávali s mamkou vše na zahradce, rytí, listí a prostě takové ty přípravné práce na zimu. Jeden černovlasý kluk měl to štěstí že se stal členem naší rodiny, je ještě dost mladý a taky dost divoký, ale má nas mocinko rád. Pořídili jsme si krásného černého labradorského retrievera a je skutečně úžasný. Tak aspon nekdo se mnou tráví čas. V naší vesnici co teď jede ten internet a je i vnitřní síť a tak jsme s nejbližšími kamarady rozebírali i to, že jsme na kluky. Čekal jsem různé reakce, ale dost mně překvapili a prostě jim to nejenom nevadí, ale berou mně stále takového jak dřív.....opravdu ta naše vesnička je moc supr...ještě najít supr kluka a nemá to chybu...

[Tak tohle si asi dám na inzerát](#) 1.11. 2005

Hledám supr kamarády, ale především hledám bezva kluka na úžasný vztah... Není dobré mít v srdíčku prázdné místo a přitom v něm může být úžasný kluk... co přestane být opuštěný a může žít pro toho druhého, jen pro něj a být šťastný. Nechat se líbat fajn klukem tak jako jej líbat, usínat v jeho náručí a probouzet se jeho sladkým polibkem...kdy ještě po ránu zpod peřiny koukají ježaté vlasy a zamilovaná očička kluka, přítele, manžílka. Bydlím mezi Luhačovicemi a Valašskými Klobouky ve zlínském kraji. Na Slovensko to mám taky kousek, necelých 40 km do Trenčína. Hledám kluka, který může být odkudkoliv. Měl by mít čas jezdit k nám domů, kde máme velký dům a úžasného černého labradorského retrievera..může to začínat jako pohádka..dva kluci co se děsně moc milují, hrají si se psem a prožívají spolu všechno dobré i zlé, milují jeden druhého jak jen dokážou, dýchají vzduch, který dýchá ten druhý...už není já nebo ty,,ale jen my.... Krásná pohádka...

[Prstýnek z lásky a vločky zapomnění ?](#) 23.11. 2005

Tak jako úžasné sněhové vločky snášející se na zem a zakrývají vše pod bílou peřinu, vše vypadá úplně jinak a to co bylo vidět zakryla vrstva něčeho.....Když jsem chodil se svým třetím, předposledním klukem, tak jsme si společně splnili přání mít prsten z lásky, aby připomínal toho, koho miluji a ve dne v noci si uvědomoval lásku.....tento prstýnek jsem odložil hluboko do šuplíku na jaře, kdy mně nechal můj poslední kluk.....až teď o víkend jsem si jej dal na ruku...bylo to asi způsobeno tím, že právě ten můj poslední kluk (17 let) mně napsal, že uvažuje o tom, že se k sobě vrátíme. V ten víkend jsem se ještě seznámil na internetu s hezkým 16 letým klukem ze Zlína. Psali jsme si o všem možném a shodli jsme se na tom, že se potkáme. Psal jsem mu i svému klukovi, co nějak možná uvažuje o návratu. Sešli jsme se v pondělí a bylo to dost crazy setkání, protože jsme zrovna neměl čas v práci. Viděli jsme se na chvíli a pak jsme musel jít. Naštěstí jsme zjistil, že už můžu, zavola jsem mu a zašli jsme si popovídat na kafičko. Moc hezkej a usměvavej kluk....V úterý se mi nějak podařilo setkat se mým

posledním klukem. Po obědě jsme šli na 21tou budovu na terasu na bílou čokoládu, uvědomoval jsem si, že dnes je poslední den, kdy jej vidím, z toho co povídal z drobných útržků jeho tak málo nemluvné řeči, jsem vycítil, že prostě je fakt konec... říkal mi ať mu nepíšu že jej miluju.... To znamená že on mne nemiluje,, ale prý jsem byl jeho nejdelší vztah ....celé dva měsíce)))) Probrali jsme hodně věcí a prostě jsme spolu strávili 3 hodiny, pak jsme kecali u mě v práci. Čas s ním byl úžasný a i na něm bylo vidět, že je mu se mnou fajn. Ale nebylo to docela příjemné setkání, co se týče nových informací o jeho životě. Domníval jsem se, že když myslí na nás dva, tak jen na nás dva.....ale dozvěděl jsem se že jsem jeden z řady možných kluků... tak trochu jsem znejistěl a vážně začal přemýšlet, jestli jej ještě miluju....ale můj problém je, že ano. Změnil se a ta jeho změna mi nepřišla moc fajn....prý večer obdržím sms s výsledky jeho rozhodnutí.....no trochu jsem si pobřečel a myslím, že jsem to mohl i očekávat. Zítra se mám vidět s tím klukem ze Zlína a možná budu mít takové smutnější oči než obvykle...

Padá snížek... 28.11. 2005 🙄

Včera navečer začalo krásně sněžinkovat a nad naší zapadlou vesničkou se začaly snášet vločky, které začínaly přikrývat svým bílým pláštěm vše dokola....byl jsem dost unavený, protože jsme malovali a ještě dlouho do noci stěhovali nábytek...nad krajinou se snášeli vločky a já se koukal skrz okno, jak se vločky snášejí a přemýšlel jsem, proč je tak nesnadné najít kluka, lásku a prostě žít jeden pro druhého. V poslední době jsem potkal pár skvělých lidíček, ale jsou to jen kamarádi...přátelé...při pohledu na prázdný pelíšek se mi trošku hrnuly slzičky do očí. Představoval jsem si jaké by to bylo, kdyby při mém zírání na padající snížek mne obejmul můj milovaný kluk, pohladil mne po vláskách a než bych cokoliv stačil udělat, zašeptal mi do ouška...Ušáčku, jsem tak rád, že můžu být s tebou a koukat se na zasněženou krajinu v tvém objetí..... Když ještě více přivřu očka, tak si uvědomím, že se blíží vánoce, a představa být s klukem a mít jej rád..třeba s ním péci vánoční cukroví tak, aby se vůně linula po celém domě, hrát si s ním s vláčky, koukat na nějakou komedii a přitom jej držet za tlapku a ležet mu v klíně....vánoce, ty radostné svátky a zase budou tak smutné....

Snížek a mráz 1.12. 2005 😊

Dneska ráno bylo takové mrznoucí počasíčko, trochu toho bílého snížku. Dnes začal prosinec a za chvilinku tu budou ty hezké svátky vánoční. Škoda, že asi jako hodně kluků budu i já trávit sám ten úžasný čas vánoční... snad nějakého bezva kluka najdu pod stromečkem a budem spolu žít až do konce světa...

Včera bylo včera, ale bylo to úžasné včera 2.12. 2005 😍

Včera jsem čistou náhodou zabruslil na stránky azet.sk a odpovídal na pár inzerátů a taky jsem si inzerát sám vložil. Jak řákm, bylo to včera a podal jsem inzeráty a dokonce mi přišly nějaké odpovědi, tak jsem poslal odkaz na tyto své stráněčky. Odešel jsme z práce a nic netuše dnes před obědem, jelikož jsme s kolegyněmi dopoledne jezdili po Zlíně a sháněli kde co možného...tak si majlíky čtu až nyní, několik minut po 11 hodině. Kluci, děkuju vám za všechny odpovědi a za majlíky. Doufám, že všichni z Vás, co si píšeme se staneme skvělými přátely a kamarády. Možná se s někým sblížím natolik, že budeme žít jeden pro druhého. To už záleží na naší komunikaci a na tom, kdy se osobně potkáme, protože osobnímu střetnutí dávám velký důraz. Tak se nebojte uvažovat o setkání, rád jej uvítám a budu se moc těšit. Raději si od toho neslibujte víc, než vám to může přinést, nemůžeme si začít ubližovat i nechtěným způsobem na začátku vzniku supr kamarádství. Co je nejdůležitější je překonání vzdálenosti a možnosti se vídat. Na to kladu největší důraz a to je asi nejsilnější podmínka (samo po úžasném zamilování) se vídat. Mám děsně moc rád Slovensko a slovenština je úžasný jazyk a možná mi přinese nějakého úžasného kluka. Těším se na Vás Ušáček Ráďuláček

Je to dost nesnadné 3.12. 2005 🙄

Dostal jsem teď zajímavý dotaz a myslím, že je dost opodstatněný... od podání mého inzerátu a par mých odpovědí na jiné trochu zkřížilo směr mého myšlení. Nečekal, jsem, že se kluci budou ozývat a tak mi jich pár napsalo. Dostal jsem přímý dotaz tedy co co s tím..píše mi víc kluků a to všechny budu mít za své....Asi ne a myslím si, že si zatím budeme dopisovat,,uvědomil jsem si i vzdálenostní hranici na Slovensko a to vše přes hranici a to není dobré, myslel jsem si že najdu bezva kluka, co bude mít čas trávit se mnou více času u nás doma anebo tak nějak,, objevil jsem jednoho supr človíčka, ale toho zase rodiče nepouštějí někam na dýl...nechám tomu volný průběh a myslím, že vzdálenost asi opravdu hraje značnou roli....

Co napsat)))) 7.12. 2005 😊

Snad jen to ze z různých majlíků a komunikace s kluky zjišťuji, že mraky kluků touží najít kluka svých snů....dokonce jej někteří vidí i ve mně...což je dost super ale na druhou stranu...V neděli jsem potkal svého kamaráda, vypadal moc hezky a slušelo mu to a tak celkově jsme se dali do řeči a tak nějak...se jeden druhému líbili už dost dávno a tak jsme si řekli, že třeba my dva.....no spíše to byla zas moje fantazie a skočilo to dřív než začalo)))) mezitím jsem si začal dopisovat s jedním moc hezkým 18 letým klukem z Bratislavy. Jeho slova a jeho osobnost mně natolik vzali dech, že jsem se asi tak nějak zamiloval. Nevím, co se z toho vyklube, protože jej rodiče nechtějí pouštět nikam přes noc....když mi napsaljak moc jej dělá smutným mé myšlenky z toho, že náš vztah nemůže být reálný a jak jej to bolí, tak se ve mně něco zlomilo,,může být kluk, který je dost daleko a nemá šanci se moc vídat tím klukem na vztah? Odpověď zřejmě bude oba dva hledat v sami sobě...uvidíme... jsem rád

že mi stále někdo píše na inzerát, protože na české seznamce taková odezva není. V současné době můžu být jen moc supr kamarád, protože nechci a nemůžu ještě víc zklamat toho úžasného klučinu...

Kde začít? 10. 12. 2005 😊

Snad asi tam kde se člověk ocitne, když potká někoho vyjmečného a hezkého, zkrátka kluka co je moc fajn. Asi jsem jej potkal a ač jsme se ještě neviděli, tak se naše srdíčka přibližují stále více k sobě. Začínám si víc všimát běžných věcí a dění kolem a přitom je mi tak absolutně vzdáleno. Byli jsme s kolegyněmi – kamarádkami, které berou to, že jsme na kluky až moc dobře a spíše se cítí se mnou bezpečně (nevím proč,hihi)... zašli jsme na film Haryho Pottera a ohnivý pohár... další to díl... myslel jsem v kině na toho svého miláčka a moc jsem si přál, aby jsme v tom kině byli spolu a drželi se za tlapy... občas se na sebe pousmáli a prostě..je to úžasný filmeček o přátelství...tak nějak jsem si uvědomil, že se vytrácí obyčejné přátelství mezi kluky, pokud v tom není sex tak nemůžete mnoho nabídnout tomu druhému... opravdové kamarádství a přátelství je dost vzácné. A láska a potkat ji ještě vzácnější. Myslím, že jsem ji potkal, vím že je to poněkolkáté a že každý hned řekne – stejně to nevydrží.....objevil jsme úžasného kluka, co je možná pro někoho obyčejným tuctovým klukem, s názory hraničícími až s naivitou...(asi jako mé vlastní)...kluka, který má úžasně srdíčko a i když má asi řadu chyb, jak o sobě tvrdí tak si myslím, že právě jeho jsem hledal. Aha...tak teď někoho napadne a z jakého koutu naší republiky je??? Není od nás ale z krajiny slovenské a to od Bratislavy, je mu 18 a vím, že každý hned namítně, no jo mladí kluci, ti tě hned nechají....mé srdíčko mi říká, že tak jako já je i ten kluk dost zklamaný láskou a nezaleží na tom kde ji hledat, ale najít ji....medvedík moj...doufám že se brzy uvidíme a opravdu se zakoukáme ..tvuj Ušáček

Básnička a jen pro mně))) 11. 12. 2005 😊

Tak to je moc krásné a sám nevím co k tomu dodat))) dik medvidatko za tak rásna slova [V mojom sne](#)

...když vločky padají... 18. 12. 2005 😊

Opravdu je tomu tak, ale nějak přestávám vše absolutně stíhat a jako většina človíčků před vánocemi nějak plyne čas daleko rychleji. Některé události na Vás mohou dost zapůsobit. Můj poslední kluk, se za mnou zastavil v práci a moc jsme si hezky popovídali. Je rád, že jsem se seznámil s Jurajkem a moc nám drží pěsti. Bylo na něm vidět, že trochu ocenil to, že se na něj nekoukám tak zamilovaně jako kdy předtím. Byl jsem rád, že jsme se viděli a mohli si popovídat jako dva super kamarádi. Moc mu to slušelo a jsem rád, že jsme teď opravdový přátelé, kamarádi, co se mají rádi. Mám jej děsně moc rád, ale teď myslím jen na toho klučíka ze Slovenska. Moc se na sebe těšíme a opravdu se moc těšilinkuju až se potkáme. Už jsme si navzájem napsali první dopis na papíře poslaný poštou. Takový dopis je něco daleko víc, než majl, sms nebo vzkaz na icq... Můžu si jej před spaním vzít do pelíšku a pročíst a myslet na autora těch úžasných řádků.....a aby nebylo jen u přátelství jednoho hned jsou tu další. Zastavil jsem se u Honzikovi mamky doma vrátit nějaké věci. Uvařila mi fajn kafičko, dostal jsem houbovou polévku a koukali na seriál a přitom komentovali všechno možné. Mladší sestra moc nesdílela naši dobrou náladu, protože jsem si z ní taky utahovali. Byl to skvělý večer...konec týdne je ve znamení kurzu na tvorbu webu a celkem jsme toho dost probrali ze světa php a databází mysql....o víkendu nás doma čeká příprava domova k vánocům. Když se vločky snášejí k zemi, je dobré mít vše krásně připraveno. Jelikož mám velký dům, tak jsme dali dokupy pokoje pro hosty..ono to dá zabrat, když můj dům má dvě patra a když chcete mít vše jak ze škatulky.....sobota byla super..rozsvěcoval se u nás v naší malé vesničce vánoční stromek. Je to už taková tradice, kde děti mají vystoupení, popíjí se svařáček a dostanete moc dobré malé perníčky. Když se na návsi sejde skoro celá vesnice a hrají se koledy, tak se mně zmocnil ten krásný pocit domova, že zde opravdu patřím. Sem, zde, tady, do tohoto kouta valašska.. je to můj domov, kde mám své přátele, svůj barák, auto a vše..... následuje ohňostroj ....za doprovodu hudby Dobití ráje vzlétají k noční obloze první světelné záblesky... úžasně, krásné a výjimečné chvíle....myslím na svého krásného neznámého a je mi tak nádherně...chtěl bych tam stát s ním, ale nešlo to...ja byl zde a on tam..myslel jsem na něj ....karty? zaznělo za mými zády...a byli tam mí mladí přátelé od nás. Šli jsme tedy k Nikole, kde jsme zabrali postel jejího bráchy a na ní....zahráli jsme dvě sady a pak se nějak rozcházeli domů a přemlouvali mně, ať jedeme na pořádnou disko.. mně se moc nechtělo, ale pak zavolal hezounek a přemlouval, ať jedeme....užili jsme spoustu legrace a myslím, že už mi dost chybělo vyrazit na obyčejnou disko.....teď je neděle večer a náš černý retrívr se na mně kouká z mého pelíšku a je v něm vyloženě příjemně....je večer a ještě jsem od včerejška nedostal od Jurajka žádnou zprávičku. Snad je v pořádku a jen nemá čas, protože o víkendu ještě pracuje....těším se na vánoce, těším se na tebe broučku...

Život je někdy klikatý 20. 12. 2005 😊

Včera mi psal můj exkluk (17), že jeho rodiče zjistili že je na kluky, a že mu řekli, že nebudou živit někoho přitepleného. Je to dost složitá situace a doufám, že si ji podaří ji nějak zvládnout. Psal, jsem mu, ať neudělá nějakou blbost... Ja sice doufám, že se to časem změní, ale je to fakt síla. Moc si přeju, aby se takovéto comingouty nebo prostě to, že se to rodiče dozvědí dělo za většího pochopení. Moc si přeju aby se to nějak vyřešilo. Hezký den Ušáček

Vánoce 24. 12. 2005 😊

Dnes je štědrý den, ještě je brzy ráno a dnešní záznam bych věnoval zamyšlení.... můj poslední exmanžilek, který dnešní den tráví v nemocnici. Má obě nohy zlomené a ruku...prý nehoda na chodníku ale nevím...Život si s ním

krutě zahrál a jeho rodiče o něj zatím vůbec neprojeví zájem. Říkám si v jakého Boha to vůbec věří...chodí pravidelně do kostela a jsou to KŘESŤANI jak se patří. Nedokážu pochopit, že jejich Bůh je vede k nenávisti k bližnímu, ke krutosti a nelidskému jednání. Církev nabádá k absolutně bezvadnému chování a přitom její důsledek je krutý a nelidský. Vyhodit 17 letého kluka, který je hodný, má rád zvířata a stará se o ně s láskou jemu vlastní... jeden okamžik stačí k tomu, aby jeho život byl vyhodnocen jako špatný? Církev jako instituce má dost pevné základy, ale zajímalo by mne na čem jsou postavené. Zřejmě na bolesti a všemu tomu, čemu se nyní klaní...vždyť kde získali peníze na okázalé kostely plné zlata? Odvodem od obyčejných lidí v podobě desátků...církev měla vliv a rozhodovala o lidských životech ve jménu něčeho úplně odporného...v čem se křížácké výpravy liší od dnešních válek....šlo přece o peníze a získání moci...a když už tu nebyli války tak jsou tu čarodějnické procesy. Netušil jsem, kolik těchto procesů bylo vykonstruováno a kolik lidí popraveno ve jménu Boha...on si to přál? Bůh chtěl aby kněží vraždili nevinné lidi aby měli dostatek a vládu? A odpustky..vždyť to bylo tak jednoduché, stačilo si koupit papírek za těžký peníz, kde bylo je ti odpuštěno a vše bylo v pořádku? To není církev ale chladnokrevná sekta, která pouze využívá svůj vliv k obohacování a manipulaci s lidmi...Bůh si přál, ale před svátky jeho narození vyhodili tohoto 17 letého kluka z domu..kluka, který v něj věřil...nebo věřil, protože mu oficiální moc sebrala veškeré představy o něm a veškeré naděje o životě. Proč vzniká potřeba zakázat komunismus když jinší instituce nabádá lidi k těmto hrůzným činům.... Církev tu není pro lidi, ale aby lidi ovládala... já v Boha věřím, ale ten můj Bůh nezná toho jejich krutého a pohanského Boha, který nařizuje likvidovat jakoukoliv lásku.... Byl jsme v Americe pár let a věřte mi, že ke katolické církvi se hlásí hrstka lidí...protože oni jedou podle starého jízdního řádu od nikud nikam..nejsou tu pro lidi, ale jen aby splnily povinnost..měli čárku a vše je v pořádku.... Doufám, že Bůh, ten který nás nabádá k lásce k bližnímu a odpuštění jednou navštíví zkamenělé názory naší společnosti a přinese jim světlo do jejich duší, protože zřeknout se mladého člověka je podle mně smrlenný hřích a zaslouží si spravedlivý trest.

Techn. pozn. ze dne 9. ledna 2006 : Podle toho co psal to vypadalo dost dramaticky, ale jeho rodiče t oasi nějakým způsobem ztrávil a nějak to přešli. Takže Nyní po novém roce už je doma...

Vánoce - nový rok.... 3. 1. 2006

Tak a zase jeden rok utekl, přinesl hodně událostí a myslím, že to byl dost podnětný rok a stalo se mooc věcí. Některé nebyly úplně dobré a některé zase naopak byly skvělé. Přípravuju vánoční fotoreportáž z ušákových vánoc...

Supr filmeček se supr klukem 22. 1. 2006

Včera večer, tedy v sobotu mi napsal můj králíček (17), jestli někam nezajdeme na kus řeči. Je to sice ¼ roku co jsme se rozešli a občas se sejdeme a popovídáme si. Já jsem sice ten rozchod nechťel a vždy tak nějak doufal, že se k sobě vrátíme... přijel jsem pro něj ve smluvenou dobu k němu domů a jeli jsme pryč. Bylo hodně sněhu a silnice byly pokryty bílou vrstvou sněžku. Původně jsme chtěli jít někam do hospůdky či kavárny, ale nakonec jsme jeli k nám domů. Pustili jsme si filmeček Polární Expres...a sledovali jej z pelíšku.... Já mám ve své ložnici tv s dividičkem naproti postýlky a tak se můžu koukat na cokoliv pěkně v pohodlí...Ještě se k nám přidal náš černý labrador, který ležel mezi námi...koukali jsme na supr filmeček a oba jsme hladinkovali pejska..pak naše ruce se dotkly a držely jsme se...občas naše konečky prstů hladili dlaň tomu druhému... když film skončil tak jsme zjistili, že naše ruce se pevně drží a dali jsme si pár polibků...začali jsme se úžasně líbat a hladit...pak jsme poslali pejska na chodbu a netrvalo dlouho a naše oblečení bylo rozházeno všude možně po pokoji....co bylo dal lze už jen nazvat úžasným něžným mazlením..něžné polibky, a nádherné mazlení a milování.....nad ránem jsme leželi jeden druhému v náručí a koukali na sebe a usmívali se...konečně jsme měli chvílku, aby mi vše vysvětlil...to že teď s ním mlátí puberta a nechce vztah spíš si jen užívat...před tím mi to asi po sms špatně vyložil a já to chápal trochu jinak...vím nyní, že manželci z nás nebudou ale jsme super kamarádi a máme se rádi. Králíček nechce vztah a já se nemůžu za to za něj zlobit, jsem rád, že mně má rád a že jsme se kdysi spolu našli na internetu.... Sice od rozchodu s ním jsem se dost trápil a stále doufal, že budeme žít spolu.... Ted vím, že mně má rád, ale nechce se vázat.....zasněženou krajinou uháníme zpět k němu domů, celou cestu se držíme za ruce a já jemu zase vysvětluji, proč z jeho krátkých sms jsem pořádně nepochopil, co se v něm děje, bral jsem to ze svého pohledu zamilovaného kluka...ted', opravdu teď vím, že se máme rádi...možná ještě víc než předtím, možná si více věříme....jeho poslední pohled, zamávání a zapadl ve svém domku...otáčím se k domovu a mám o čem přemýšlet...mám jej rád? Víc než to, ale ustáli jsme kamarádství a vím, že kdybych jakkoliv trval na vztahu a dožadoval jsem se vztahu tak jej ztratím i jako kamaráda...život je složitý, ale když se z našich exlásek stanou úžasná kamarádství, každé jiné a ojedinelé.....

Zavrtal jsem se do pelíšku a bylo mi moc hezky..ještě jsem cítil jeho dotyky, jeho pohlazení a chvílky v jeho náručí...krásně se mi usínalo nádherně unavený...v noci se mi zdálo něco moc zvláštního...stále jsem se vracel najedno místo, kde byla bujná vegetace, bezstarostní lidé a všude vody kolem, nádherné a čistě modré...po čase se opět ocitnu na tomto místě a zeleně výrazně ubylo, voda nebyla všude ale jen na jednom místě a musela se již částečně získávat..lidé se zdály být o dost smutnější....a má poslední návštěva tohoto místa byla ne moc šťastná, všude kolem pusto, lidé se vytratili a jen někdo místní, kdo zrovna stál u zařízení, které vypadalo jako vysovýkonné čerpadlo a bylo vidět, že čerpá vodu do prosklené nádrže...ten človíček se dal se mnou do řeči a vysvětloval mi, že voda se ztratila, že je jí čím dál tím míň, okolí se změnilo, protože ta voda se začala ztrácet...dozvěděl jsem se od něj, že tímto čerpadlem čerpají vodu přes kilometr hluboký vrt..... když jsem se probudil, tak jsem v tom snu nehledal žádný význam....ale v průběhu dne, jak jsem přemýšlel o mně a mém králíčkoví, který byl po určitý čas

můj manžel a pak se to změnilo, že naše láska ze začala ztrácet tak jako ta voda ve studni.....začala být jiná a nás taky změnila....ale pramen naší lásky i když nyní jen kamarádké nevyschnul. Naše láska tak jako ta ztrácející se voda z mého snu je něco, co ještě trvá...i když je potřeba výkonné čerpadlo k jejímu získání tak její pramen tam hluboko ještě je..až se ztratí i tento, láska zanikne a tak i ta krajina bez vody se stane jen pouští.... Jsem rád, že naše láska je jiná a stále pramení, jinak než předtím, ale pramen lásky stále nevyschl....

Dopis klukovi a žádná odpověď, zatím 30. 1. 2006 😞

... když jsi psal že po dvou letech se něco stalo a ty prostě nemáš toho koho jsi chtěl nebo tak nějak tak jsme začal přemýšlet, že asi patříš k tem klukum, co opravdu hledají vztah.... Dálkový vztah ti nevádí a myslím že OV není tak daleko.. víš, s mým prvním klukem jsme se vídali jednou za měsíc,,zamilovali jsme se snad jako nikdo druhý na světě...celý víkend byl náš, jezdil k nám domů, kde mám velký dům na vesnici na valašsku a je tu nádherně, celý měsíc jsme se těšili jeden na druhého, psali jsme si smsky, psali jsme si dopisy na papíře a volali si, jako by to včera když mi říkal, miláčku, ještě máme před sebou dva týdny, ale já se tak moc těším na tebe , až budu s tebou a v tvém objetí, miluju tě nadevše a to co zažívám s tebou jsem ještě s nikým nezažil....ale skoro 400km nám překazilo naši nádhernou a něžnou lásku a už jsem jej tři roky neviděl....blíží se svátek sv. Valentýna a tak bych jej rád prožil se svým klukem, s klukem, který když přijede se na mne usměje a budem jeden druhému patřit navždy, líbat se pohledem a těšit se až budeme sami a mužem se pohladit ve vláskách, vidět ty plamínky v jeho očičkách a ztratit se v jeho pohledu a dostat od něj něžný polibek,,jen tak se zastaví čas a my dva se koukáme jeden druhému do očí a usmíváme se))....chytne se za tlapy a držíme se abychom po celou dobu co jsme sami (samo bez lidi) prostě byli spolu,, vyprávěli jsme si navzájem co jsme zažili a snažili se povzbudit jeden druhého ..když bude mít radost ze života tak se s ni dělit a když potíže tak mu s nima pomoci... ach jo,,blíží se Valentýn a tak rad bych někomu rád šeptal do ouška sladké slovíčka lásky... Chtěl bych se s klukem zas dívat na nějaký zamilovaný film, romantickou komedii třeba jako je Shrak, držet se s nim za ruce nebo mu ležet v klíně a koukat se na film,,hladit se navzájem jen tak po vláskách a držet se tlapy))) mám rad bláznivé komedie a prostě pohodové filmy a taky pohádky))) asi bych chtěl jednu zažít, pohádku o dvou klucích, co žijí jeden pro sebe...dát pusu když usíná a říct mu do ouška broučku miluju tě, nevím co bych bez tebe dělal..on se a mne tak nádherně usměje, zavrtáme se jeden do druhého a usneme jako jedna bytost))) ráno se třeba jeden vzbudí dřív a udělá třeba čerstvou kávu, kterou probouzí svého kluka jako v té písničce od holek,, chtěl bych kluka a někdy si s nim zatancovat ploužáček v nějakém klubu pro kluky,, a někdy s nim zajít do kina a někdy do divadla (ale to divadlo jen vyjíměčně)...byť se mnou v mé rodině a být třeba časem i v jeho ale to není podmínkou.... Ach jo,, mám v hlavě tak zmatené pocity když se dívám na tvé oči na tvém profilu...jako by mne říkaly Rádulačku,,nevím čím to ale něco mi říká, že by jsme se mohli poznat, třeba spolu dokážeme žít , třeba si navzájem splníme sen o naší pohádce...o lásce... broučku.. tak najednou jsi vstoupil do mého života a prohodili jsme spolu jen par řádek, což neznámá že oba víme jaký ten druhý je...ale třeba ,,kdo ví..třeba jsem oba dva museli poznat všechny ty trápení a celý náš život nás dovedl na křižovatku kde jsme se potkali, záleží na nás jestli se dokážeme vzít za ruce a jít dal společnou cestou...bude i složitá a bude i bolet odloučení od dálky ale v budoucnu třeba budeme bydlet spolu žít spolu ... Broučku asi ti život přinesl něco dost zlého, když hledáš kluka..je mi to líto a doufám, že jednou najdeš sílu si o tom všem popovídat, jednou.... Napiš mi prosím co si o tom všem myslíš,, a když bys chtěl zkusit najít ten pohádkový kraj, lásku a mně,,dej vědet,,nenech mne dlouho čekat--- Krásný sny pokud to budeš číst v noci,,krásný ráno pokud to budeš číst ráno. Posílám ti něžné polibky ať jsi veselý klouček Ještě jsem zapomněl napsat, že jsem hravý kluk, chci dělat modelovou železnici, a prostě si hrát,, jsem asi až moc hodný a chci najít kluka, kterého budu moci učinit šťastným jak jen to půjde))) Doufám že najdu, možná že tebe, možná ty a já budeme dva zamilovaní kluci, manželci.....

Láska ? 1. 2. 2006 😊

Na internetu si celkem často povídám s kluky odevšad.... z velké části jsou to kluci, co někoho hledají, co někoho ztratili anebo naopak někoho ještě nehledali....pak je malá hrstka těch, co už někoho mají a je radost vědět, že se dá najít vztah a láska. Včera, když jsem projížděl na netu inzeráty a na chatu komunikoval s vícero klukama, kteří ve mně vidí kluka, který by se jim líbil a se kterým by si dovedli představit prožívat vztah....tak to vždy to narazí jen na jednu maličkost,, dá se vyjádřit v kilometrech, metrech prostě čím chcete...je to dálka...ono tajemné slovo, které ve své podstatě je pro někoho dobrodružství, když se vydá do dálek a pro někoho děsivá představa mít kluka z daleka. Děkuju všem, kteří mně kdy odpověděli na inzerát, ale tím, že jsme se nikdy nepotkali svědčí právě o této zákeřné překážce, která dokáže rozdělit i ty dva nezamilovanější kluky na světě...asi bych to už nikdy nechtěl zažít, ale na druhou stranu právě v té dálce může být kluk, který mne bude milovat celým svým srdíčkem a já jeho a časem dokážeme najít společnou cestu životem. Blíží se Valentýn a mně už teď je jasné, že pro mě to nebude ten nejšťastnější den...mám své přátele, kamarády na netu, které jsem nikdy neviděl a jsem moc rád, že je mám....vážím si svého života a života všech lidí, kteří jsou šťastní i nešťastní. Být sám a bez lásky je velmi smutné, ale vždy je tam nepatrná jiskřička naděje, která se snad rozhoří v plamen lásky, který snad už neudusí ani ta dálka...prstýnek, který jsme si s jedním mým manželkem slibovali, že si pořídíme a až druhý manžel mi jej navlékl na prst a symbolizoval naši úžasnou lásku teď někde neží na dně šuplíku a čeká asi tak jako já.....až přijde kluk a nasadím mi jej na prst a řekne Rádulačku miluju tě..

Včerejší večer... 22. 2. 2006 😊

...nebyl by ničím zvláštním až na to, kdyby nepřišla smska od králíčka, Ušáčku nechceš přijet?? Jelikož to k sobě máme 17 km tak jsem sednul do auta a za chvíli byl u něj. Bylo už pozdě večer a opět mi uvařil ten jeho moc dobrý čaj. Seděli jsme hodinku a jen si povídali o všem možném. Když jsem už musel pomalu jít, tak projevil zájem, že mi chce dát pusu. Škádliili jsme se jako kořata, protože já pusu od něj chtěl moc dostat, ale nějak jsem nevěděl jestli on také. První pusa byla kouzelná a ty další ještě víc. Jeho něžné a sladké polibky byly tak užasně jako je on sám....kdyby neměla přijít jeho mamka z práce, tak by jsme určitě se líbali až do rána...škoda jen, že zatím se mnou nechce chodit a i když je to už skoro rok, co jsme se rozešli, tak mezi námi stále je láska, která jednou možná opět vzplane možná ne...

...zima... 1. 3. 2006 😊

Venku nám hezky přituhuje a možná bych vzpoměl jednu sobotní akci s mými kamarády z naší vesnice. Vypravili jsme se někam ke Zlínu na domluvenou grilovačku prasátka, sledoval se u toho hokej na velké obrazovce...popíjelo se pívko a řešeli všechny možné i nemožné věci a byla prostě legrace. Když se narazilo tak nějak na hovor o gayích, tak to bylo docela dost super, protože se vždycky zarazili, a říkali, jako nic proti tobě))) ty jsi úplně v pohodě....jsem rád, že u nás na vesnici mladí kamarádi berou to, že jsem na kluky dost dobře a mám jejich podporu... a až se objeví ten správný manžilek, tak to nebude mít chybu už vůbec..

Včera sněžilo a sněžilo... 10. 3. 2006 😊

Bylo opravdu hnusně a i když ten krásný snížek, co se tam lehce snášel z oblohy tak intenzivně a bez přestání, tak ztrácí své kouzlo a je spíše na zlost. Kdo by se v tomhle počasí, kdy se tvoří zácpy a silnice jsou místy velmi obtížně sjízdné vydal pryč? No část naší party z vesnice. Můj kámoš co je na holky šel do divadla se školou a tak navrhl, jestli se k němu nechceme připojit. Dohodli jsme se, že vyrazíme. Koupili jsme lístky a v počtu celkem 6 (kámoška + její kámoš, kolegynka z práce a ti 2 kluci z naší vesnice). V 17 hodin jsme vyjeli z naší vesničky. Vydatně sněžilo a hned první kopec dal znát, že to bude dlouhá cesta. První kopec se táhneme za dodávkou a vypadá to, že to bude v pohodě. Naše dobrá nálada nám došla, když právě z kopce je zablokovaná cesta a my vystoupíme ven a jdeme omrknout situaci. Auta marně se snažící dostat do kopce pomůžeme alespoň vytlačit do jednoho pruhu, abychom mohli projet. Tak jsme to nějak projeli a hurá na Zlín. Už bylo jasné, že vše stihneme tak 1 km před Zlínem se úplně zastavil provoz a dlouhé kolony a rychlost skoro krokem nám dali najevo, že to stihneme tak tak. Do divadla jsme přišli samozřejmě pozdě. Našli jsme svá místa a sledovali hru. Byla opravdu skvělá hra a sám jsem byl překvapen, jak se to líbilo ostatním a určitě někdy půjdeme zas. Po divadle jsme šli pokecat na devítku a pak jsme ještě skončili v Otrokovicích na Mašince a pak jsme to zapíchli v Luhačovicích na Americe. Řešili jsme tam všechno možné i nemožné a prostě najednou byli 3 hodiny ráno a jeli jsme už radši domů.....skvělý večer se skvělými lidmi.

Víkendík vždy tak uběhne... 22. 3. 2006 😊

je to někdy až k vzteku, jak rychle ten čas plyne. Ale záleží jak plyne..a tento víkend tak jako minulý jsme poslouchal skvělé rádio, které vysílá on line, zatím jen o sobotách a nedělích RADIO ROGY. Přiznám se, že poslouchat se svým manžilkem by bylo o mnoho hezčí, ale určitě se jednou dočkám a konečně najdu snad toho pravého, který se nezalekne toho, že bydlím na vesnici a jezdil by za mnou k nám domů...

DNES 1. 4. 2006 😊

zamiloval jsem se a potkal jsem úžasného modrookeho blondáčka a už navždy budeme spolu a nikdy se neopustíme... APRÍL

Střípky přátelství a lásky v každém z nás... 9. 4. 2006 😊

Zavírám okno v pokoji, ve kterém mám své vzpomínky, své vláčky a blbosti. Noční krajinou projel motoráček a jeho červené světýlka zmizela v dálce.Venku je nádherný vzduch prosycený jarem. Je život krásný...?? Nedávno byl film krása divokých koní....na americkém západě tak před 30 lety))) krása těch koní má něco, co nás táhne, jsou to zvířata , která mají hluboké oči...ten film byl také o přátelství.....a což teprve Zkrocená hora...člověk se najednou ocitne přímo v krajině snů, kraji, kde jsou jiná pravidla, příroda a koně....opouštím tohle snění, abych napsal majlík jednomu hezkému klukovi z Prahy. Viděli jsme se nedávno a i když se známe roky, viděli jsme se poprvé nedávno...že prý se mu líbím a on mně také, ale zase je to tady, dálka a nemožnost se vídat...co z toho jen může být? Ted to opravdu netuším a možná ani nechci řešit...dost mně překvapila reportáž z té divoké Akce v jednom pražském klubu, kdy si tam začali užívat kluci na vzájem veřejně a pak fotku spermatu na sedačce a zdi..bylo mi z toho na blití a ted už vím zcela jistě, proč pro někoho jsme buzny, nebo lidi co nemají zábrany a jejich životem je jen samotný sex. Dost mně to zarazilo, ale asi to je proč se rozpadá drtivá většina vztahů..je to o sexu a o tom, že dost kluků prostě si chce užívat, dokud to jde..to že někomu popletou hlavu a pak za sebou nechají spoušť už není tak důležité....nechápu dnešní moderní dobu, ve které kluci na kluky dostávají větší šanci k porozumění a sami si ji ničíme...ještě že existuje láska, které snad jednou najde místo u těch, kteří ji opravdu hledají a že je neopustí tak lehce, že bude mít svůj smysl a hloubku. Už se moc těším na Zkrocenou Horu...na serveru 004.cz ze které je patrné, že ten film má hloubku a že dokáže oslovit skutečně všechny i ty co nejsou na

kluky. To, že má svou sílu je zřejmé i z toho, že získal tři oskary a mnoho homofonním lidem leží v žaludku. Půjdu hajat.....sice někdy život nepřináší vše tak jak si přejeme ale někdy si můžeme přát jen maličko, lásku něho....a ne jen lásku partnerskou a i láská přátelská a kamarádská je dost důležitá...pohladit kamaráda z druhého konce republiky, poslat mu přátelský čumáček až na slovensko třeba....mám vás mocinko rád kluci a už si nedovedu život bez vás představit (mluvím o klucích, co si píšeme krásné smsky, majlíky) a jsme překvapen, samo že mile, kolika mladým klucinům dokáže můj život, mé myšlenky a dokonce i já připadat natolik zajímavý, že by neváhali se mnou chodit...ale není to možné z tisíce rozličných důvodů...ale jedno už nás spojilo navěky, přátelství a kamarádství....a to si doufám dokážeme uchránit.....náš hafáček (nádherný labradorek černý s úžasnými hnědými očima) už spinká...je úžasný asi tak jako život sám, jen poznat co z nás dělá úžasně a komu úžasně můžeme připadat...

Zkrocená hora 1. 5. 2006 😊

Ještě jsem pořádně nedokázal tu atmosféru filmu pojmout a je to hodně silný film.....brzo napíšu více o tom, jak při sobotním promítání na mně zapůsobil a jak to mělo být zároveň rande se svým budoucím klukem, které se za záhadných okolností odložilo na příště...

Tak jde život 25. 5. 2006 😊

Zkrocená hora je fakt super filmeček....kamarádství, přátelství a láska mezi dvěma chlapci, která dokázala vydržet desetiletí až do smrti jednoho z nich (a tam určitě nekončí) mne vede k zapřemýšlení, jak moc se kluci dovedou mít rádi a jak moc chtějí trvalejší vztah.... Tak rande dopadlo nedopadlo nijak, prý se mu líbím, ale radši budeme kamaradi...dá se pochopit, že si každý přeje mít kluka ze stejného města a ne někde odněkud....další rande ? no už bylo na spadnutí s jedním moc hezkým klukem z Děčína...známe se už moc dlouho a někdy jsme pokecali na chatu a občas o sobě dali vědět...psali jsme si už jako zamilovaní a i s tím, že by se naše láska a spojení vzájemných životů dali uskutečnit, až dodělá školu a bydlel by u nás)) jenomže pondělí rozmluva přes net do toho vnesla trochu jasno...jako dalo se to čekat, že láska na 450 kilometru musí rozhodne zahynout..napsal mi že jej to velice mrzí, ale radši bude s někým kdo je blíž a s kým se může ídat častěji... to je ta volba a čas ukáže, jak takové rozhodnutí jsou či nejsou zdravá. No a já se zase můžu vrhnout do hledání supr kluka a určitě jej už brzy najdu. Blíží se prázdniny a určitě se najde nějaký ušáček, se kterým si budu rozumnět a zamilujeme se úžasnou a nekonečnou láskou....

Ušaté Brno 3. 6. 2006 😊

Konečně...v práci to balím a jdu na autobus, který mne odveze do Brna. S honzíkem se potkáme na Vaňkovce. Probrali jsme plán na večer a ubytoval mne u něj na podnájmu. Večer jedeme na místo srázku s webíkem kluci.info. Prší a je celkem takové né úplně příznivé počasí. Naštěstí místní kluci našli místo pod střechou a krásným výhledem na ohňostroje. Jsou opravdu super, i když prý ty soutěžní byly ještě lepší. Měli jsme to i s hudbou takže to nemělo chybu. Pak jsme zašli do Scandal cafe a pak jsme šli hajat.... Ráno mi uvařil čaj, nakrájel chleba, já jsem si namazal s máslem a dostal jsem od něj salám...posnídal jsem a dostal na cestu jablíčko...zní to jako ráno s manželkem, ale nebyl to můj manžel, ale můj nej nej kamarád. Ale to ale není ani ale..je to prostě úžasně, když se vztah, láska změní v kamarádství. Odjíždím na první sraz, Honzík mi ještě dává instrukce, kterým autobusem a kam mám jet. Počasí ještě ráno není úplně tak příznivé. Sešla se nás skupinka kluků a jako první jel konvoj, který vedla parní mašinka „Karolinka“, dále historické tramvaje a autobusy. Pak jsme šli do depa, kde jsme si zkusili i řídit tramvaj a měli jsme možnost poznat zákulisí tramvajové dopravy. Přesuneme se na vlakáč, kde odjíždí parní mašinka....poté oběd a zkouška nahrávky pro rádio rogy...a večer už naše uši párty. No mne osobně zaujal první kluk, kterého jsem tam potkal...bral věci do šatny a staral se o vchodové dveře. Hezký, milý, prostě takový klucin, co by jste si jej přáli mít za manželka...chtěli s ním usínat a být probuzeni sladkým polibkem, prostě žít jeden pro druhého, milovat se a nikdy se neopustit)))) škoda, že takových kluků není víc...musím se přiznat, že se mi moc líbil....párty pomalu opouštíme a potkal jsem zde hodně nových přátel, se kterými si jen píšu. Jsem rád, že přišli, jsem rád že se stali součástí ušatého světa...už ležím v pelíšku, usínám a myslím na toho klučíka v červeném tričku...moc mu to slušelo....ráno opět Honzík uvaří čaj, snídáme spolu a říkam si, proč nejde zařídit, aby nějaký kluk snídal se mnou jako můj klucin, láska, přítel manžel...Odjíždím z Brna a za sebou nechávám vzpomínku na uplynulé dny v Brně...

Jak moc to máme v sobě ? 23. 7. 2006 😊

Teď byl skvělý film,,jmenoval se Noc tornád....v americkém městečku se přehnala menší tornáda, která nadělala velkou škodu a pak se ještě znovu nečekaně vrátila...a co mně na tom zaujalo...kluk..obyčejný (ale asi až moc hezký teenager), ale žil v obalsti, kde občas udeřila tornáda apod....ale ten kluk byl prostě...v jeho očích byla odvaha a rozhodnost, když zachránil členy rodiny...byl prostě nad tím nepřemýšlel, jednal a zvládl něco, co by jiní nedokázali ani z deseti. Nebyl hrdina a ani se za něj nepovažoval ani v nejmenším. Prostě on byl asi to co hledáme v druhých nebo sami v sobě? Rozhodnost, nezjištěné chování a upřímnost? Myslím si že ten kluk dokázal změnit osud nejen jeho rodiny ve filmu, ale dokáže i zamyslet se jaký je smysl života. Kamarádství v našich srdcích by mělo mít své místo.....

Prázdniny 30. 8. 2006 😊

Prázdniny pomalu končily a před posledním týdnem mi napsal jeden klučina, se kterým se znám delší dobu, že by chtěl za mnou přijet. Je z velké dálky a proto jsme se ještě neviděli. Všechno se tak nějak zkoulele, že jsme spolu kdys už málem začali chodit... Vyšlo to tak, že přijel zrovna na náš ušatý tábor VALAŠSKO. Setkali jsme se až na nádraží tady u nás a spolu jsme jeli na tábor autobusem, protože jsem měl auto v opravě. Po cestě jsme se drželi za tlapy a hladili jen tak trochu ....naštěstí jsme seděli úplně vzadu, takže jsme nikoho nerušili. Po příjezdu na tábor se vybalíme a trochu si musíme odpočinout. Oba jsme jeli z velké dálky. Já jsem cestoval z Náchoda (ze soutěže volby muže roku) a on z Děčína. Večer jsme udělali táborák a bylo to moc fajn, tak jako celý ušatý tábor. V neděli se nikomu moc nechtělo vstávat, ale pak se nám to povedlo, uklidili jsme chatu a jeli ještě k nám domů na kafičko. Tak tak jsme se všichni co zbyli z tábora vlezli do našeho altánku. Vypadá to jako prázdninová láska, která snad vydrží..... teď je myšáček zpátky ve škole a snad se brzo uvidíme.

PODZIM 19. 10. 2006 😊

Je večer a venku se podzimní počasí pomaloučku hlasí svými studenějšími dny o slovo. Je hezky a sluníčko ještě svými paprsky hřeje. U nás na venkově teď vrcholí přípravy zahrádky na zimu. Není to jen tak mít velkou okrasnou zahradu. Některé kytičky se musí na zimu schovat, aby jim nebyla taková zima. Máme už obrané jablíčka a pár beček s trnkama. Modré zlato už zraje a bude to pravá "valašská slivovica" ještě si chystám věci do školy, protože jsme začal studovat výšku hihi to dopadne - snad dobře. Dlouho jsme tu nic nepsal protože se semlelo pár událostí a nedorozumnění byla celá řada. Ale teď je asi nejhlavnější, že se začínají opět sblížovat naše cesty, mé a jednoho klučíka z čech....ke konci prázdní to vypadalo jako velká láska a teď to začíná vypadat, že se brzo uvidíme.....a jak to tak vypadá oba se těšíme jeden na druhého..

Valašský křišťál z modrého zlata 8. 11. 2006 😊

Je podzim a poslední krásný den se s námi rozloučil.... Modré zlato, které nám roste na stromkách v zahradě jsem pečlivě posbírali do bečky a nechali zkvasit. Pak jen stačilo odvést do pálenice a vypálit ten valašský křišťálově čirý mok - slivovici....a co vztahy ? co kluci? No asi jako obvykle, dálkový vztah přemohlo něco, čemu se dá asi říkat dálka přes 500km.....no ale s tím klučíkem jsme až denně v kontaktu a myslím si, že se máme rádi.....a vybrat si toho správného kluka na život ? na vztah ? lásku ? to se hledá obtížně...jen málo kluků by chtělo bydlet se mnou na valašsku v našem velkém domě, kde pobíhá ten náš úžasný černý labrador s hnědýma očičkama.....kluka na vesnici je problém dostat..každý hledá cestu do města, ale na venkov už jen málo kdo... a proto je tak obtížné hledat lásku, která dokáže překonat všechno....čas, dálku, problémy

Já vím..... 19. 11. 2006 😊

Vztah, co se rozpadá je asi jako květina bez vody, co už nedokáže žít jen ze vzduchu....dálka je asi v tomhle případě pro naši květinu vztah ta voda a prostě voda chybí..tak jako miláček někde v dálce a prostě se to pokazilo, proč nebo jak nevím....vím, že jsem tady dlouho nenapsal nic tak zajímavého...stalo se hodně věcí a zároveň se některé nestaly...s mým klukem ušatým jsme se nakonec tak nějak rozešli a čím je to chyba je zbytečně řešit, pokazili jsme to oba, možná já víc..jak jsem již psal ve vzkazech, těším se na vánoce..je to naděje, nový život a čas zázraků, které se jako by nějak nestávaly....ale přišel tábor na vysočině..super akcička, kde se setkáváme již snad tradičně přátelé a kamarádi. Jako by to už byla součást našeho života potkat se a udělat nějaký ten výlet..v sobotu byla párty v Pardubicích a bylo to tak skvělé, že to musím milý deníčku ti napsat....koho jsem tam potkal??? no přijel jsem na nádraží do pardubek a napsal jsem mu nebo jim...dvěma kamarádům...jednoho znám přes dva roky a toho druhého taky dlouho..píšem si přes icq a víme o sobě, že existujeme...máme si rádi, ale nikdy jsme se neviděli...až v sobotu, jsem tu na nádraží a až teď si uvědomuju, že vůbec netuším, kde je Ptačí klec...a tak napíšu jednomu z těch dvou a ouha, on nemůže až večer a ten druhý je na cestě z Prahy, ale naštěstí za půl hodky byl tu..bylo to shledání jako z nějakého filmu, hned jsme se poznali a usmali se na sebe...jemu to tak moc slušelo jako nikdy (i když jsem jej vlastně nikdy předtím neviděl)..nesl si věci na kolej a tak jsme ještě zašli do blízkého hypermarketu, aby si koupil nějaké jídlo...a pak šel na koleje..a ja čekal v Pardubicích na nádraží jestli se někdo připojí na naši večerní párty))marně...tohle nádraží, působí na mně jinak, tak jako bych v něm nechal svou duši...před několika lety jsem si tu vyřizoval kartu Z, když jsem jel od své první lásky a jel jsem i přes Pardubice...byl jsem tak šťastný, život dával smysl a bylo to, to, no zamilované období..a teď se tu procházím a přemýšlím o životě..a teď mi to došlo, že pro něj nemám plyšáčka...skoro tři roky se těšíme že se potkáme a já pro něj nemám plyšáčka, co by mu připomínal tenhle den, naše přátelství...šupky dupky a sem opět v hypermarketu a vybírám medvídku, no řeknu vám, jít se mnou kupovat plyšáka to radši ani ne...obejdu regál snad stokrát, zkusím jestli je suprově plyšový a roztomilý..hurá mám plyšáčka, co je přesně ten pravý a teď ještě přáníčko...no naštěstí je tu Albi přáníčka a ty s těmi křelými medvídky jsou nepřekonatelné))) ještě vezmu i takového plyšáčka, pro mého druhého kamaráda...a už uběhlo tolik času a tak hned zpátky na nádraží to ono nádraží, které ve mně vyvolá ten pocit lásky a beznaděje zároveň...a už je tu, usmívá se a ty jeho modré očka jsou tak roztomilé..po cestě si povídáme o našich životech a o tom, že jsme si psávaly dopisy poštou a že jsme toho nechali...možná proto, že naše přátelství začínalo být něčím víc a ta dálka by to zabíla spolehlivě....tak jdeme ještě na pivko...a tam mu dám plyšáčka..má velkou radost a pak už přichází i můj druhý kamarád, přítel pokud tak nazveme kamaráda, kterého máte rádi a on vás...a už je 20 hodin a cupitáme do ptačí klece....večer je to bezvadný a je to až nadmíru super být tu se dvěma skutečnými přáteli – přáteli. Večer to byl super a myslím si, že jsme si i zatancovali a i nějaký

ten plouzáček byl...pak jsem zase způsobil, že se „myšáček“ začervenál...chodila tam paní s kytkami a mně nnapadlo nic lepšího, než mu koupit růžičku a udělala velkou radost...vše jednou zkončí..oni odešli domů a já sem jel zpátky ... jsem rád že vás mám kluci moji za kamarády, kteří jsou jako přítel (ne partner) a mám vás oba moc rád....mocinko a děkuji vám oběma za vaše přátelství.

Vánoční čas přináší zázraky ????

16. 12. 2006

No tak dneska je teda úžasný den, těším se až vstanu a zaspím....no na tom by nebylo nic divného, ale že bych se těšil do práce...no asi moc ne. Dnes jedu do Prahy na párty webu pindici.cz Ale nejedu přímo do Prahy, ale do Hradce Králové.... Aha já to asi zapomněl napsat o něm. O kom ? No o klukovi z plakátu..hihi ne o klukovi od Hradce. Poslal jsem mu vzkaz a vůbec nečekal, že se ozve. Nejen že se ozval, ale začali jsme si psát. Druhý den jsem si i volali a on byl tak smutnej z toho, jak se k němu exkluci chovali (kdo by to neznal). Nevěděl jsem co s ním a tak jsem mu začal číst pohádku, večer co večer. A za tech pár dnů jsme se zkamarádili asi víc než je obvyklé. A dnes jedu za ním. Za hezkým klučinou, a nejedu sám. Chtěli by jste vědět kdo mi v autobuse dělal společnost? Plyšový medvídek, kterého jsem občas měl v náručí a pak seděl vedle mě na sedadle. Nevím, kdo z nás dvou se těšil víc...Přijel jsem a asi za půl hodinky jsem se potkali. No přišel usměvavý andílek, který se mně hned ujal. Šli jsme městem až jsme zapadli do nádherné pizzerie. Povíдали jsme si, koukali se jeden na druhého a byli jsme rádi, že dnešní den je tím našim dnem. Pak jsem vytáhl medvídka a dal mu jej. Méďa sklídl úspěch, dali jsme si pizzu a pak se šli projít večerním městem. Krásné počasí na to že je prosinec a všude světýlka a vánoční výzdoba. Šli jsme i parkem, kde jsme se trochu dotkli tlapkami a zastavili jsme se. Dostal jsem par sladkých polibků....a pak jsme se celou cestu parkem drželi za ruce. Přišli jsme na nádraží a ještě si povíдали, on svíral medvídka v náručí a já bych si to s tím plyšákem hned vyměnil. Pak se stalo něco, co jsem vůbec nečekal. Když jsem chtěl nastoupit do vlaku, tak mně chytl za tlapku a dal polibek. Bylo to až tak moc jako přirozené a na druhou zase odvážné. Dal mi dáreček, který si rozbalím až pod stromečkem. Nastoupil jsem, otevřel jsem okno a ještě si chvílku povíдали. Vlak se pomalu dává do pohybu a opouštím dva kluky plyšové...ale ne na dlouho a doufám, že se brzyčko uvidím s tím andílkem.

SILVESTR

4. 1. 2007

A máme tu nový rok. Ten starý byl jaký byl a vypadá to, že je už nenávratně pryč. Vkročení do toho nového roku jsem naštěstí nemusel sám... Můj myšáček byl na školním táboře na horách a moc se mu tam líbilo. Byl moc šťastný a takový veselý. Na přelomu roku jsme si psali až moc hezké věci, a rozhodli jsme se vkročit do něj společně. Bylo to úžasné vkročení do nového roku s miláčkem. Miláček byl sice stovky kilometrů daleko, ale silvestr u nás doma se skutečně vyvedl. Přijeli k nám dva páry kluků a jeden nezadaný. Celý den jsme hráli i s naší mamkou různé hry, šachů a domino. Náš úžasný černý labradorek byl celou tu dobu s námi a slavil také. Večer jsme rozdělali oheň v krbu a vynesli ven křesla, zapálily svíčky, lampiony a louče. Bylo super počasí a tak jsme seděli venku až téměř do půlnoci. Pak jsme bouchli šampanské a slavili až do rána..... můj miláček a já...dva kluci co jsou sice daleko od sebe ,ale naše srdíčka se sblížíjí čím dál tím víc

Víkend s ním nebo bez něj ?

22. 1. 2007

když víte, že jedete někam za někým a přesto ten někdo na poslední chvíli změní názor a chce aby jste přijel jen jako kamarád, jeli by jste za takovým klukem několik stovek kilometrů? Asi ne, ale já jsem myšáčkovi slíbil, že přijedu a přijel jsem. V Hradci jsem kolem pul deváté ráno v sobotu (ano musel jsem vyjet kolem 4 hodiny ráno od nás z valašska) a měli jsme se potkat v místě, kdy jsem se měl ubytovat. Jelikož jsem trochu zabloudil, musel si pro mně přijít. Pak jsme společně na pokoji si pouštěli z nořasu romantické komedie a drželi se za tlapky a občas si dali něžnou pusu. Cítil jsem, že něco není v pořádku, ale nechal jsem to tak. Večer jsme si zašli na výbornou pizzu ze 4 druhů sýra a pak musel jít domů a na rozloučenou jsem dostal pusu na celkem rušném místě ..... nedělní ráno....jaké bylo? Asi jiné, než ostatní rána. Probudil jsem sám a tušil víc než kdy jindy, že to tak bude na dost dlouho. Dnešní ráno v Hradci bylo úžasné, jasně modrá obloha a tak jsem se motal historickým jádrem města. Samo město mně překvapovalo svou historickou jedinečností a nesčetností malebných uliček s nádhernými historickými budovami. A opět jsem se ztratil, ale naštěstí jsem našel cestu a dorazil k muzeu, kde jsme chtěli jít na výstavu Chladná ocel neboli výstava historických brnění pro rytíře. Dorazil jsem zde o něco dříve, sluníčko mne hrálo svými paprsky, ale uvnitř mne nehrálo nic. Seběhl jsem ještě dolů pod most přímo k řece. V dálce kotví bílá výletní loď, která je jako restaurace a zábavní podnik, lidi chodí kolem břehů řeky...na hladině se pohybují labutě a kačeny, které teď připlouvají kousíček ode mně ke břehu, kde je začali krmit kluk s holkou...to sluníčko kouzli na obloze nádhernou modrou barvu a tak hezky hřeje...koukám na to vodní ptactvo a rozdělím se svým zbytkem snídaně. Kousek já, kousek labuť, kousek kačena a dva kousky já a něco jim))) Pak přišel myšáček a jdeme do muzea. Moc krásná výstava, hodně zbroje a celých brnění vystavených, dokonce dva soupeřící rytíře na koních a vše v životní velikosti. Ještě se koukneme o patro výš na stálou výstavu o městě, kam jsem jel za svým kamarádem? Hradec má velkou historii a netušil jsem, že se zde vyrobilo 90 kusů osobních automobilů značky STAR na začátku 19.stol. Pak se jdeme projít a zapadneme do jedné italské restaurace na latté a medovnýk. Myšáček mi psal, že mi dnes vysvětlí, proč v pátek najednou napsal, že přijedu jako kamarád.... no moc se k tomu neměl, ale stejně jsem věděl, že se něco stalo. Odprovází mně na nádraží, kde od něj dostanu poslední sladkou pusu a odjíždím domů. Ve vlaku mu píši sms, že jsem moc rad, že jsme spolu strávili tento víkend a že bych za

nim přijel znova, i když jsem se musel chovat jen jako kamarád. Odepsal mi, proč po mně chtěl, abych se tak choval, je v tom jeden kluk, se kterým to chce dát dohromady a prý neměl sílu mi to říct do očí....odepsal jsem mu, že jsme to věděl už od pátky, od té doby co mi poslal sms, že jsme jen kamarádi a budu rád když bude šťastný beze mne nebo se mnou, budu jeho ušáček kamarád navždy....odepsal mi: jsi zlatíčko..... cesta ve vlaku ubíhá tempem, které se nesnažím zachytit, do uší mi hrají skvělé plouživé filmy a píšu tenhle záznam do deníčku....můj milý deníčku, mám dalšího skvělého kamaráda na této planetě i když jsem si přál, aby to byl můj manžel, ale lepšího kamaráda jsem si nemohl přát.....

neděle 4. 2. 2007

je opravdu neděle a přemýšlím nad tou debatou o svátku zamilovaných a upřímně je mi jedno kdy to je a kolikrát za rok tenhle svátek si dovedeme vůbec uvědomit, že existuje láska dvou lidí a dokážeme si ji vážit? To že je nějaký svátek je úplně druhořadé, a určitě bych svému klukovi dával najevo každý den, jak moc jej miluju. To že je tu příležitost to udělat tak, že si oba dáme dárečky a můžeme jeden druhému vyznat lásku jinak a před přátely a s přátely je úžasné. Tenhle svátek asi nejvíc znázorňuje svatý valentýn a asi by jsme neměli zapomínat i na ten náš původní 1. května a budu na něj myslet...ale o tom nechci psát..položil jsem telefon a popřál jsem mu krásné sny...komu? no přeci myšáčkovi, který se před nedávnem stal skoro manžilkem. Naše přátelství je daleko silnější než předtím a on sám je úžasný. Jsem rád že má kluka se kterým se může vídat častěji a taky mně o něm vypravuje a ptá se mně jestli já už někoho mám a tak se vždy jen odmlčím a odvedu téma jiným směrem.... Třeba teď mne úplně vytrhl ze situace všední každodennosti skvělý film, co byl teď na primě a to : Vysloužilí lvi.. úžasný film, kdy se ke dvou dost svérázným strýčkům dostane jejich vnuk, kterého oni odmítají, ale po nějaké době vzniká mezi nimi pouto až rodičovské a ten kluk, byl skvělý. Byl vnímavý, pozorný a zajímal se o to co prožili, byl odvážný a byl jako někdo koho jsem znal, koho jsme obdivoval někdo na koho si nemůžu vzpomenout ale vím že byl...možná představa, že bych to mohl být já ? najít v sobě všechny ty vlastnosti, které nám ukradla civilizace, dokážeme být ještě upřímní, věřit v dobro a nebát se vkročit do života... možná to ještě dokážeme....

Dneska napíšu jaký byl víkend 4. 3. 2007

Až se probudím tak napíšu jak bylo v Brne akoho všeho jsem tam potkal. Poznal jsem i nové přátele a partu veselých kluků ze Slovenska. Zdravím kluci

Láska 6. 4. 2007

Kdy přichází a kdy odchází? Na tuhle otázku lze jen odpovědět velmi složitě. Když lásku najdeme. přijdeme o ni. Když hledám lásku, svého přítele a manželka, uvědomil jsem si jednu věc. Každá hluboká a upřímná láska, která je opětovaná je určitě silný cit, který si navzájem dokáží věnovat dva zamilovaní kluci. Do každé lásky, do každého vztahu člověk věnuje kus svého srdce, kus sebe. Když pak něco nevýjde nebo skončí, je to velmi takové ne moc veselé. Někde jsme viděl napsanou pravdivou věc: "Milujeme ty co nas odmítají a odmítáme ty, co nás milují. Popravdě bych si přál opět po letech potkat toho koho miluju, i když nevím ajk vypadá, jak se má a co prožívá. Myslel jsme si že se na lásku dá zapomenout, ale myslím na něj každý den. Dokonce i když jsme měl super kluka a svou lásku tak jsem na něj nikdy nepřestal myslet. První láska je první láska a oba jsme si mysleli, že bude navěky. Přál bych si aby byla, ale prý psí hlas do nebe nejde,,,,,,

Dnes je týden přátelství 20. 5. 2007

Stalo co se stalo a svým prvním klukem jsme si vymělili par hezkych majliku, ve kterych jsme si vyjasnili to vse co nas po cele 4 roky rozdelovalo. Snad jsma oba nasli k sobe cestu v podobě čistého a upřímného přátelství ... a 22.června o víkendu se v Ušákově slaví narožky a ti co mne osobne zanjí at se ozvou, jestli chtějí přijet

Narožky 12. 6. 2007

Ju už je to tu zase a v Ušákově se opět slavili narozeniny. Ráďulka je dnes opět o rok mladší a tak sezval přátele, aby na zahradní párty při grilování pořádně oslavili další nový rok v ušáčekově životě.

Víkendový festiválek a pohoda 2. 7. 2007

Koukám jak v dálce mizí červené světýlka motoráku v začínajícím šeru, pohled z tohoto konce vesnice neznám a tak se nechávám unášet atmosférou letního večera. Ale hezky od začátku. Víkend tak jako vždy začíná pátkem. To každý z nás spěchá domů. Já taky, ale ještě jsem dostal jednu mimořádnou jízdu do Brna. Bylo moc hezky a tak i cesta utíkala celkem rychle, ale doma jsem byl až před 20 hod. Dal jsem si výbornou večeři a vyrazil jsem v naší vesničce na super festiválek, který pořádali kamarádi z vesnice. Poslal jsem svému miláčkově sms na dobrou noc. Už za pár dnů přijede a budeme spolu.

Můj víkend v Hradci Králové 27. 8. 2007

Byl jsem na návštěvě u kluka, se kterým jsme se tak nějak zamilovali kolem vánoc 2006. Venda je moc skvělý a užasný klučina a protože se máme víc než rádi, no byli jsme do sebe zamilovaní a zustalo nam to. Teď je mu 17

let a chová se ke mne až moc vzorne. Bydlel jsem u jeho přítele a jeho mamky. Oba dva se ke mne chovali moc fajn až jsme to někdy trochu nemohl ani unést. Hezky bylo, že si vzpomeli, že jsem měl v sobotu svátek a dali mi moc hezkého plyšáka. Pryj jej vybírali celý den tak aby se mi líbil. Je to od nich moc milý. Je super, že i když jsem s Vendou nakonec nezačal chodit a i když jsme se zamilovali tak se ke mne chová ještě daleko líp než můj exHonza. Vaškovi muži dát kdykoliv pusku a on mne,, a on mi je chce dávat až moc rád))) a jeho klukovi to nevá, protože od něj jich taky pár ostanu. Jen mne štve jedna věc, že jeho kluk na mne (tak jak přítel od Honzi) nežalí. Přitom oba kluky moc miluju a je to na nás i vidět že je to vzájemně že se k sobě chováme tak nějak hezky. Ve čtvrtek si pro mě přijeli oba dva přímo do Zlína. Byl jsem tak moc rád, že můžu po měsících vidět svého skvělého kamaráda. Šli jsme na mrakorap a pak jsme jeli pořádným americkým autíčkem do Hradce. Venda celou cestu zlobil a stále musel něco mačkat, jako malej kluk, ale když on se tak pak vždy podíval tak provinile tak se nešlo na něj zlobit. Přijeli jsme k jeho příteli domů, kde jsme si zahráli velmi skvělou společenskou hru člověče Patek byl skvelejší, vzal jsem je oba na muže roku a moc se jim to líbilo, a ani jsem nečekal že jim udělám takovou radost i když asi největší radost jsme měli, že tammůžu být s Vaškem a držet jej za ruku.. oni si pro mne dokonce ve čtvrtek přijeli do Zlína a já se s ním celou cestu držel za ruku,, jeho kluk mi říkal že od ty doby co chodí s Vaškem jej nikdy nevidel tak šťastného když jsem přijel.. říkal, že to, že s ním muži pár dní mu udělalo moc radost. Byli jsme jen my dva se podívat na hradeckou věž a bylo to užasné, divali jsme se na celé město a přitom jsem od něj dostal pár sladkých polibků a říkali jsme si že se máme moc rádi. Je to skvelejší kluk a oba máme jasno v tom, že až do konce našich dní budeme ti nej kamoši, že si vždy vše řekneme, nebudeme se bát svěřit jeden druhému a i na dalku si pomáhat aspoň psychicky. Sice to pro mne bylo místy dost drsné, když kluk kterého miluju je v naručí jiného kluka. Říkal mi že pro něj to bylo taky těžké, že vi jak mi bylo a že se vždy ke mne bude chovat jako ke svému Ušáčkovi, kterého nikdy neopustí (jako kamarád) jednou jsme si řekli, když jsme zjistili že i přes naši silnou lásku nedokážeme mít na dalku vztah, že budeme kamarádi do konce života a že se nikdy neopustíme, že třeba vztah může skončit ale naše přátelství nikdy. Zatím svůj slib dodržel a věřím mu že v jeho povaze je něco užasného..... V sobotu jsme byli v Chrudimi v parku na té výstavě předmětů co pořádá můj budoucí webmaster, moc hezké 19 leté klučina s užasnými modrýma očima V sobotu večer jsme byli v ptačí kleci a bylo to super, potkal jsem tam svého 19 letého kamoše z Pardubek, který je sám.. známe se dlouho a tak si občas hrajeme na to že spolu chodíme a tak to i vypadalo.. nezávislý pozorovatel by si myslel že spolu chodíme už roky jak jsme se k sobě chovali hezky, drželi jsme se za tlapy a čumáčkovali jsme se.... a pak přišel ještě jeden kamoš z Trutnova, já s ním ho nepoznal ale on mne jo moc hezké vysoké blondáček a moc mu to slušelo.. on byl v takovém podniku poprvé a ze začátku nechtel tancovat a pak ke konci s ním ho nemohl dostat z parketu. Ani mi ze začátku nechtel dát pusku ale když jsme mu vysvětlil, že dva kluci co se mají upřímně rádi i jako kamarádi si pár polibků muži dát..... na tu diskoteku jsme vytáhli i mamku od Jirky (Vendův přítel) a ona vzala chlapa, se kterým se seznamuje a začínají vztah, první o tom nechtela slyšet a tak Jirka to domluvil přímo s ním a pak se jeho mamka moc bavila a i ten její nový přítel, nakonec byla moc ráda že jsme ji dnes vytáhli jak do Chrudimi na tu výstavku do parku tak do klece, ... No jo asi jsem jim od čtvrtka do neděle trochu změnil život ale když jsem tam byl tak asi jsme tam nechal i kus sebe)))

Den začal deštěm a zimą a skončil hezky 12. 9. 2007 😊

Jaký byl víkendík v Opavě? Byl skvělejší. ráno v sobotu se vydávám celkem složitě vlakem s několika přestupy. Jedním z nich je i Přerov. Asi jsme tak nějak usnul, když v tom jsem si všiml že vlak zastavil ve stanici. Vystoupil jsem ven a nějak mi to nádraží nepřišlo moc povědomé. Když vlak udělal místo tím že odjel, mohl jsem se přesvědčit že jsem v Přerově. Další vlak jel sice brzy ale další přípoje z Přerova již nebyly. Dorazil jsem tedy až do Přerova, kde mám další hodinu času. Venku prší ale nějak mi to nepříjde. Nevím jestli jsme naštvanej nebo co to je se mnou. prší a vůbec mi to nevadí, už teď vím že přijedu pozdě, kam ani nevím kde jedu a jak se tam dostanu, protože mně na nádraží měli čekat přátelé. Pršelo a tak jsem šel se trochu projít až k hezké lokomotivě se zeleným služebním vagonem. Najednou se všechny kapky deště někam rozutekly a začalo svítit sluníčko. Věděl jsem, že akce na kterou chci jet začíná za hodinu a půl a já jsme tady a nejdřív tam dojedu za tři hodiny. Chtěl jsem se vrátit domů a radši už nikam nejít. Sednul jsem si naproti té lokomotivě a z batohu vytáhnul buchty od mamky a začal jsem je jíst. Koukal jsem na tu hezkou mašinku a sluníčko mně šimralo svými hřejivými paprsky, jako by mi chtělo říct at nejsem smutný, že mi ujel vlak. Když přišlo bylo zima ale teď mne hezky hřeje sluníčko a tak mně přemluvílo at jedu do Opavy. Tak jsme šel na vlakový, dal jsme si mokačino s čokoládou a jel jsem dál a dál. Teď vím, že sluníčko chtělo at jedu kam jedu. Do Opavy příjdu kolem 13 hodiny a hledám místo odkud jede autobus na Milostovicích. Ten jede za 20 minut a tak tam budu o půl druhé, no snad ještě uvidím něco.. a kam že to vůbec, já na to úplně zapoměl. se super kamarádem Petánkem dne spořádáme super výlet na vojenské ukázky v Milostovicích. Přijely dva tanky, obrněné transportéry a různá těžká vojenská technika. Stihnul jsem i velkou bitvu a tak je to moc fajn. Večer jedeme k Petříkovi domů, udělá moc mnamky večeri a jde se na pivečko. A tím skončil dnešní den, který začal deštěm.....

láska 9. 11. 2007 😊

Je láska cit jen dvou lidí, jednoho, nebo druhého. Teď jsem tak prohlídl pár profilů na iBoys a vidím, že téma lásky je hodně obsáhlé. Škoda že jsem si ty myšlenky nezkopíroval, teď by se mi hodily. Lásky je užasná věc ale i přátelé se mohou mít rádi. Včera jsem se potkal se svým nej kmaaradem. máme se moc rádi a možná jeden druhého i milujeme, ale nemůžeme spolu chodit ale máme se moc rádi a to je moc super, že můžu mít rád svého super kamaráda.

Návštěva po pěti letech 17. 12. 2007

Přichází období, kdy každý z nás vnímá vše kolem sebe úplně jinak. Taky se staly určité věci a potkal jsem fajna kluka se severní Moravy a vypadalo že se máme moc rádi. Rádi se máme ale dálka mezi náma a to že jsme se viděli jen jednou a na chvilku a pak dlouho nic způsobili, že mezi námi nevzniklo nic víc hlubšího. Jsem rád, že jsem ho poznala to že bude muj skvělý kamarád. Taky jsem po pěti letech viděl mého prvního kluka. dost se změnil jak vzhledově tak názorově. Je už dospělej a možná proto si už nerozumíme. Když přijel na místo, kde občas trávím čas s vojenskou technikou, tak jsem jej nepoznal. Pak se zastavil ještě i u nás doma a moje mamka ho taky nepoznala. Ráda jej viděla a uvařila mu kafe a povídali si o všem možném. Ja jsem byl v tom mrazivém počasí venku a uklízel jsem vojenský obrněný transporter, který máme v našem občanském sdružení příznivců vojenské techniky. Došla mi pak smska, že když viděl v mém pokoji medvidka, kterého jsem mu dal tak pry byla slza na krajíčku. S rukama špinavými od nafty jsme si přečetl tyhle řádky a bylo mi všelijak. Toho kluka mam strašně moc rád a miluju jej ale on se tak změnil... změnil se natolik že by jsme si už nedokázali rozumět jako dřív. Jsem rád že přijel.

SILVESTR 2007 7. 1. 2008

Tak skončili vánoce, kdy jsem si pod stromečkem přál najít nějakého bezva kluka, ale to se nějak nepodařilo. Ale zas na druhou stranu k nám na víkend přijeli přátelé a udělali jsme si super silvestra. Nový rok v naší vesničce, která bývá zahalena do sněhové příkrývky, se letos moc sněhu neurodilo, ale bylo pár centimetrů. Asi trochu zklamání z toho, že kluk, se kterým jsme si po vánocích chtěli zkoušet hezkej vztah nakonec na silvestra řekl své NE a nepřišel. Zato přijeli moji přátelé, hlavně mamka a taťka neboli Peťánek s přítelem a ještě pár kamarádů. Jak vypadá takový tradiční ušatý silvestr v králíčkově? Panuje zde pohodová nálada, kterou vytvářejí právě mí přátelé, dobré jídlo a pití. Zdenda, který žije s přítelem v nedaleké vesnici přivezl skvělý ořechovomedový dort, mnam, jen jsme se zalizovali. Bavili jsme se moc a moc super a před půlnocí jsme vzali sekty a skleničky a šli jsme na náves v té naší malé vesničce na valašsku. Otevřeli jsme naše zásoby a začali si připíjet a přát si do nového roku. Nad hlavami nám začali lítat pestrobarevné ohňostroje. Nenahraditelná nálada v silvestrovské noci Ušákově, na obloze se třpítí nové a nové výbuchy barev a světel. Byl jsme šťastný, že jsem zde, opět po roce se svými přátely a rodinou... Neřešil jsem žádné vztahy, vlastně jsem si slíbil, že už vztahy řešit nebudu. Dám si pár měsíců na přemýšlení o životě. moji náctiletí hetero kámoši z vesnice mně ještě zatáhli na kus řeči a nějaký ten přípitek. Tak jsme ještě tak chvilku chodil a přál si s lidma co jsem potkal vše nej do nového roku. Ta chvilka se protáhla na dvě hodiny, ale domů jsem trefil. silvestr se zrodil v nový den a i když je ještě noc, už je nový rok. Usínám s velkým plyšovým medvědem Bjornym. Ten měďa je ze švédska a váže se k němu jedno ne zrvna povedené přátelství. Jsem rád, že ho mám, protože mi v pelišku dělá společnost. Nový rok a ospalé ráno provoněné kávou a my se začínáme trochu probouzet k životu. Bjorny ne, teď chrápe v pelechu a můj černý labradorský retríver tak moc z pelechu nechce. Začalo hustě sněžit a tak místo výletu do Trenčína se jdeme podívat do nedalekého městečka, kde máme moc hezký lesopark. Moc sněžilo a tak to nebylo na žádnou velkou túru. Máme tam velké dřevěné sochy, smečku vlků v nadživotní velikosti. Petr no vše nafotil a my jsme se samo museli u některých vlků vyfotit taky. Na fotce dole jsme si osedlal velkou žízalu. Pohodový den zpřijemníme dobrým obědem u nás doma a pak se už loučíme. vím že uplynulý rok přinesl více toho zklamání než radostných událostí, ale vím, že mám kolem sebe přátele, se kterými je mi moc dobře a které vždy rád vidím.

Je na čase naučit se být opět koněm 26. 1. 2008

Je na čase naučit se být opět koněm Ted byl hezký film o koni, který byl menšího vzrůstu a bel strašně vzteklej. Nikdo s ním nemohl jezdit a všichni toho kone odepsali. Stal se z něj pro okolí jen přítěží. Na farmě byl ještě jeden vzteklý, byl to mladý kluk, který byl hodně prudký a vznětlivý. Majitele farmy napadlo dát tyhle dva dohromady. Koně a člověka, které všichni už odepsali. Stalo se něco co nikdo ani v njhorších snech nečekal. Ten kluk naučil toho koně být koňem. Tak si říkám, že i já jako gay si někdy trochu připadám jako ten kůň. Připadá mi, že opravdová láska a užasny vztah plyn lásky je odepsanou záležitostí??? Ne už ne. Rozhodl jsme se naučit být opět koňem tedy gay klukum samozřejmě. Každý tak jako ten kůň občas něco prohrajeme, ale není řešení se hned vzdát osudu. Štěstí záleží na tom, jak moc sami si jej budeme přát. Neříkam, že teď budu prolizat všechny seznamky a psát všem lidem na zemi. Ne, udělám pravý opak. Napřed budu myslet na to že ten člověk, se kterým budu šťastný a on se mnou existuje. Nějak zkusím o něj poprosit, požádat tam někoho tam nahoře, třeba se můj dobrý anděl strážný za mne přimluví a ja svýho kluka dostanu. Je opravdu na čase naučit se být opět koňem a ne se jen utápět v tom, že jsem sám Nezáleží na tom kolikrát v životě spadnu, kolikrát v životě mně kluk pošle k šípku.....záleží na tom zase vstát, rvát se s osudem a žádat život o toho praveho prince. Když mně kluk, nechá, opustí, dá kopačky nebo si to jen prostě rozmyslí, tak to není už má věc. On se rozhodl a já musím být opět koňem..... a taky jím budu..tím usměvavým veselým ušáčkem, co všem dokázal rozdávat úsměv, radost a porozumění. Trápit se tím, že spadnu na samé dno, na které mn eshodí nenaplněná láska je prostě blbost. Dokážu vstát, dokažu si z rozchodu vzít ponaučení, že je dobrý myslet na to stát se vždy a vždy o něco lepším člověkem,,cihlu k cihle..malé krůčky jen nezůstávat v tech sra...(výkalech)

[iBoys párty ve Zlíně](#) 29. 1. 2008 🤔

Tak jsme se dočkali a ve Zlíně jsme měli párty skvělé gay seznamky iBoys.cz Původní obavy z velké návštěvnosti se naštěstí rozplynuly a přijelo hodně místních kluků. Tak ze začátku se každý jen tak rozkoukaval ale pak přišel kouzelník a celkově se zábava rozjela. Ale než jsme vyrazil, tak jsme se zastavil u jednoho páru kluků. Mazec, mají domu pár výstavních koček a tak jsme si dali kafičku u krbu a pak vyrazili cestou necestou))) Po pravdě párty byla moc skvělá a původně jsem na ni ani nechtěl jet, ale povinnosti mediálního tatínka mi jasně velí jet. Nelitoval jsem to, protože jsme potkal hodně přátel a hodně nových přátel. Jako popravdě bylo mi smutno, že jsem tam sám bez přítele o kterého vždy tak nějak přijdu ani nevím jak. Ale pak jsem se bavil moc super, jen škoda, že tam nebyl se mnou nějaký můj manžilek...

[Pokec s adminem alias dlouho jsme se neviděli](#) 1. 2. 2008 🤔

Ušáčkovi stránky žijí díky Honzovi, skvělému klukovi, se kterým jsme před lety byli něco více než jen přátelé jako nyní. chodili jsme spolu a měli se šíleně rádi. Ale to asi všichni vědí. Včera přijel z Brna a tak jsem si tady u nás ve Zlíně zašli do Ego baru na nějaký ten drink. Jsem moc a moc rád, že i po letech se k sobě chováme hezky. Trochu jsme debatovali nad stránkami a o všem možném o životě. Bylo to hezký přepění toho, že jsme spolu kdysi trávili víc času. S hezký vzpomínkou které se vzdaluje v trolejbusu jdu dál, dál životem, dál vším....

[Fašanky, masopust nebo vodění medvěda](#) 6. 2. 2008 😄

Tak se zase rok sešel s rokem a u nás na valašku je opět ten čas, kdy se konají občůzky vesnicemi. Někde menší, někde větší průvod masek a kapely, který chodí dům od domu. Tady si člověk uvědomí to, že život na venkově je dost rozdílný od města. Skvělá atmosféra průvodu, velká veselost, domácí slivovice a koblihy... tak to je náš masopust. Jen mi v tom vše veslí přijde tak nějak divný, že přemýšlím nad úplně jinými věcmi, že se tolik neraduju z toho, protože bych tohle vše chtěl prožívat se svým klukem. Místo toho jen o něm sním a ve skutečnosti žádný není.... tak jako jsem ho nenašel pod stromečkem ani nikde jinde tak je jasný, že na valentýna budu sám. Ale o to větší důvod oslavit tenhle svátek všech zamilovaných (ja slavím mou ex lásky, ex lasky) s přáteli a nebyť alespoň sám doma. Takže se potkáme u nás ve Zlíně v sobotu v Music baru EGO :)

[Láska mezi kluky?](#) 10. 3. 2008 🤔

Tak jak to už bývá, tak si kolikrát řeknete, co je víc na světě? Je to láska? Ta zamilovanost, která hraničí až s poblázněním, které za pár měsíců pomine...nebo mít někoho skutečně rád a poznat jej a až časem se do něj zamilovávat? Nevím, ale jedno vím jistě, můj manžilek, můj myšáček mně miluje, a neměl to se mnou vždy lehký. Já jej mám moc rád a snažím se jej poznávat a chtěl bych aby poznal i on mně. Tím se můžeme do sebe pomalu zamilovávat bez těch růžových brýlí a vidět sami sebe skutečně takové, jací jsme. Nevidet jen nějakou naši představu o tom druhém, ale znát jeden druhého a věřit mu. Můj milouček myšáček, mám te moc a moc rád a doufám, že se poznáme natolik, aby jsme spolu byli moc šťastní a zamilovaní. Čumáček, tvůj Ušáček

[Važme si co máme, dokud to máme](#) 30. 3. 2008 🤔

V sobotu byl na jedničce zajímavý film s Nicolsnem. V duchodu mu umřela manželka a on si najednou uvědomil, jak moc mu chybí. Jak se vše změnilo a vše je úplně jiné. Nutí mně to přejít nad tím, jestli si dokážeme vážit toho co máme... lásky, vztahu, kamaradství a vztahy mezi rodiči. Určitě ne každý má tu výhodu, kdy jeho comingout proběhl v pohodě. Ti co radí všem mladým klukům, aby doam oznámili svou orientaci bych uvedl příběh mého 17 letého kamoše, který začátkem roku musel opustit rodinu kterou měl moc rád. Kde je hranice toho všeho? Existuje špatné nebo dobré rozhodnutí? V tom filmu to bylo zvláštní a člověk si uvědomil odlišnost toho okamžiku, kdy je vše jinak. Kdy to co bylo normální je jen bolestná vzpomínka..... Můj kluk to se mnou neměl asi lehké. Všechny ty rozchody a takzvané lásky na celý život mi dost znesnadnili cestu v tom, abych dokázal uvěřit klukovi, že mně opravdu má rád, že mně dokáže milovat dyl než na pár týdnů. Ten můj myšáček mi to teď dokázal, že mně miluje. Určitě si se mnou nevybral život v pohodlí, ale možná zvolil štěstí a lásku. Nebude se nudit a bude se mnou pořádat výlety, tak jako kdysi s mým klukem. Asi bych teď chtěl říct, že když vás někdo opravdu miluje, nezapomínejte jeho lásku..... možná to může být právě ten onen pravý člověk pro život a žádný druhý takový se již nemusí objevit. Lásku nezabiješ jak se zpívá v jedenáctém přikázání.... láska je láska a ta zamilovanost je něco jiného... miluju svého kluka? Mám jej moc rád a vím, že až mi dokáže, že mu můžu věřit a on mně tak to bude opravdu láska. Je správné jít na lásku od zadu? Napřed poznat toho druhého a on mně a pak jej začít opravdu milovat? Ví, že mně miluje a že nám to spolu klape. Jsem rád, že jsme se nedávno znova potkali, protože se znám již rok a i díky tomu můžeme budovat základy něčemu pevnějšímu než vztahu na pár dní....

[VENKOVSKÝ UČITEL! EMOCE? 3. 4. 2008 🤔](#)

Včera jsem byl vzhlednout film, který zřejmě dokáže zapůsobit na každého člověka. Ústředním tématem, které jsem vyzkoušel je strach těch, co jsou na kluky z reakce okolí. Strach, že když řeknou pravdu o sobě, že ztratí svou rodinu, přátele, práci. Na promítání přišli i dva mladí kluci zřejmě s rodičem jedním z nich. Po skončení představení si nešlo nevíšimnout, že ta starší žena pláče a ti dva kluci taky. Starší muž se tvářil spíše nechápavě a neúčastně. Ti kluci tím, že vzali rodiče na ten film jim sdělili, co prožívají. To jestli se v jejich případě opravdu

podají, aby to přijali je jen v hádánkách. Mně osobně dost vadí snahy některých projektů vyvolat mylnou představu v nedospělých klucích, že vyjít s pravdou ven je normální. V mnoha případech opak je pravdou a dostanou nevyzrálé a nepřipravené náctileté kluky do velmi nebezpečných situací. Můj 17 letý kamarád z Hradce musel odejít teď na začátku roku od své rodiny. Z rodiny, kterou on měl rád a oni jeho. Muselo se to řešit přes sociálku a dnes žije bez své rodiny. Opravdu je tohle záměr dávat klukům růžové brýle a vystavit je velkému nebezpečí? Naše společnost je sice o kus dál v porozumnění, ale ještě v mnoha případech se nedokáže vyrovnat s orientací člena své vlastní rodiny. Film [VENKOVSKÝ UČITEL!](#) vřele doporučuji.

[ušáček a jeho přítel](#) 3. 5. 2008 😊

vypadá to, že jsme opět našel bezva kluka a máme se moc rádi....

[rozchod...](#) 3. 6. 2008 😞

tak po hezkým období opět rozchod....

[Bez přítele?](#) 3. 7. 2008 😊

no taks e to semlelo všechno, že kluk, o kterem jsme si myslel, že by mohl být konečně ten pravý, tak vznikla dost velká nedůvěra apokud ve vztahu není důvěra, končí vztah, přátelství... cokoliv

[Jak na věc?](#) 27. 7. 2008 😞

Když nad tím tak přemýšlím, tak tím, jak mně kluci nechali a tím, co všechno jsem zažil tím, že došlo k rozchodu, takjsem ejako by chtěl na to vše zapomenout. Zapomenout na to co bylo, abych se tím netrápil. Jenomže při tom zapomíná jsem začal zapomínat i kdo jsem a co hledám. Jsem kluk co hledá kluka, kluka co mi bude přítelem, bude bydlet se mnou, kluka co mi bude věřit a ja jemu, kluka co se budeme milovat a mít radi jeden druhého vic než svůj vlastní život, tak takovyho kluka chci a vím, že takovy kluk se brzo objeví v mém životě.

[Můj kamarád mě má rád?](#) 5. 8. 2008 🙌

Když vás upřímně má rád někdo, kdo se vám líbí a vy jemu a možná i miluje a vy jeho, ale on se stále z tisíce důvodů brání být jen něco víc než kamarád, je to takový smutný. Ale jsme rad, že jej můžu mít rád aspon jako kamarada. Šli jsme na zmrzlinu a nedokazal jsem se mu divát do očí. On nechce, abych jej nutil k něčemu víc a já se snažím... on se tak na mně hezky usmívá tema jeho sutnyma očima a já se koukam různě možné do stran, abych se nezadíval do jeho očí. Jeho přání jej "nemilovat" je pro mne i jeho asi dost oříšek, ale snažím se....

[Kluk](#) 10. 9. 2008 😊

Poznal jsem nedávno fajn klučinu. Byl z čech a celkem fajn kluk. Začali jsme se seznamovat a ještě dřív, než jsme se poznali osobně, jsme si už začali říkat, že se máme rádi apodobně. Možná jsme měli uzdu naší fantazie nechat hodně přitáhlou, kdo ví. Možná se to stát mělo, možná se to mohlo stát jinak. Přijel k nám domů a bylo to moc fajn, trávit víkendík s fajn klukem. Ale došlo k tomu, že nějak nepřeskočila ta jiskra lásky a tak nějak jsme zůstali kamarádi. Ještě nž přijel, tak dávali na stv hezký film. Nikdy jsem jej neviděla vřele ho doporučuji. Je německý a musí se uznat, že němci umí točit filmy s g/l tématikou v moc hezké komedii o mladých klucích. Film [Sex Up](#) vřele doporučuji vzhlednout.

[Pomalů se to rozjíždí](#) 3. 12. 2008 🎩

No tak asi by se už sešlo sem napsat pár řádek..... naše stránky napadli hakři a tak to trochu v poslední době vázlo. Potkal jsem zajímavého klučinu, se kterým jsme zažili jedno moc hezké odpoledne v zámeckých zahradách buchlovského zámečku a pak velmi zajímavé procházky na Barbrorku u hradu Buchlov. Známe se delší dobu ale až teď jsme se nějak potkali. Dali sjem si i pár sldkých čumáčků, které si ovšem ušáček sám tak nějak vyškemral. Bylo to moc hezký... no je fajn mít dalšího super kamarada ikdyž bych asi chtěl, aby jen nebyl jen kamarád :)

[Happy new yeaaaar](#) 8. 1. 2009 🎩

Tak se nám to opět seběhlo. Tak jako všechno v co doufáme, že se nám vyplní, tak vždy to co chceme se ztríti někde tam v dále. Rýsoval se mi super výlet do Berlína, kde jsme měl jako průvodce. V berlíně jsem byl na novinářské cestě a celé město nám bylo představeno z pohledu gay života. Těšil jsem se ale nic z toho, na co jsme se těšil nevyšlo. Taky jsem si dal opět inzerát, že se seznámím s novými lidmi, ale pokud s nekým nechcete chodit, ale jen si dopisovat, tak máte smůlu. Nicméně na silvestra přijel jeden příjemný kluk k nám domů a strávili jsme spolu pár hezkých dnů v pelišku vyplněné moc hezkým mazlením. Když jsme šli od vlaku, potkali jsme dva náctileté kámoše od nás (později hlas z mexického klobouku) a ti se jen usmívaly a potutelně se na nás dívali. Bylo jim jasné, že si vedu gay kamaše.... Přišel nový rok a šli jsme si připít ven do velmi mrazivého počasí. Naší vesničkou zatím žádný velký novoroční rámus nebyl..do půlnoci..a pak to začalo. noční mrazivou oblohu prozářili pestrobarevné světlice a ohnostroje. Až utivhli šli jsme s kamošem pomalu domů, když tu hlas v mexickém klobouku říká: Ušáku, pojd s námi na párty, mám volný barák... no kdo by odmítnul pozvání od náctiletých sousedů z naší vesničky. Jsou to moc hezcí kluci a každý tam byl se svou holkou. Jen honza tam byl sám, ale on je ještě

takové dítě a takbyla legrace. Jsem rád, že místní kluci mě berou úplně v pohodě. Za hodinku jsme se z této oslavy vytratili do pelíšku, kde na nás oba čekalo nádherné novoroční mazlíkovaní....

[Sníh...a mizející stopy](#) 8. 1. 2009 😊

Venku padají vločky, sníh jakoby chtěl položit na krajinu bílou pokrývku peřiny. Autobus uhaní bílou cestou a míjí osvětlenou fontánu na kruhovém objezdu. Nádherně září a dokresluje atmosféru bílého nového roku. Nový rok začíná s tím, že vše je už jiné, svět se hodně změnil a lidé kolem taky. Miluju své exkluky a vzpomínám na to, jaké to bylo krásné a šťastné období, když jsme patřili jeden druhému,... myslím na vše krásné a vše, co teď pokrývá hustá vrstva nového sněhu. Jediné stopy, které dokáží zřetelně vidět jsou jen ty mé vlastní.... Všechny ostatní pokrýl sníh, navždy zůstanou pod vrstvou zmrzlé vody... a až i ta roztaje a sníh zmizí, zmizí i ty stopy. Pokud se objeví nové od starých přátel a exlásek je otázkou... asi to jak najít k sobě cestu je nejsložitější záhada, kterou lze řešit jen obtížně..... život láska a přátelství.... Mizí jako stopy ve sněhu..